

સર્વતંત્રસ્વતંત્ર-શાસનસમ્રાટ-સૂરિયક્યકવર્તિ-જગદ્ગુરુ તપાગરચાધિપતિ
જંગમયુગપ્રધાનકલ્પ તીર્થોદ્ધારક પ્રૌદ્ગભાવશાસિ ભદ્રારક
આચાર્ય મહારાજધિરાજ શ્રીવિજયનેમિસૂરીશ્વરઃ

જન્મ સં. ૧૯૨૯ કા. શુ. ૧ મહુવા. દીક્ષા ૧૯૪૫ જ્યેષ્ઠ શુ. ૭ ભાવનગર
ગણિપદ ૧૯૬૦ કાર્તિક વદ ૭ વળા (વલ્લભીપુર.) પન્ન્યાસપદ ૧૯૬૦
માગ. શુ. ૩ વળા (વલ્લભીપુર.) આચાર્યપદ ૧૯૬૪ જ્યેષ્ઠ શુ. ૫ ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય	કર્તા	પાનું
૧ શ્રી નવકાર મંત્રો છંદ	પ્રિતવિમલજી મા.	૧
૨ " "	લાભકુશલ વાયક મા.	૨-૪
૩ શ્રી આદીશ્વર જિન છંદ	લાવણ્યસમયજી મા.	૪-૮
૪ શ્રી સંભવ જિન વિરૂપિ છંદ		૮-૧૦
૫ શ્રી શાન્તિનાથ જિન છંદ	ગુણસાગરજી મા.	૧૦-૧૨
૬ " " "	ઉદ્દેવાયકજી મા.	૧૨-૧૩
૭ શ્રી જીરાવલા પાર્શ્વનાથ છંદ	લાવણ્યસમયજી મા.	૧૪-૧૭
૮ શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ છંદ	" "	૧૭-૨૨
૯ " " "	ભાવવિનય વાયક મા.	૨૨-૨૯
૧૦ " " "	આનંદવર્ધનજી મા.	૩૦-૩૧
૧૧ શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ છંદ	કાંતિવિનયજી મા.	૩૨-૪૧
૧૨ " " "	" "	૪૨-૪૬
૧૩ " " "	જીતવિનયજી મા.	૪૭-૫૧

વિષય	કર્તા	પાનું
૧૪ શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ છંદ	હિંદયરતનજી મા.	૫૧-૫૨
૧૫ " " "	" "	૫૨-૫૩
૧૬ શ્રી પાર્શ્વનાથ છંદ	લખિધ રૂચી મા.	૫૩-૫૬
૧૭ " "	મોહનસાગર મા.	૫૬-૫૮
૧૮ " "	સમયસુન્દરજી મા.	૫૮ —
૧૯ શ્રીપાર્શ્વનાથ ૧૦૮ નામનો છંદ	ખુશાલ વિજયજી મા.	૫૯-૬૩
૨૦ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ છંદ	હિંદયરતનજી મા.	૬૩-૬૪
૨૧ " " "	" "	૬૪-૬૫
૨૨ " " "	જીવનવિજયજી મા.	૬૫-૬૭
૨૩ " " "	મેઘરાજજી મા.	૬૮-૬૯
૨૪ " "	જસવિજયજી મા.	૬૯-૭૧
૨૫ " "	" "	૭૨-૭૩
૨૬ " "	નેમવાયકજી મા.	૭૩-૭૫
૨૭ શ્રી વીર સ્વામિનો છંદ	પુન્ય હિંદયજી મા.	૭૫-૭૭
૨૮ શ્રી ચોવીશ જિનેશ્વર છંદ	નયવિમલજી મા.	૭૭-૮૩

૩

વિષય	કર્તા	પાનું
૨૯ શ્રી જિનેશ્વરના ચોત્રીશ અતિશય છંદ. મતિલાભ મા.		૮૩-૮૪
૩૦ શ્રી પંચ પ્રભુ છંદ ઉદયવાચકજી મા.		૮૪-૮૬
૩૧ શ્રી ગૌતમાષ્ટક છંદ લાવણ્યસમયજી મા.		૮૬-૮૭
૩૨ શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ જસવિજય મા.		૮૭-૮૯
૩૩ " " કવિ રૂપચંદ મા.		૮૯
૩૪ ત્રેસડ શક્તાકાનો છંદ " "		૯૦-૯૧
૩૫ શ્રી સોલ સતીનો છંદ ઉદયરત્ન "		૯૨-૯૩
૩૬ શ્રીમાણિભદ્રનો છંદ ઉદયકુશલ "		૯૩-૯૭
૩૭ " " શીવકીર્તિ "		૯૭-૯૯
૩૮ શનિશ્વરનો છંદ લલિતસાગર "		૯૯-૧૧૦
૩૯ " " " "		૧૧૦-૧૧૩
૪૦ " " ()		૧૧૩-૧૧૫
૪૧ સરસ્વતી માતાનો છંદ કવિ-શાન્તિ કુશલ "		૧૧૫-૧૧૯
૪૨ " " ()		૧૧૯-૧૨૩
૪૩ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ નવ વિજય "		૧૨૩-૧૨૬

૪

વિષય	કર્તા	પાનું
૪૪ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ	લઙ્ગિષ રૂચી મા.	૧૨૬-૧૩૨
૪૫ ,, ,, ,, ,,	શીલમુનિ ,,	૧૩૨-૧૩૮
૪૬ શ્રી પંચાંગુલી દેવી છંદ	()	૧૩૮-૧૪૧
૪૭ શ્રાવક કરણી છંદ	જનાલ્પ મા.	૧૪૧-૧૪૪
૪૮ જ્ઞાનપ્રોધનો છંદ	પં. લક્ષ્મીવિજય ,,	૧૪૪-૧૪૫
૪૯ તાવનો છંદ	કાન્તિ વિજય ,,	૧૪૬-૧૪૭
૫૦ જીવદયાનો છંદ	વિવેકચંદ ,,	૧૪૮-૧૫૦
૫૧ દેશાન્તરી છંદ	વિપાસકવિ ,,	૧૫૧-૧૫૬

શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ.

પ્રાચીન છંદ સંગ્રહ

સમર રે જીવ નવકાર નિત્ય સ્નેહશુ^૧, અવર કાં આલ-
પંપાલ જામે; વણું અડસઠ નવકારના નવપદ, સંપદા આઠ
અગ્નિત ભામે ॥ ૧ ॥ શત્રુજ્ય તીર્થ સમ તીર્થનકો ભજંત,
વયણુ વીતરાગ સમ કોન કહેશે; મંત્ર નવકાર સમ મંત્ર જાપો
ન કે, આદિને અંત હુવો ન હોશે. ॥ ૨ ॥ આદિ અક્ષર^૨
નવકાર તે નરકના, સાત સાગર ટલે નહીં અધુરી; એક પદ
ઉચ્ચરે દુરિત દુરિયા ટલે, સાગર આયુ પચાસ પૂરી. ॥ ૩ ॥
સચલ પદ સમરતાં પાંચસો સાગરા, સહસ્ર ચઉપત્ર નવકાર
વાલી; હર્ષ ધરી એક સો આઠ નવકાર ગણે, પંચ લક્ષ સાગર
નરકાયુ ટાલી. ॥ ૪ ॥ લાખ એક જાપ જિન પૂજી પૂરો જાપે,
પદવી પામે અરિહંત કેરી; અશોક તરૂવર તલે બાર પર્ષદા
મલે, ગડગડે ગગન ભેરી ન ફેરી. ॥ ૫ ॥ આઠસો આઠ વલી
આઠ સહસ્રાવલી, આઠ લખખાવલી આઠ કોડી; મુક્તિ લલનાવરે
પ્રીત વિમલ કહે, આપણા કર્મ આઠે વિછોડી. ॥ ૬ ॥

ઇતિ શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ સંપૂર્ણ.

૧ પહેલો એક અક્ષરજ. ૨ આખું પહેલું પદ.

૨

શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ

હુહા

વંછિત પુરે વિવિધ પરે, શ્રી જિન શાસન સાર; નિશ્ચે
 શ્રી નવકાર નિત્ય, જપતાં જ્ય જ્યકાર. ॥ ૧ ॥ અડસઠ
 અક્ષર અધિક ફલ, નવપદ નવે નિધાન; વીતરાગ સ્વયં મુખ
 વદે, પંચ પ્રમેષ્ટિ પ્રધાન. ॥ ૨ ॥ એકજ અક્ષર એક ચિત્ત,
 સમર્થા સંપત્તિ થાય; સંચિત સાગર સાતનાં, પાતક દૂર
 પલાય ॥ ૩ ॥ સકલ મંત્ર શીર મુકુટ મણિ, સદ્ગુરૂ
 ભાષિતસાર; સોભવિયાં મન શુદ્ધ શું નવકાર થકી શ્રીપાલ;
 નરેશર પામ્યો રાજ્ય પ્રસિદ્ધ. ॥ ૪ ॥ શ્મશાન વિસે શિવ નામ
 કુમરને, સોવન પુરિસો સિદ્ધ, નવલાખ જપંતા નરક નિવારે,
 પામે ભવનો પાર; સોભવિયા ભક્તે ચોકખે ચિતે, નિત્ય જપીએ
 નવકાર. ॥ ૫ ॥ ખાંધી વડશાખા શિંકે બેસી, કીધો કુંડ
 હુતાશ, તસ્કરને ચિત્તે મંત્ર સમર્થો, ઉડ્યો તે આકાશ; વિધિ
 રીતે જપતાં અહિ વિષટાલે, ઢાલે અમૃત ધાર. ॥ ૬ ॥
 બીજોરા કારણ રાય મહાબલ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ; જેણે
 નવકારે હત્યા ટાલી, પામ્યો યક્ષ પ્રતિબોધ, નવલાખ જપંતા
 થાયે જિનવર, ઇસ્યો છે અધિકાર. ॥ ૭ ॥ પદ્મીપતિ શિખ્યો
 મુનિવર પાસે, મહામંત્ર મન શુદ્ધ, પરભવ તે રાજસિંહ
 પૃથ્વીપતિ, પામ્યો પરિગલ રિદ્ધ, એ મંત્ર થકી અમરાપુર
 પહોતો, ચાઝદત્ત સુવિચાર. ॥ ૮ ॥ સન્યાશી કાશી તપ
 સાધતો, પંચાગ્નિ પરબલે; દીઠો શ્રીપાસ કુમારે પન્નગ,
 અધબલતો તે ટાલે, સંભલાવ્યો શ્રી નવકાર સ્વયંમુખ, ધ્વંસ

3

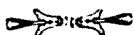
ભુવન અવતાર. ॥ ૯ ॥ મનશુદ્ધે જપતા મયણસુંદરી, પામી
 પ્રિય સંયોગ; ઈણે ધ્યાન થકી ટલ્યો કુષ્ટ ઉખરનો, રક્ત
 પિતનો રોગ, નિશ્ચે શું જપતા નવ નિધિ થાયે. ધર્મ તણો
 આધાર. ॥ ૧૦ ॥ ઘટ માંહી કૃષ્ણ ભૂજંગમ ઘાલ્યો, ઘરણી
 કરવા ઘાત, પરમેષ્ટિ જ્વાલે હાર પુલનો, વસુધા માહી વિખ્યત;
 કમલાવતીએ (કલાવતીએ) પિંગલ કીધો, પાપતણો પગિહાર.
 ॥ ૧૧ ॥ ગયણાં ગણુ જાતી રાખી ગ્રહિને, પાડી લાણુ પ્રહાર,
 પદપંચ સુણુતા પાંડુ પતિધર, તે થઈ કુંતાનાર, એ મંત્ર
 અમુલ્ય મહિમા મંદિર, ભવદુઃખ ભંજણુહાર. ॥ ૧૨ ॥
 કંબલ સંબલે કાઢવ કાઢ્યો, શકટ પાંચશે માન, દીધે નવકારે
 ગયા દેવલોકે, વિલસે અમર વિમાન, એ મંત્ર થકી સંપત્તિ
 વસુધા લહી, વિલસે જૈન વિહાર. ॥ ૧૩ ॥ આગે ચેવિશી
 હુઈ અનંતી, હોશે વાર અનંત, નવકાર તણી કોઈ આદિ ન
 જાણે, એમ ભાળે અરિહંત, પૂરવ દિશિ ચારે આદિ પ્રપંચે,
 સમયાં સંપત્તિ સાર. ॥ ૧૪ ॥ પરમેષ્ટિ સુરપદ તે પણ પામે,
 જે કૃત કર્મ કઠોર, પુંડરગિરિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેખો,
 મણિધર ને એકમોર; સહશુર સન્મુખ વિધિએ સમરતા,
 સફલ જનમ સંસાર. ॥ ૧૫ ॥ શુલિકારોપણુ તસ્કર કીધો
 લોહખુરો પરસિદ્ધ, તિહાંશેઠે નવકાર સુણાવ્યો, પાચ્યો
 અમરની રિધ્ધ, શેઠને ઘર આવી વિધન નિચાર્યા, સુરેકરી
 મનોહાર. ॥ ૧૬ ॥ પંચ પરમેષ્ટિ જ્ઞાનજ પંચહ, પંચદાન
 ચારિત્ર, પંચ સજ્જાય મહાવ્રત પંચહ, પંચ સમિતિ સમકિત,
 પંચ પ્રમાદ વિષય તજે પંચહ, પાલો પંચાચાર. ॥ ૧૭ ॥

૪

કલશ-છાપય.

નિત્ય જપીએ નવકાર, સાર સંપતિ સુખ દાયક; સિદ્ધ
મંત્ર એ શાશ્વતો, એમ જપે શ્રી જગનાયક; શ્રી અરિહંત
સુસિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય લણીજે; શ્રી ઉવજાચ સુસાધુ, પંચ
પરમેષ્ઠિ થુણીજે; નવકાર સાર સંસાર છે, કુશલ લાલ વાચક
કહે એક ચિતે આરાધતા, વિવિધ રીતે વાંછિત લહે. ॥ ૧૮ ॥

॥ ઇતિ નવકાર મંત્રનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી આદીશ્વર જિન છંદ.

જય જય પદમ જિણેસર અતિ અલવેસર, આદેસર
ત્રીભુવન ધણીએ; સવહું સુખ કારણ સુણ ભવ તારણ, વિનતડી
સેવક તણીએ. ॥ ૧ ॥ આદેસર અરિહંત અવધારો, કૃપા કરી
સેવકને તારો; તું ત્રીભુવન પતિ તાત અમારો, ભવસાગર
ડુખંતા નિવારો. ॥ ૨ ॥ હું ભમિયો ભવ કોડા કોડી, તાહરી
ભગતિ મેં કીધિ થોડી; તત્વ તણી મેં વાત વિખોડી, પાપ
તણી મેં લક્ષ રાશી જોડી. ॥ ૩ ॥ રલિયો નિગોદ અનંતો
કાલ, સુક્ષ્મ બાદર એહજ ઢાલ; તું પ્રભુ જીવ દયા પ્રતિપાલ,
કર કર સ્વામી સાલ સંભાલ. ॥ ૪ ॥ પૃથ્વી પાણી તેઉ વાય,
સાત સાત લાખ તે કેવાય; વણસઈ દસ લખ બાદર માહે,
ચૌદ લાખ અનંતિ કાલે. ॥ ૫ ॥ ખીતી ચોરંદ્રે દો દો
લખ, તીર્થંચ પંચેન્દ્ર ચૌદ લખ લાખ; સુર નર ગૈયા ચૌ-ચૌ

૫

લાખ, ચૌદ લાખ મણુઆ તણિ દાખ. ॥ ૬ ॥ જીવા જોયણુ
 લાખ ચૌરાશી, તે પ્રભુ જાત્ય ચોવી પ્રકાસી; મેં જોયુ મન
 માઈ વિમાસી, તે મે વાર અનંતિ અભ્યાસી. ॥ ૭ ॥ સ્વામી
 ચઉદે રાજ સપુર્યા, સુક્ષમ બાદર પુદ્ગલ પુર્યા; વાર અનંતિ
 મે પ્રભુ પુર્યા, કેતા કર્મ અસંભવ ચૂર્યા; ॥ ૮ ॥ ફોકટ કીધા
 મે ભવ ફેરા, ચરણુ ન ભેટયા જિનવર કેરા; દીઠા દેવ અનેક
 અનેરા, કાઈ કાજ ન સિધા મેરા ॥ ૯ ॥ ઇમ ચક્રગતી હું
 રલીયો, તું પ્રભુ મલીયો સદ્ગુરૂ સાચો; ભેદ કયો જીનશાસન
 જાણી, હયડે આણી મુકિત તણો મેં મારગ લીધો. ॥ ૧૦ ॥
 દેશ અનારજ હું અવતરીયો, પાપે પીણડ ધણી પરે ભરીયો;
 ધર્મ તણો લવલેશ ન ધરીયો, ચોઉગતિ માહે હું દુઃખે
 ભરીયો. ॥ ૧૧ ॥ દુલહો આ રજદેશ અવાળ, કુલ મે ટો
 મન દુલહો દીવાળ; ઉત્તમ જાત દુલહો જીન રાજ, દુલહા
 પાપે ઇન્દ્રિય સાળ. ॥ ૧૨ ॥ દુલહો દેહ લઈ નિરોગી,
 દુલહો ચીરંજીવિનો જોગ; દોહિલો સદ્ગુરૂ તણો સંજોગ,
 દોહિલો ધરમા લક્ષ્મીનો જોગ. ॥ ૧૩ ॥ દોહિલો સાચો ધર્મ
 સુણેવો, દોહિલો ધર્મ તણો મન ધરવો; દોહિલો પાપ તણો
 પરહરવો, દોહિલો ધર્મ શરીરે કરવો. ॥ ૧૪ ॥ સમકિત વિણ
 હું અતિ રલવલીયો, મુઠપણે મિથ્યા મતિ પડીયો; જીમ યોગી
 કર મંકડ ચડીયો, કરમ નટાવે તીમ હું નડીયો. ॥ ૧૫ ॥
 ધર્મ કરૂં ચીઉ મનમાઈ, આલસ વૈરી આડો થાએ;
 પાપી પરો કરી ન સગાય, જન્મ દિવસ એમ એલો જાઈ.
 ॥ ૧૬ ॥ આરત ન ટલી એકે વાર (ચાર), જન્મ મરણ વીચ

૬

એક લગાર; ભવસાગર હું ભમીયો. અપાર, તુજ વિષુ સ્વામી
કહેા કુણુ તારે. ॥ ૧૭ ॥ ઘર-ઘરણી ને ભારે જુતો, આગે
જન્મ મરણુ વીગુતો; મોહ માયા નિંદ્રાભર સુતો, પાપ કરમ
કરી કાઢવ જુતો. ॥ ૧૮ ॥ બાલપણે કિડા રસ હું તો,
યૌવન વય યુવતી મુખ જુતો; વડપણુ વ્યાધ ઘણી ભોગવતો,
ધર્મ હીન ભવ એમ જોગવતો. ॥ ૧૯ ॥ નવ રસ રાતો મદભર
માતો, કરતો ભક્ષ અભક્ષ ઘણા; પાતિક ન વિટાડ્યા અંગ
વિટાડ્યા, વચન ન પાડ્યા સ્વામી તણા. ॥ ૨૦ ॥ ત્રસના તરૂણી
નવી ઉલાઈ, લાલે લોલે ઘણેરો થાય; સત્ય વચન નર ધર
મન માહે, ખીણુ ખીણુ કર્મ અધિક બંધાય. ॥ ૨૧ ॥
મહિયલ ડુંગર મેરૂ સમાન, તેથી અધિક આરોગ્યા ધાન;
સાયર સલીલ અધિક જે માન, મે પીધા માતાના સ્તન.
॥ ૨૨ ॥ મે માનવ ભવ દેવ પુરાણે, મુખ ભોગવીઆજે મન
માને; રંગ રમાડ્યા છાનેમાને, તોહે પ્રાણી ત્રુપ્તી ન પામે,
॥ ૨૩ ॥ જગ જીવ લોક હો કીમ સંતોષુ, એ કાયા કહેા
કીણિ પરે પોષુ; જીનપદ નામજી વારે ગોષુ, તપ-જપ-કાય
તીવારે સોષુ. ॥ ૨૪ ॥ તવ બોલે પ્રાણી મુજ પ્રાઈ, ભુખ-
ત્રક્ષ-ભાવઠ ન ખમાઈ; ધર્મ ભણી ધુર વીત ન જાઈ, પરવસ
હુઃખ ઘણા સેવાઈ. ॥ ૨૫ ॥ પ્રગટ પ્રેમદા પ્રેમ દેખાડે, મોહ
પાસ મુજ ફરી ફરી પાડે; કામ-ક્રોધ મુજખી માન સમાડે,
વિનય-વિવેક-વિચાર ન જાણે. ॥ ૨૬ ॥ વિષયા રસ
વાયો પર નારા, તેણુ કરમે સદ્ગતિ નીવારિ; મે જીન જીવ
દયા દિસ રી, એમ હું ગયો ઘણા ભવ હારી. ॥ ૨૭ ॥

દાતા ગુણ મુજ મોહન મંડે, કૃપણપણ મુજ કેડ ન છડે;
 આવે મદ મયંગલ મુજ ડંડે, માયા સાયણ-દસ વાહીડે.
 ॥ ૨૮ ॥ કહિ તો કરે પર ધન મુજ લેતા, અણખ (૫) હુંતી
 ધરમે ધન દેતા; કિધા કર્મ જિનેશ્વર જેતા, તું ત્રીભુવન પતિ
 બણે તેતા. ॥ ૨૯ ॥ રાજ્ય ઋદ્ધિ રામાસુ રાતો, ધન કણ
 કંચન ચૌવન મદમાતો; ધન ભણી ધાવા ધુર જાતો, અનેક
 દેશ વિદેશ કરાતો. ॥ ૩૦ ॥ દેશ વિદેશ જઈ ધન લાવ્યા,
 મોટા મંદિર હાટ કરાવ્યા; ઘરની કારણ ઘાટ ઘડાવ્યા, ધર્મ
 સ્થાન કે ધનકામ ન આવ્યા. ॥ ૩૧ ॥ વ્યાજ વટંતર ડોઢ,
 સવાઈ, કરતા કિધી કોડ કરાઈ; સાત વિસન સેવ્યા દ્રઢ થઈ,
 ધર્મ-કર્મ-કાઈકાં જન આઈ. ॥ ૩૨ ॥ સ્વામી-સગા-સહોદર
 વંચી, અર્થ અનેક એણી પરે સંચી; ધર્મ ન કિધો મે
 રોમાંચી, ભાવ સહિત પ્રભુ પાય ન અંચી. ॥ ૩૩ ॥ પ્રગત
 સાત ક્ષેત્ર ન પોખ્યા, સુકૃત તણા સ્થાન સવિ શોખ્યા;
 સદ્ગુણગણી નવી સંતોખ્યા, કહોને સ્વામી હવે કર્મ હોસે,
 ॥ ૩૪ ॥ લોભ લગે મે પરધન લિધા, સંપત સાઈ દાન ન
 દિધા; પાપ કર્મ મને જડપી લિધા, સુકૃત અમૃત પર ઘલ
 નવિ પીધા. ॥ ૩૫ ॥ પચ્ચખાણ પૌષધ અનુસરતા, સામાયિક
 પંડિકમણ કરતા; સંજમ ધ્યાન ધર્મનો ધરતા, ન રહ્યા મન
 સવિ નિશ્ચલ ન રતા. ॥ ૩૬ ॥ નાભિ નરેશ્વર નંદન કઈએ,
 માતા મરૂ દેવા ઉર લહીએ; કિધા કર્મ કહીએ કિમ્ સ્વામી,
 ધ્યાન તમારો હું શીર નામી. ॥ ૩૭ ॥ જીમ જહલ મોત્સ
 ચંદ ચકોરા, દીન કર વંછે કરમત વનં; યોગી સંધ્યાને ઉતમ

૮

માને, તીમ હું દર્શન આદી જીણુંદ. ॥ ૩૮ ॥ આજ ભયો
 માનવ જવ મીઠો, સુભ ચીત્તે આદેશ્વર દીઠો; દુઃખ દારિદ્ર
 રવે જાયે ભાગી, જો આદેશ્વર ચરણે લાગે. ॥ ૩૯ ॥
 મુગતમણી મે મયુ લાધુ, આદેશ્વર સુ જો મન ખાંધુ; હું
 અપરાધિ છું પ્રભુ ગાઠો, તોહી ખોલ દેઓ મુજ ટાઢો. ॥ ૪૦ ॥
 છોડ હેઠ કછોડ કોઈ, માય તાય સાસેવુ તોચે; કોઈ નહિ
 મૂળ મુજ સરખો; કાલા વંચન સુણીને હરખો. ॥ ૪૧ ॥
 ખાલુડો જેમ ખોલે વાણી, માય તાય મુજ અમી અસમાણી;
 તુ ઠાકુંર તુ માય જ ખાય, જન્મ-જન્મ મુજ લાગા પાય.
 ॥ ૪૨ ॥ તેહ તણો ટાલો સંતાપ, જીમ કાયા અનુઆલુ
 આપ; ભવોભવના ટાલો સંતાપ, કેવલ જ્ઞાન તણી દો છાપ.
 ॥ ૪૩ ॥ રાજ ઋદ્ધ નવી માગુ સ્વામી, મુનિ લાવણ્ય સમયે
 શીર નામી; સેવક માંહે સમોટો થાય, આદેશ્વર અવિચલ પદ
 આય ॥ ૪૪ ॥ પનર છાસઠે આદિ જીન તુઠે, વિનતડી સેવક
 તણીયે; આસોજ માસ દશમી દાહડે, મુનિ લાવણ્ય સમય
 ભણીયે. ॥ ૪૫ ॥

॥ ઇતિ શ્રી આદીશ્વર જિન છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી સંભવ જિન વિજ્ઞાપિત છંદ

મુણો સંભવ સ્વામી અરદાસ મોરી, લહી ભાગ્યથી
 આજમે લેટ તોરી; મહા પુણ્યના પૂરથી નાથ પાયો, હવે

૯

કષ્ટ ભવ દુષ્ટ દુરે ન શાયો; ॥ ૧ ॥ ગયો કાલ બાલપણમાં
 અનંતો, વસ્યો મોહની આણુમા હું ભમંતો; દેખી મુખ
 તાહરું થયો ઉજમાલ, લહ્યો ધર્મનો આજ તારૂણ કાલ; ॥ ૨ ॥
 મિલ્યો ચર્મ આવંત મોટો સખાઈ, પડ્યો પાતલો મોહમાહા
 દુઃખદાઈ; ગ્રંથિ લેદની તત્વની દ્રષ્ટિ પાઈ; પ્રભુ આલખ્યો
 તું અમોહી અમાહી; ॥ ૩ ॥ મેટ્યો આજ મિથ્યાત્વનો
 અંધકાર, થયો શુદ્ધ સમ્યક્ત્વનો જ્ઞાતકાર; રહ્યા વેગલા
 કાઠિયા કર્મ કાઠા, અનંતાનું બંધી સવેદુરનાઠા; ॥ ૪ ॥ હવે
 ઉદ્ભસી આપથી યોગ શક્તિ, બગી ચિત્તમા તાહરી જોર
 ભક્તિ; ગયો આપ આપે સહુ ભર્મજલ, ભણ્યો દેવતું એક
 જગમા દયાલ; ॥ ૫ ॥ થયું સમરસે ચિત્ત શીતલ સુર્યંગ,
 ભલી વાસના સેહેજ સંવેગ રંગ; ગયો તાપ નિઃપાપ મારગ
 નિહાલી, મિલી ચેતના સહચરી મહારસાલી; ॥ ૬ ॥ મિલ્યા
 સત્ય સંતોષ આદે સુમિત્ર, શુભ ધ્યાન કલ્પોલ વાધ્યા વિચિત્ર;
 થયો ગોપદ પ્રાય સંસાર સિંધુ, વસ્યો તું મન મંદિરે
 વિશ્વગંધુ; ॥ ૭ ॥ જીહા ગરડ તિંહા નાગનો નહિં પ્રચાર,
 સમય દાવ આવે તિહામેઘ ધાર; દેખી કેસરી ગજઘટા ફરે
 નાસે, તુજ ધ્યાનથી તેમ સંસાર ત્રાસે; ॥ ૮ ॥ પ્રભુ તું
 મલ્યાથી હવે હું સનાથ, કૃપાનાથ તે જન્મ કીધો કૃતાર્થ;
 ટલી આપદા સંપદા સર્વ આવી, પ્રભુ તાહરી ભક્તિ જો
 ચિત્તભાવી; ॥ ૯ ॥ વિરાજો મહારાજ જો મુજમન, ન માંગુ
 પછે તેહથી કાઈ અન્ય; ગ્રહ્યો બાંહિતો છેહ દેવો ન ઝિહારે,
 મહાપુરૂષ તે શરણે આવ્યા સુધારે; ॥ ૧૦ ॥ ઘણું શું કહું

૧૦

સ્વામી સર્વજ્ઞ આગે, તથાપિ પ્રભુને કહું ભક્તિરાગે; એલેદે
મિલ્યો ખોરને જિમનીર, જેહથી હંસનુ ચિત્ત સાથે સુધીર; ॥ ૧૧ ॥

॥ ઇતિ શ્રી સંભવજિન વિજ્ઞપ્તિ છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી શાન્તિનાથ જિનનો છંદ.

સારદમાયનમું શીરનામી, હું ગાવું ત્રિભુવન કેા સ્વામિ
શાન્તિ અશાન્તિ જપે સઞ્જ કેાઈ, તા ઘર શાન્તિ સદા સુઃખ
હોઈ; ॥ ૧ ॥ શાન્તિ જપીને ફીજે કામ, સોએ કામ હોએ
અભિરામ; શાન્તિ જપી પરદેશ સિધાવે; તે કુશલે કમલા
લઈ આવે; ॥ ૨ ॥ ગર્ભ થકી પ્રભુમાર નિવારી, શાન્તિજિ
નામ દીઉ માય તારી; જે નર શાન્તિ તણા ગુણગાવે, ઋધિ
અચીન્તી તે નરપાવે; ॥ ૩ ॥ જા નરકુ પ્રભુ શાન્તિ સખાઈ,
તા નરકું કહાઆર તમાઈ; જે કછુ વંછે સોએ પુરે, દારિદ્ર
દુઃખ મિથ્યામતિ ચૂરે; ॥ ૪ ॥ અલખ નિરંજન જોત પ્રકાશી,
ઘટ ઘટ અન્તર અંતર કે પ્રભુ વાસી; શાન્તિ સરૂપ કયો
નવિજાએ, કહેતા મુજ મન અવરિજ થાએ; ॥ ૫ ॥ ડારદીઈ
સખડી હથિયાર, જીત્યા મોહતણા દલસાર; નારી તજી શીવ
સુરંગ રાવે, રાજ તજ્યુ પણ સાહેબ સાથે; ॥ ૬ ॥ મહા
મલવંત કહી જે દેવ, કુંજર કુંથુન એક હણેવ; ઋદ્ધિ સહુ
પ્રભુપાસ લહી જે; લિલ્લુ આહારી નામ કહી જે; ॥ ૭ ॥
નેદક પૂજ કહી સમ લાયક, પણ સેવક કું સદા સુખદાયક;

૧૧

તજી પરિશ્રદ્ધ ભજે જગનાયક, નામ અતીથિ સખહી વિધિ
 લાયક; ॥ ૮ ॥ શાત્રુ મિત્ર સવચિત ગણી જે, નામ દેવ
 અરિહંત ભણીજે; સયલ જીવ હિતવંત કહી જે, સેવક
 ભણીને મહાપદ્મીજે; ॥ ૯ ॥ સાચર જે સાહે એ ગંભીર,
 દોષ એક ન માહે શરીરા મેઝં અચલ જિન અંતરજામી; પણ
 ન રહે પ્રભુ એકણુ ઢામી; ॥ ૧૦ ॥ લોક કહે પ્રભુજી સંવ
 દેજે, પણ સ્વપ્ને કદી ન વિપેજે; રીસવિના ખાવિશ પરિસહ,
 સેના જીતિ તે જગદીશ; ॥ ૧૧ ॥ માન વિના જગઆણુ
 મનાવે, માયા વિના સંવ હું મનલાવે; લોભ વિના ગુણુરાસ
 ગ્રહીજે, લિક્ષુપણુ ત્રિગડો સેવિજે; ॥ ૧૨ ॥ નિઝંથપણે શીર
 છત્ર ધરાવે, નામ જતી પણ ચમર ઢલાવે; અભય દાન દાતા
 સુખકારણ, આગલ ચક્ર ચાલે અરિદારણ; ॥ ૧૩ ॥ શ્રી
 જિનરાજ દયાલુ ભણીજે, કર્મ સખહીકા મુંલ ખણીજે; ચોવિહ
 સંઘજ તીરથ થાપે, લછ ઘણી દેજે નવિઆવે; ॥ ૧૪ ॥
 વિનયવંત ભગવંત કહાવે, ન કિશીકો તું શીષ નમાવે;
 અકિંચન કો વિરૂધ ધરાવે, પણ સોવન પંકજ પગટાવે; ॥ ૧૫ ॥
 તજી આરંભ નિજ આતમ ધ્યાવે, પણ સિવરમણી સુચીત
 લાવે; રાગ નહિ સેવકકુ તારે, દ્વેષ નહિ નિગુણા સંગવારે;
 ॥ ૧૬ ॥ તારો મહિમા અબદૂત કહીએ, તારા ગુણનો પાર
 ન લઘએ; તું પ્રભુ સમરથ સાહેબ મેરો, હું મનમોહન
 સેવક તેરો; ॥ ૧૭ ॥ તું છે ત્રણ લોક પ્રતિપાલક, હું અનાથ
 ને તું દયાલ; તું સરણાગત રાખત ધીરા, તું પ્રભુતારક છે
 વડવીરા; ॥ ૧૮ ॥ તુંમ જેસો પ્રભુ વડલાગહી પાચો, તો મેરો

૧૨

કાજ ચડયો સવાયો; કરજોડી પ્રભુ વિનવું તો એ, કરો કૃપા
 જિનવરજીમોએ; ॥ ૧૯ ॥ જન્મ મરણ કા ભય નિવારો, ભવ
 સાયરથી હેલાવારો; શ્રી હયિણા ઉરમંડણ સોહે, તીહાશ્રી
 શાન્તિ સદા મનમોહે; ॥ ૨૦ ॥ પદ્મ સાગર ગુરુરાજ પસાયે,
 શ્રી ગુણ સાગર કે મન ભાયા; જે નરનારી એક ચિત્તે ગાવે,
 મન વંછિત ફલ નિશ્ચય પાવે; ॥ ૨૧ ॥

॥ ઇતિશ્રી શાન્તિનાથ જિનનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી શાન્તિનાથનો છંદ

સમરૂ શાન્તિ જિન શાન્તિ કરં, પરમેશ્વર પારગતં સુતરં;
 ભવિલાવ ધરી ભવતાપ હરં, નમજો નવદ્વા નિદ્ધિ દાનપરં. ॥ ૧ ॥
 જલ વાસ સુગંધ નૈવેદ્ય ધૂતં; કુસુમાક્ષત દીપક ફલસુધૂતં અરચ્યા
 પ્રભુની છે અષ્ટ વિધા, કરિ પાપ પુલાયે થિયા ત્રિવિધા. ॥ ૨ ॥
 કુસુમાક્ષત દીપક વાસ વરં, સુધ ધુપ ધરો ભવિ ભકિતવરં;
 જિન અંગે પંચ વિધા અરચ્યા, દિન રાત્રે મુખે કરવીજ સુચ્યા.
 ॥ ૩ ॥ જદી માનવ છું જદી લાયક છું, અહમેવ ધરો મન
 કાયક છું; મદ છાક ચઢી ચખ જુઓ તથા, જિન ભકિત
 વિના છે સર્વ વૃથા. ॥ ૪ ॥ જિન જાપ જપો ધન કર્મ ખપો,
 જિનના ગુણ ગાતે થાય તપો; જિનરાજ અહોનિશી જીવનમે,
 પરમાદ તજી પરખો મનમે. ॥ ૫ ॥ સુભ ભાવ ધરી ભગવંત
 ભજો, સુજના સુમના મદ માન તજો; ભવ સિંધુ ઉતારણ

૧૩

નાવ સમા, પ્રભુ સેવક થાએ કહી ઉપમા. ॥ ૬ ॥ મન માધ રે
હુ જિન ભકિત કરે, ઉપવાસ તણું ફલ થાય ખરું; જીવ ઉઠ
જઠા જિન યાત્રા જવા, ષટ્ લોજન વર્જ ન પુન્ય થવા. ॥ ૭ ॥
ગમનં પ્રતિ હરખીત ચાલ કહ્યો, તત અઠમનો ફલ આપ લહ્યો
પગલા ભરે દેવલ ચિત્ત ધરી, દસ ભાત તજો એમ લાભ કરી.
॥ ૮ ॥ પગ કે તલી જાત ખાર તણું, અર્ધ માર્ગે અર્ધજ
માસ લણું; જિન દેવલ દીઠે મસ લહ્યો, પ્રભુ મંડપ દીઠે છ
માસ કહ્યો. ॥ ૯ ॥ પ્રભુ મંડપમા પગલે વરસી, જિન
દર્શનથી સતનો તપસી; થએ અર્ચન દેવ જિનેશ્વરનું, ફલ
પામે વરસ હજાર તણું. ॥ ૧૦ ॥ કચરો જિન દેવલનો
વર જો, ફલની ગણુના અધકી અરજો; શુણુની સ્તુતિ ફલ જેહ
ધણું, નવિજાએ અનંતગણુ ભણુ. ॥ ૧૧ ॥ ધન લેસ ભણી
દિન રાત ધસી, કર ઉદમ તું અતિ દેહ કસી; બહુ લાભ
હુવે તિહા કિમ ખેસી, નવિ આલસ કીજે પુન્ય હસી. ॥ ૧૨ ॥
એમ શાસ્ત્ર થકી ફલ પૂજનના, નિસુણી પરમાદ તજી સુજના;
ત્રિવિધે ત્રણ કાલ જિનેશ્વરને, અરચો સુવધે અપરંપરને.
॥ ૧૩ ॥ પ્રભુ પૂજનથી શીવ લિલ લહી, મનુ જે જગમા ન
વિભાય કહી; બુધ ઉત્તમ રતન ભણી સ્તવના, ઉપકાર છે ઉદે
વાચકના. ॥ ૧૪ ॥ છે ત્રોટક છંદે એ સ્તવના, હુષ ત્રોટક
જોટક સોવનના; ચર ખોટ કસ્યો છેહ સજના, મુજ ખોટ
કિસી છે બહુ ભજના. ॥ ૧૫ ॥

॥ ઇતિ શાન્તિનાથનો છંદ સમાપ્ત ॥

૧૪

શ્રી જીરાવલા પાર્શ્વનાથ જિન છંદ

જીરાવલા જિન મંડળ પાસ, તુ ત્રિભુવન પતિ લિલ
 વીલાસ; સુણો વિનતિ છોડે ભવ પાસ, હું છું દેવ તુમારો
 દાસ ॥ ૧ ॥ ચિહ્ન ગતિ માહે રહ્યો બહુ કાલ, માનવ ભવ
 લાધો મુજ ફલીયો; મહી મંડલ પરદર્શન હુઓ, બોલે વચન
 સવિ જુજુઆ ॥ ૨ ॥ એક કહે ભવ કા નિગમો, નિત ઉઠી
 નારાયણ નમો; એક ભણે ઇશ્વર દેવતા, મન વંછિત ફલ લહી
 સેવતા ॥ ૩ ॥ એક ભણે સવિ છંડો દેવ, એકજ સેવો સૂરજ
 દેવ; એવા બોલ બોલે તે લાક્ષ, એક ભણે જઈ પૂજે ચક્ષ
 ॥ ૪ ॥ જગ માહિ મે જોયા ગણા, તિહા બેલ સઉ થાપે
 આપણા; ધર્મ તણો હું અરથી થયો, દેવ પરીક્ષા કરવા
 બયો ॥ ૫ ॥ પોહચીયો હરિ મંદિર ધસીયો, કોતુક દેખી
 હઠડે હસીયો; નારિ સરસા દેવ મોરાર, છેટા દીઠા ભવન
 મોજાર ॥ ૬ ॥ મુજ મૂરખ મન ચિંતા વસી, દેવ થયા તો
 નારી કિસી; છેટા દિઠા મલ્યા તિણવાર, હું લાજ્યો નવિ
 રહીયો લગાર ॥ ૭ ॥ હરિના ભુવન થકી નિકલી, ગયો તે
 ઇશ્વર દેહ રે વલી; મૂર્તિ વિણ દેવે પરઠવી, એક જલધારા
 ઉપર હવી ॥ ૮ ॥ તે ઉપર માંડ્યો આકાર, તે કહેતા નવિ
 આવે પાર; તાસ ભગત કહે એહી જ દેવ, પૂજી ઘણીએ કીજે
 સેવ ॥ ૯ ॥ ચતુરપણે ચિન્ત્યો મે તામ, પાઈ પખી કિમ
 કડં પ્રણામ; અંગ પખે નવિ રંગ લગાર, કંઠ પાખે કિહા

૧૫

ઠવિએ હાર. ॥ ૧૦ ॥ નાક પખી કિમ કીજે ધૂપ, સોએ
 દેવનો એસ્યો સ્વરૂપ; અલવેસુ ઇશ્વર પરીહરી, હમડે વત્તી
 વિમાસણ કરી ॥ ૧૧ ॥ સુરજદેવ એ સહુકો કહે, તે આપદા
 ઘણેરી સેવે; દિવસ માહે ઉગે-આથમે, જન્મ-મરણ દુઃખ એ
 મનિગમે. ॥ ૧૨ ॥ જાપ સેષ દેવિ દેવલા, છેટા દિઠા દેવલ
 લલા; હિસા કરે કરાવે ઘણી, સીઆ લગ કીજે તેહ તણી.
 ॥ ૧૩ ॥ દેવ ન દેખુ તેહવો કોઇ, જિન સેવે શીરપુરં સુખ
 હોઇ; મુજ મન માહે ચિન્તા ઘણી, ભેટ થઈ તવ સદ્ગુર
 તણી ॥ ૧૪ ॥ મે પ્રીચ્યો જિન શાસન સાર, જિન ચોવિશે
 મુગતિ દાતાર; પૂર્વ પુન્યે પ્રગટીયો કર્મ, દયા મૂલ પામ્યો
 જિન ધર્મ ॥ ૧૫ ॥ મુકિત તણો મે લાધો માર્ગ, પામ્યા
 પાસ તણા મે પાગ; ચિન્તામણી કર ચડીયો આજ, મન
 વંછિત સવિ સરીયા કાજ ॥ ૧૬ ॥ તોરા ગુણનો પાર ન
 લહું, તુજ તોલે બીજે કુણ કહું; અવર દેવ તુમ અન્તર ઘણો,
 વિગતે બોલ વિચારી તણો. ॥ ૧૭ ॥ જેવડો અંતર લુણ કપૂર,
 તેવડો અંતર ખળુઆ સુર; જેવડો અંતર સરસવ મેર,
 તેવડો અંતર ઉવટે શેર ॥ ૧૮ ॥ જેવડો અંતર વ્યંતર
 ઇન્દ્ર, તેવડો અંતર તારા ચન્દ્ર; જેવડો અંતર ભૂપતિદાસ,
 લછિ હીણને લીલ વિલાસ ॥ ૧૯ ॥ જેવડો અંતર સીહ
 શીયાલ, તેવડો અંતર ગોલ-વિયાલ; જેવડો અંતર મયગલ ઉંટ,
 તેવડો અંતર પુન્ય વંત હુંદ. ॥ ૨૦ ॥ જેવડો અંતર ખગલા
 હંસ, તેવડો અંતર કાનડ કંસ; જેવડો અંતર રાવણ-રામ,

૧૬

તેવડો અંતર દામ કુદામ. ॥ ૨૧ ॥ જેવડો અંતર બાજર-
 કુર, તેવડો અંતર કાયર સુર; જેવડો અંતર રાણી-દાસ,
 તેવડો અંતર દહિને છાશ. ॥ ૨૨ ॥ જેવડો અંતર રાયણુ-
 બોર, તેવડો અંતર માણસ ઢોર; જેવડો અંતર મુરખ જાણુ
 તેવડો અંતર ખરકે કાણુ. ॥ ૨૩ ॥ જેવડો અંતર ખા (ધા)
 સર ચીર, તેવડો અંતર જલને ખીર; જેવડો અંતર કેએલ-
 કાગ, તેવડો અંતર સુકડ-સાગ. ॥ ૨૪ ॥ જેવડો અંતર મણિને
 કાચ, તેવડો અંતર કુડને સાચ; જાચો હીરોને કાકરો, કસ્તુરીને
 ખલખોટરો. ॥ ૨૫ ॥ જેવડો અંતર ગુલને ગલી, તેવડો
 અંતર તડવર-શલી; જિમ રચણાયરને છિલડું, કામ કુંલ ને
 કિહા 'હીકડું'. ॥ ૨૬ ॥ જેવડો અંતર અછે અનેક, ધરમી
 નર મન ધરો વિવેક; ચડતે ઉઠે જિનવર જોય, પડતે અવર
 દેવપણુ હોય. ॥ ૨૭ ॥ ચિહુંદિસ ચોપટ મલ ચોસાલ,
 ત્રિભુવન દીપક દેવ દયાલ; તું લેટીયો અવર દેવને ન નમુ,
 અમૃત લઈ આછણુ કિમ જમુ. ॥ ૨૮ ॥ પામ્યો કંપ વૃક્ષનો
 સાથ, હવે કેરડે ન ધાલુ હાથ; તુમ દીઠે જિનવર જગદીશ;
 અવરદેવ કિમ નમુ શીષ. ॥ ૨૯ ॥ તુમ વિન ભવસાયર રડ-
 વડીયો, મદ-મછર-માયા નમ્યો; શી વિનતિ કરું તુજ બહુ,
 કહીયા પાપે તું જાણે સહુ. ॥ ૩૦ ॥ નવિ નિશ્ચે નિન્દા પરી-
 હડ, અવર દેવના બોડ્યા ચરી; રોસ મ ધર જો કોઈ લગાર,
 દેવ ખરો જે મુક્તિ દાતાર. ॥ ૩૧ ॥ વલિ બ્રહ્મા-હરી-ઈશ્વર
 હોઈ, વટ દર્શન માદેવ બહુ હોઈ; સેવ્યો આપે શીવ સુખ
 દામ, ત્રણ કાલે તસ કરૂં પ્રણામ. ॥ ૩૨ ॥ અમીઅ સરીખો

૧૭

મીઠો આજ, તું નયણે દીઠો જિનરાજ; હેલા મુજ મન વંછિત
 દેવ્યા, દૂર ગતિના દુઃખ દુરે ટલ્યા. ॥ ૩૩ ॥ તુજ નામે
 દુઃખ સંકટ ટલે, ભૂત-પ્રેત-વ્યંતર નવિ છલે; નિશ્ચે નાસે
 વિષમ વિકાર, તુમ નામે નિત જય જયકાર. ॥ ૩૪ ॥ તપ-
 ગચ્છ નાયક અવિચલ ચંદ, શ્રી લક્ષ્મીસાગર સૂરીદ; શ્રી
 સોમદેવ સૂરિ સોહે સાર, શ્રી સોમ દ્વિજ સૂરીશ્વર ગણુ ધાર.
 ॥ ૩૫ ॥ સમય રતન જય પંડિતરાય, તે સહ શુરના પ્રણમી
 પાય; તુ સ્તવીયો ત્રિભુવનનો ધણી, પૂરો ઇચ્છા અમ મન
 તણી. ॥ ૩૬ ॥ ઋદ્ધિ-રમણી નવિ માંગુ રાજ, કીતક વિદ્યા
 મંત્ર નવિ કાજ; એકજ આવાગમન નિવાર, હસ્તર દુઃખસાગર
 ઉત્તાર. ॥ ૩૭ ॥ હું આવ્યો સરણે તુમ તણે, રાખો મન
 ઉલટ આપણે; મુનિ લાવણ્ય સમય ઇમ લાણે, તુમ તુઠે નવ-
 નિધિ મુજ આંગણે. ॥ ૩૮ ॥

॥ ઇતિ જીરાવલા પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

સરસ વચન ઘો સરસ્વતી માત, બોલીસ આદિ જીસી
 વિખ્યાત; અંતરીક્ષ ત્રિભુવનનો ધણી, પ્રકટ પ્રતિમા
 પાસજ તણી. ॥ ૧ ॥ લંકા ધણી જે રાવણરાય, લગિની પતિ
 તેહનો કેવાય; ખર-હુણુ નામે ભૂપાલ, અહઃનિશ ધર્મ તણો
 ધણો હાલ. ॥ ૨ ॥ સદ્ગુરુ વચન સદા મન ધરે, ત્રણ કાલ

૧૮

જિન પૂજા કરે; મન આખડી ધરી છે પ્રેમ, જિન પૂજા વિણ
જમવા નેમ. ॥ ૩ ॥ એક દીવસ અતિ ઉલટ ધરી, ગજ-રથ
પોટયા-પાય કરી; ચડી રેવાડિ સહુ સાચર્યું, સાથે દેરાસર
વિસર્યું. ॥ ૪ ॥ દેરાસરીયો ચિત્તવે ઇસું, વિણ દેરાસર કરવું
કિસું; રાય તણે મન છે આખડી, જિન પૂજ્યા વિણ નહીં સુખ
ઘડી. ॥ ૫ ॥ પ્રતિમા વિણ લાગી ચટપટી, ચડયો દિવસ દસ
ખારે ઘડી; કરી એકઠા વેલુ છાણુ, ભાવે સાખે કિધી ભાણુ. ॥ ૬ ॥
એક તુંહિ બીજિ આસની, ને પ્રતિમા પાઘ પાસની; તે કરતા
નવિ લાગી વાર, થાપ્યો માહા મંત્ર નવકાર. ॥ ૭ ॥ પંચ
પ્રમેષિતુ કિધો ધ્યાન, કરી પ્રતિષ્ઠા સોએ પ્રધાન; દેરાસર
દેખીને હસે, પ્રતિમા દિઠે મન ઉદ્દસે. ॥ ૮ ॥ આવ્યો રાજ
કરી અંધોલ, ખાવના ચંદન કેસર ઘોલ; પૂજી પ્રતીમા લાગ્યો
પાય, મન હરખે ખર-દૂષણુરાય. ॥ ૯ ॥ એક વેલુને બીજે
છાણુ. પ્રતિમાનો આકાર પ્રમાણુ; પ્રતિમા દેખી હયડુ ઠર્યું,
સાથે સઉ ભલુ ભોજન કર્યું. ॥ ૧૦ ॥ તેહીજ વેલા-તેહીજ
ઘડી, પ્રતિમા વજ તણી પરે જડી; ધરમી રાજ ચીન્ટ્યા કરે,
આસાતના રખે કેા કરે. ॥ ૧૧ ॥ ખંધે ધરી-ખર-દૂષણુ ભૂપ,
લેઈ પ્રતિમા મુકી જલ કુંભ; ગયો કાલ જલમા ઘણો, પ્રતિમા
પ્રકટી તે પરે સુણો. ॥ ૧૨ ॥ ઇલગપુરી-એલગ દેરાય, કુણિ
છે ભૂપતિનિ કાય; ન્યાયવંત નવિ ડંડે લોક, પૃથ્વી વર તે
પુન્યસી લોક. ॥ ૧૩ ॥ રાય તણો મોટો છે રોગ, રચણી
ભરી નિદ્રાનો વિયોગ; રોમ-રોમ કિડા નિસરે, નિદ્રા સવી
રાણી પરિહરે. ॥ ૧૪ ॥ જે કીડાના જેવા ઠામ, તે તીહા

૧૯

પાછા ઘાલે તામ; તે નવી આવે તેહનો ઠામ, તતક્ષીણ રાય
 અચેતન જામ. ॥ ૧૫ ॥ રાય રાણી સંકટ ભોગવે, કરમે દીન
 દોઝેલા નીગમે; રયણી ભર નવી આવે રોગ, દિવસે કીયા દીસે
 ભોગ. ॥ ૧૬ ॥ એક વાર હય-ગય પરીવર્યા, રમવારે વાડી
 સંચરીયા; સાથે સમૃધિ છે પરીવાર, પાલા પાયક નલ હું
 પાર. ॥ ૧૭ ॥ જાતી ભાણુ માથાલે થયો, મોટી અટવી માહે
 ગયો; થાકો રાજા વડ વીસરામ, દીઠિ છાયા અતિ અભિરામ.
 ॥ ૧૮ ॥ લાગી ત્રષા નીર મન ધસ્યું, પાણી દીઠો અબક
 ભર્યું; પિંધુ પાણી ગલણે ગલી; હાથ-પગ-મુખ ધોયા વલી.
 ॥ ૧૯ ॥ કરી રેવાડી પાછો વલીયો, હેલુ જઈ પટરાણી
 મલીયો; પટરાણી રલીયાયત થઈ, થાકો રાજા પોઢયો જઈ.
 ॥ ૨૦ ॥ આવી નિદ્રા રયણી પડી, પાસે રઈ પટરાણી વડી;
 હાથ-પગ-મુખ નિરખે જામ, તિયા કીડા નવિ દેખે ઠામ. ॥ ૨૧ ॥
 રાણીને મન કેતક વસ્યું, હીયડે હરખી કારણ કીસું; જાગ્યો
 રાજા આલસ મોડી, પુછે રાણી ખે કર જોડી. ॥ ૨૨ ॥ સ્વામી
 કાલે રેવાડી કીયા, હાથ-પાય-મુખ ધોયા જાહા; તે જલનુ
 કારણ છે ઘણુ, સ્વામી કાજ સરે આપણુ. ॥ ૨૩ ॥ રાજા
 જંપે રાણી સુણો, અટવી પંથ છે અતિ ઘણું; મે પ્રિછયુ પ્રભુ
 તેહનો ભેદ, આપણે જાસું વેડવીછેદ. ॥ ૨૪ ॥ રથ જોતરીયા
 તુરંગમ વેલ, રાય-રાણી ત્યાં આલ્યા જેલ; દિહું આખક વડનેરે
 તીર, જાણે માનસ ભરીયુ નીર. ॥ ૨૫ ॥ હરખે રાણી હયડે
 રંગ, રાજા અંગ પખાલે અંગ; ટલીયો કુખને વાધ્યો વાન,
 દેહ થઈ સોવન સમાન. ॥ ૨૬ ॥ આળ્યો રાજા ઇલગપુરે,

૨૦

ઘર ઘર ઝોછવ આણુંદપુરે; ઘર-ઘરના આવે ભેટણા, દાન
 અમુલક આપે ઘણા. ॥ ૨૭ ॥ પડહ અમાર તણે નિદોષ,
 રાયરાણી મન થયોરે સંતોષ; ઘર-ઘર તલીયા તોરણ ત્રાટ,
 કરે વધામણા માણક માટ. ॥ ૨૮ ॥ શુદ્ધ ભૂમિ ઢાલે પલંક,
 તીહારાજ પોઢયો નિશંક; ચુઆ ચંદન-કુંસુમ કપુર, વાસ્ય
 અગર મહેકે ભરપુર. ॥ ૨૯ ॥ રચણી ભણી સુપનાંતર લહે,
 જાણે નર કોઈ આવી કહે; અતિ ઉંચુ કરી અંબ પ્રમાણ,
 નીલો ઘોડો નીલુ પલાણ. ॥ ૩૦ ॥ નીલો ટોપ નીલોહથી
 આર, નીલવરણ આળ્યો અસવાર; સાંભલ એલગપુરના ભૂપ,
 જાહા જલ પીધો તીહા છે કુપ. ॥ ૩૧ ॥ પ્રકટ કરાવે વેલો
 થઈ, તીહા મારી પ્રતિમા છે સહી; કરે મલોખાની પાલખી,
 કુંપસાઈ મેલે સનમુખી. ॥ ૩૨ ॥ કાચે તાતણે હાથે ધરી,
 તીણે આવિસ હુ બેસી કરી; શીખામણ દેઉ છું ઘણી, ઇસ્યું
 સુપન લેઈ જાગ્યો રાય; પ્રહવિકસે હરખે મન માહે. ॥ ૩૩ ॥
 કરી સજઈ જે જીમ કહી, તવ આળ્યો વડ પાસે વહી; તે
 જલ મધ્ય ખણાળ્યુ જામ, પ્રકટયો કુંલ અચલ અલિરામ.
 ॥ ૩૪ ॥ ભરીયુ નીર ગંગજલ જીસ્યું, રાજા હયડું હરખે
 હસ્યું; કરી મલોખાની પાલખી, માણક મોતીએ જડી નવ
 લખી. ॥ ૩૫ ॥ તાંતણે બાધી મેલે જામ, આવી બેઠા ત્રીભૂવન
 સ્વામ; પાસ પધારીયા કાંઠે કુવે, ઉત્સવ મેરૂ સમાજા હુવા.
 ॥ ૩૬ ॥ જોતરીયા જોડે વાછડા, ખેચ્યા વીન તે ચાલે ખડા;
 ગાઇ કામની કરે ટકોર, વાજે ભુંગલ ભેરી ઢાલ. ॥ ૩૭ ॥
 પાલખી વેલ તણે આકાર, નવિ ભાજે પરમેશ્વર ભાર; રાજ

૨૧

મને આવ્યો સંદેહ, કીમ પ્રતિમા આવે છે ઇંદ. ॥ ૩૮ ॥
 કાટી (લી) દ્રષ્ટે કર્યો આરંભ, રહિ પ્રતિમા સ્થાનક થીર થાંભ;
 રાજ-લોક ચીન્ત્યા શુ થયો, એ પ્રતીમા થીર સ્થાનક જીવો.
 ॥ ૩૯ ॥ સૂત્રધાર શલાવટ સાર, તેડી આવ્યા અરથ ભંડાર;
 આલસ અંગ થકી પરિહરો, વેગે થઈ જિન મહિર કરો. ॥ ૪૦ ॥
 તવ શિલાવટ રંગ રસાલ, કિધો જૈન પ્રસાદ વિસાલ; ધ્વજ-
 દંડ-તોરણ સ્થીર સ્તાંભ મંડપ મોટા કીધા રંભ. ॥ ૪૧ ॥
 પવાસણ કીધુ છે રે જોડ, તીહા પ્રતિમા જોસે નવી તેડ;
 અંતરીક ઉચા એ તલે, તલે અસવાર જાઈ નીકલે. ॥ ૪૨ ॥
 રાજ-રાણી મનની જોડ, ખરચી દ્રવ્ય તણી બહુ કોડી; સપ્ત
 કુળામણી જોડા પાસ, ઇલગરાય મનપુગી આસ. ॥ ૪૩ ॥
 પૂજે પ્રભુ ઉખેવે અગર, શ્રીપુર નામે વસ્યો નગર; રાજ રાજ્ય
 કરે કામની, ઉલ્લગ કરે સદા સ્વામની. ॥ ૪૪ ॥ સેવક રે સંજા
 ધરણિદ, પદ્માવતી આવે આનંદ; આવ્યા સંઘ ચઉદીશ તણા,
 મંડપ ઓતસવ માંડયા ઘણા. ॥ ૪૫ ॥ લાખીણી પ્રભુ પૂજા
 કરે, મોટા મુકટ મસ્તકે ધરે; આરતી-દીપક-મંગલ માલ,
 ભૂંગલ-લેરી જાલક-જમાલ. ॥ ૪૬ ॥ આજ લગે સઉં એમ જ
 કહે, એકણ દોરે ઉચી રહે; આગલ તો જાતો અસવાર, જઈએ
 એલગ રાય અવતાર. ॥ ૪૭ ॥ જીણે જીમ જાણ્યુ તીણે
 તીલકયુસહી; વાત પરપરા સહી ગુરૂએ કહી; મુનિ આણંદ
 જોલે મન રૂતી, નીરતુ જાણે કહે કેવલી. ॥ ૪૮ ॥ અશ્વસેન
 રાય કુલે અવતંસ, વામા રાણી ઉર લે હંસ; બનારસી નયરી
 અવતાર, કરજો સ્વામી સેવક સાર. ॥ ૪૯ ॥ પંદર પ્રંચાસા

૨૨

વરસ પ્રમાણ, શુદ્ધ વૈશાખ તણો દીન જાણ; ઉલ્લટ આખા-
ત્રીજરે લયો, ગાયો પાસ જિનેશ્વર જ્યો. ॥ ૫૦ ॥ જોલે
કવિતા જોડી હાથ, અંતરીક્ષ પ્રભુ પારસનાથ; હું છું સેવક તારો
સ્વામ, હું લીનો તારો જિન નામ. ॥ ૫૧ ॥ ઇમ સ્વામી
મહિમા ભંડાર, તું લબ્ય જોધી ખીજ દાતાર; મુનિ-લાવણ્ય
સંમે ઇમ લણે, ધન્ય માનવ જે શ્રવણે સુણે. ॥ ૫૨ ॥

॥ ઇતિ અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

સરસ્વતી માત મયા કરી આપો અવિચલ વાણી;
પુરૂષાદાણી પાસ જિન ગાઉ ગુણુમાણિ ખાણી.— ૧
અદ્ભુત કૌતુક કલિયુગે દીસે એહ અચંભ;
ધરતિથી અધર રહે સદા અંતરીક્ષ થિર સ્થંભ.— ૨
મહિમા મહિ મંડલ સખલ દીપે અનોપમ આજ;
અવર દેવ સૂતા સરવે જાગે તું જિન રાજ.— ૩
એક જીભ કહી કિમ કહું ગુણુ અનંત લગવંત;
કોડી જીભ કરી કો કહે તોહી ન આવે અંત.— ૪
તું માતા તુંહિજ પિતા તું બ્રાતા તું બંધુ દેવ;
મહિર ધરી મુજ ઉપરે કરિ કરણા રસ સિંધુ.— ૫

છંદ અડચલ

કરિ કરણા કરણા રસ સાગર ચરણ કરણ પ્રણમે નિતનાગર;
નિરમલ ગુણુમણિ ગણુવય રાગર સુરગુરુ અધિક અછે માને આગર.— ૬

૨૩

કામ કુંભ જિમ કામિત દાયક પદ પ્રભુમે સુરવર નર નાયક;
મથિત સુદુર્મથ મનમથ સાયક અષ્ટ કરમ રિપુ દલબલ ધાયક.-૭
નવનિધિ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ તુમ નામે મનવંછિત સુખ સંપતિ પામે;
જે પ્રભુ પદ પંકજ સિરનામે બહુલા સુર મહિલા તસ કામે.-૮
બહુલ વસે વ્યવહારી વ્રાત વરસિરિપુર વસુધા વિખ્યાત;
તિહારાજે જિનવર જગતાત અંતરીક અનોપમ અવદાત.-૯

છંદ સારસી

અવદાત જેહનો જગત જાણે ગુણ વખાણે સુરધણી;
પરસાદ પ્રભુને પ્રગટ પરભવ પામિઓ પ્રભુપદ રૂણી !
મહિમા વધારે વિધન વારે કરે સેવા અતિ ઘણી....;
તુમ નામ લિનો રહે ભીનો અવર દેવહ અવગુણી.-૧૦
નર નાથ કોડી માન મોડી હાથ જોડી હમ કહે;
પ્રભુ નાથ ચરણે જીકે સરણે રહેને પર પદ લહે !
અતિ જેહ ઉત્કટ વિકટ સંકટ નિકટ નાવે તે વલી-;
ભય આઠ મોટા નિપટ ખોટા દૂરથી જાયે ટલી.-૧૧

છંદ હાટડી

જે રોગ ભયંકર કુષ્ટ ભગંદર દુષ્ટ ક્ષય ન ખસ ખાસ,
અંતર ગલ વલી યમલ જવર વિષમ જવર જાઈ નાશ;
દીસે અનિમાદા વલી પ્રભુ આઠા નાઠા જાઈ તેહ....;
તુમ દરિસણુ સ્વામિ શીવગતિ ગામિ આમિ કર સમદેહ.-૧૨

૨૪

જલનિધિ જલગજે પ્રવહણુ ભજે મજે વાય કુવાય,
થરથરિ નિહાધુજે હરિહર પૂજે કીજે કવણુ ઉપાસ !
મનમાહે કંપે હૈ હૈ જંપે કીણહિકિંપી ન થાય....
દણિ અવસર રાખે કુણુ પ્રભુ પાષે પાવે તે સુખથાય.-૧૩

જડપે તસમાલા પાવક ઝાલા કાલા ધુમ કલ્લોલ,
ઉચ્છલતા દેખી જાય ઉવેખી પંથી પડે દંદોલ ?
પંથિજન નાશે ભરિયા સાસે ત્રાસે ધુજે દેહ-
પડિયા તિણે ઠામે પ્રભુને નામે કુશલે પામે ગેહ.-૧૪

ફણી મે આ ટોપે મણિધર કોપે લોપે જેહ વલી લીહ
ધસમસ તો આવે દેખી ધાવે લખકાવે દો જીલ;
ખીહિજન જાતા દેખી રાતા લોયણુ તસ વિકરાલ-
કીધે ગુણુ ગ્યાને પ્રભુને પાને અહી થાઈ વિસરાલ.-૧૫

પાપે પગ ભરતા હીટે ફીરતા કરતા અતિ ઉનમાદ,
ઘોટિ કજિમ છુટે અતિઆ ત્રુટે લુટે નિપટ નિષાદ !
વનમાહે પડિયા ચોરે નડિયા અડવડીઆ આધાર-
ઈણુ અવસર રાખે કુણુ પ્રભુ પાસે ભાખે વચન ઉદ્ધાર.-૧૬

છંદ ત્રિભંગી

મયમત મયગલ અતુલ બલધર જાસ દરિશન ભદ્રએ,
કેશરી સીંહ અખીહ અનીહે મેહ સમુવડ ગદ્યએ,
વિકરાલ કરાલ કોપે સીંહ અતિશય નાદ વિમુકકએ-
સુખધામ પ્રભુ તુંમ નામ લેતા તેહ સીંહ ન દુકકએ.-૧૭

૨૫

ગલલાટ કરતો મદ જરતો કોપ ધરતો ધાવતો,
ભરરોસરાતો અધિકમાતો અતિ ઉબતો આવચો !
ઘર હાટ ફેડે બંધ ત્રોડે માન મોડે તુ નૃપ તણો-
તુમનામે તે ગજ અબ્બથાઈ વશ્ય આવે અતિધણુ.-૧૮

રણુમાહે સૂરા લડે પૂરા લોહ ચુરા ચુરચો-
ગજ કુલ લેદે શીર છેદે વહે લોહી પૂરચો;
દલદેખી કંપે દીન જંપે કરે પ્રબલ પોકારચો-
તુમ સ્વામિ નામે તિણે ઠામે વરે જય જયકારચો.-૧૯

ભય આઠ મોઢા દુબટ જોટા જેમ રોટા ચુરઈ;
અશ્વસેન ઘોટા તુમ પ્રસાદે મન મનોરથ ચુરઈ !
મહિમાહે મહિમા વધે દીન દીન ચન્દ્ર ને સૂર્ય સમો-
જસ બાપ કરતા ધ્યાન ધરતા પાસ જિન વર તે નમો.-૨૦

છંદ અડયલ

છાયા પડલ જલ સવીકાપે આંખે તેજ અધિક વલી આપે;
પન્નગ પતિ પ્રભુને પરતાપે અવિચલ રાજ્ય કાજ થીર થાપે.-૨૧

પન્નાવતી પરતો બહુ પૂરે પ્રભુ પ્રસાદ સંકટ સવી ચુરે;
અલવતી અલગી જાયે દૂરે લક્ષ્મી ઘર આવે ભરપૂરે.-૨૨

મહી મંડલ મોટો તુહ દેવ ચોષટ ઈન્દ્ર કરે તુજ સેવ;
ત્રીભૂવન તાહરો તેજ વિરાજે જસ પ્રતાપ જગમે ગાજે.-૨૩

૨૬

કહેતા દેશ કહું વલી નામે પ્રભુની કીર્તિ' જિમજિમ ઠામે;
પુર પત્તન સંખાહણુ ગામે સુણતા નામ 'લવિક સુખપામે.—૨૪

છંદ નારાય.

અંગ વંગ કલિંગ કુલધર માલવો મરહદ્યે;
કાશ્મીર જમર હરમદેસે સવા લાખ સોરઠ એ !
કામરું કુંકણુ દમણુ દેશે જપે સહુકો જાપ એ;
ઈણદેશ અવિચલ પ્રબલ પ્રતપે પાસ પ્રકટ પ્રતાપ એ.—૨૫

લાટને કરણાટકા હુડ મેદપાટ મેવાતએ—

વત્રી નાટ ઘાટ વયરાટ વાગડ કચ્છ વચ્છ કુશાતએ ।

સતિ લંગ ગંગ શીરંગ દેસે જપે તારો જાપએ—

ઈણદેશ અવિચલ પ્રબલ પ્રતપે પાસ પ્રતાપ એ ૨૬

કણુવીર કાનમ કલખ કયા ખિલ લાંખ જાંખ વિલંગ એ—

વાલ વો મસધર અને હરમજ પંથગહ ગુલવંગ એ ।

કંસાણુને વિસાણુ દિસે જપે તારો જાપએ—

તિણુ દેશ અવિચલ પ્રબલ પ્રતપે પાસ પ્રતાપ એ ૨૭

કવિત

પ્રતપે પ્રબલ પ્રતાપ પાપ સંતાપ નિવારણુ—

દશ દિશી દેશ વિદેશ જમત જવિજન સુખ કારણુ ।

રોગ સોગ સવે ટલે મલે મન વાંછિત લોગ એ—

પાર્શ્વનાથ તુમ નામ સચલ સંપતિ સંયોગ હે ।

સગર મૃત્યુ પાતાલમે ત્રિહુલુવને પ્રગટયો સદા—

પાર્શ્વનાથ તુમ પ્રતાપે આવે અવિચલ સંપદા. ૨૮

૨૭

છંદ હાટકી

અવિચલ પદ આપે સ્થિર કરી થાપે જગ વ્યાપક જિનરાજ;
 ઉપદ્રવ સવિન્નવે સુરગુણ ગાવે વશ્ય થાયે નર રાજ; ।
 દ્વિપે પરદ્રીપે રિપુને જીપે દીપે જીમ દીનમણી રાજ;
 પદ પંકજ દરજે પ્રભુના રીજે સિજે વંછિત કાજ. ૨૬

તુછે મુજ નાયક હું તુજ પાયક લાયક તુજ સમાન;
 કુણ છે જગ માહે સાહી ખાંહે રાખે આપ સમાન ।
 તુંહિજ તે દીસે વિસવા વીસે હિયડું હીં સેહેવ....;
 દેખુ હું નયણે જંપુ વયણે નિરમલ તુમ ગુણ દેવ. ૩૦

સિન્દુર સુંડાલા મદ મતવાલા ફુંદાલા દરબાર;
 ઝુલે મન ગમતા રંગે રમતા ઉછાલતા વાર ।
 તુરકી તેજલા આગલપાલા જીજલા હથિયાર;
 જાલીને દોડે હેલા હોડે જોડે બહુ પરિવાર. ૩૧

હયવર પાખરીયા રથ જોતરીયા તરવરિયાતો પાર;
 સોવન ચીનરીયા નેજા ધરીયા પરવરિયા અસવાર; ।
 ગજ જોડા ચાલે રિપુ મન સાલે માલે લક્ષ્મી સારા;
 અહવી ઋદ્ધિ પામે પ્રભુના નામે સફલ કરે અવતાર. ૩૨

ફુડા છંદ

અવતાર સાર સંસાર માહે તેહ જનનો જાણુઈ;
 ધન કમાઈ ધરમ ધાનિક તેહની લક્ષ્મી માનઈ; ।
 સુન્દર રૂપ સોહામણો શ્રવક સુણી નર નાર;
 કોડે કરજોડી રહે દરશનને દરબાર..... ૩૩

૨૮

છંદ નારાય

પ્રિયંશુ વન્નનીલ તન્ન દેખી મન્ન મોહ એ;
 સનૂર નૂર સૂરઘે અધિક જ્યોતિ સોહ એ; ।
 અમંદ ચંદ વૃંદ ઘે કલા કલાપ દિપ્યએ...;
 સુરિંદ કોટિ જ્યોતિઘે જિંભુંદ જ્યોતિ જીપ્યએ-૩૪

અનુપ રૂપ દેખતે જિભુંદ ચંદ પાસ એ;
 પાદાર વિંદ વંદતે કુપાપ વ્યાધ નાશ એ; ।
 દારિદ્ર દૂર ચૂરકે તું પુર મોરી આસ એ;
 અનાથ નાથ દેઈ હાથ કર સનાથ દાસએ.-૩૫

અમૂલ કુલ ખાનથેક ખાન તું ન લગાએ;
 સુયોધ યોધ યોધવેરી માનમોડી લાગ એ; ।
 તું દીન સે સુદેહિ ખંધુ દેહિ મુખ મગ્ગાએ;
 સરન જાણી સ્વામિથે અરણકું વિલગ્ગએ.-૩૬

સુયોતિ મોતિ યોતિથે સુદંત પંતિ દીપ્યએ;
 ગુલાલ લાલ ઉષ્ઠથે પ્રવાલ માલ છિપ્યએ; ।
 સુસાસ વાસ વાસથે કપૂર પૂર અધિક ભજ્યએ;
 ઉલંખ લંખ ખાહુથે મૃણાલનાલ લલ્યએ; (લલ્યએ).-૩૭

કમટ હઠ ગંજણો કુકર્મ મર્મ ભંજનો;
 નયન યુગ્મ ખંજનો સો જ્યોપાસ નિરંજનો.-૩૮
 પાસ એહ નિજદાસની અવધારી અરદાસ;
 નયને દેખાડી દરસ પુરો પૂરણ આસ.-૩૯

૨૯

ચક વાચા હે ચીત્તસ્ય દિનકર દરિશણ દેવ;
 ચતુર ચકોરી ચન્દ્ર જિમ હું ચાહું નિત મેવ; ॥
 નિશી ભર સુતા નિંદમાં દીઠો દરસન આજ;
 પરતિજ દેખાડી દરસ સકલ કરો મુજકાજ.-૪૦

તુમ દરિસન સુખ સંપદા તુમ દરસણ નવનિધ;
 તુમ દરસનથી પામીએ સકલ મનોરથ સિધ.-૪૧

છંદ અડયલ

અંતરીક પ્રભુ અંતરભ્રમી દીજે દરસન શીવગતિ ગામી;
 ગુણ કેતા કહિએ શીરનામી કહેતા સરસ્વતી પાર ન પામી.-૪૨
 ક્રિયો છંદ મે મંદમતિ સાડ હિત ધરી ચીત્તમા ધરજો વાડ;
 બાલક ચઢવા તઢવા બોલો માતાને મન અમૃત તોલો.-૪૩
 ક્રિયો કવિત ચીત્તના ઉદ્ધાસે સાંભલાસવી આપદ નાશે;
 સંપતિ સઘલી આવે પાસે ભાવ વિજય ભગતે એમ ભાષે.-૪૪

કલશ

ક્રિયો છંદ આનંદ વૃંદ મનમાહે આણી, સાંભલાતા સુખકંદ
 ચંદ જિમ શીતલ વાણી, વિજય દેવગુરૂ રાજ આજ તસ
 ગણધર ગાજે, શ્રી વિજે પ્રભુ સૂરી નામ કામ સમરૂપ વિરાજે,
 ગણધર દોય પ્રભુમી કરી થુણ્યો પાસ અસરણ સરણ
 ભાવ વિજય વાચક ભણે જ્યો દેવ જય જય કરણ.-૪૫

ધતિશ્રી અંતરીક્ષપાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

૩૦

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ

પ્રભુ પાસજી તાહરું નામ મીઠું,
ત્રિહુલોકમાં એકલુ સાર દીઠું;
સદા સમરતા સેવતા પાપ નીઠું,
મન માહરે તાહરું ધ્યાન ખેઠું.-૧

મન તુમ પાસે વસે રાત દીસે,
મુખ પંકજ નિરખવા હંસ હીસે;
ધન્ય તે ઘડી જે ઘડી નયણ દીસે,
લકિત બાવે ઠરી વિનવી જે.-૨

અહો એહ સંસાર છે દુઃખ દોરી,
ઈન્દ્ર જલમાં ચીત્ત લાગ્યું ઠગોરી;
પ્રભુ માની એ વિનતિ એક મોરી,
મુજ તારતું તાર અલિહારી તોરી.-૩

સહી સ્વપ્ન જંજલને સંગ મોહ્યો,
ઘડીયાલમાં કાલ ગમતો ન જોયો;
મુખા એમ સંસારમાં જન્મ ખોયો,
અહો ધૃત તણે કારણે જલ વલોખ્યો.-૪

એતો ભમરલો કેસુડા બ્રાંતિ ધાયો,
જઈ શુક તણી ચંચુ માહે ભરાયો;
શુકે જાણુ જાણી ગલે દુઃખ પાયો,
પ્રભુ લાલચે જીવડો એમ વાહ્યો-૫

૩૧

ભમ્યો ભમં ભૂમ્યો રમ્યો કમં ભારી,
 દયા ધર્મની શર્મ મે ના વિચારી;
 તારી નમ્ર વાણી પરમ સુખકારી,
 ત્રિહુ લોકના નાથ મે નવિ સંભારી.-૬

વિષય વેલડી શેલડી કરી અબાણી,
 ભજ મોહ તૂણા તજ તુજ વાણી;
 એહવો ભલો ભુંડો નિજ દાસ બાણી,
 પ્રભુ રાખીએ ખાંહિની છાંય પ્રાણી.-૭

મેરા વિવિધ અપરાધની કોટિ સહીએ,
 પ્રભુ સરજે આઘ્યા તણી લાજ વહીએ;
 વળી ઘણી ઘણી વિનતિ એમ કરીએ,
 મુજ માનસ સરે પરમ હંસ રહીએ.-૮

કલશ.

એમ ભૂતિ પાર્શ્વ સ્વામી, મુકિત ગામી ધ્યાઇએ;
 અતિ ભકિત ભાવે વિપત્તિ બાવે, પરમ સંપત્તિ પાઇએ. ।
 પ્રભુ મહીમા સાગર ગુણ વૈરાગર, પાસ અંતરીક્ષ જે સ્તવે;
 તસ સકલ મંગલ જય જ્યારવ; આનંદ વર્ધન વિનવે.-૯

ઇતિ શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

૩૨

શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ

દુહા

સુવચન દે મુજ સારદા સામિણિ તું સમરથ;
 ગૌડીરા ગુણ ગાવતા ઉપજે સરસ અરથ.- ૧
 કલ્પ વેલી કવિયા તણી આઈ વચન અમોઘ;
 થલ દેખાડે તિણ થકી ઉમટે રસ રાઓઘ.- ૨
 ગૌડી ગુણ ગાઠો ગુહિર ભાંજે ભવ ભવ ભીડ;
 સહાય દિયે સમયાં સખલ પ્રગટ વિદારે પીડ.- ૩
 ચાવો તું ચિહુ ચક્રકમે ભોગ લિયણુ ભદ્રી ભાતી;
 આરાધ્યો અહનિશ અતુલ ખરી પૂરવે ખાંતી.- ૪
 ખલાં નિદલિખા સ્વર કરે અરિયણુ દિયે ઉવટ્ટ;
 સંભાલણુ સેવક તણો પારસનાથ પ્રગટ્ટ.- ૫

છંદ નારાય

નિહાલી ભાલ અઠમે મયંકલાલ અત્યમે,
 સુરૂપ મેણુ લળ્યો હુઓ અનંગ સત્યમે;
 સરોજ નૈણુ સોહચાહિ હુએ નીર સાયકં,
 પ્રભાતિ ભક્તિ જુતિ નિત્ય પૂળ પાસ નાયકં.- ૬
 પ્રવિત્ત કંતિ કીતિ દિતિ સતિ જુતિ સોહએ,
 અપાર સાર રૂપ ભાર આર પાર એ મોહએ;
 કલત્ર સુત પુત્ર વિત્ત તત્ર મતિ...દાયકં,
 પ્રભાતિ ભક્તિ જુતિ નિત્ય પુળ પાસ નાયકં.- ૭

૩૩

અનેક થોક થોક લોક ધોક ધસિઆ વચ્ચે,
કરે સનાથ હાથ જોડી નાથ ગીત ગાવચ્ચે;
વચ્ચે સંગીત બદ્ધ સુદ્ધ તાલ માન લાયકં,
પ્રભાતિ ભકિત જીતિ નિત્ય પૂજી પાસ નાયકં;— ૮

મિલાઈ તાનતાલ મેલિ ધુમિ ધોર મદ્દલા,
બજે સુગંધ જોર નાદ વાદ મંડિ વદ્દલા;
ઉડે રંગ અંગ અંગ રાગ રંગ ગાયકં,
પ્રભાતિ ભકિત જીતિ નિત્ય પૂજી પાસ નાયકં.— ૯

કુમકકમાં અરગગળ અગીર કસતૂરચ્ચે,
મહમ્મહે કપૂર પૂર અંગ ધૂપ પૂરચ્ચે....;
વિરાજમાણ સુન્દર હાણ સહિબી સુહાયકં,
પ્રભાતિ ભકિત જીતિ નિત્ય પૂજી પાસ નાયકં.— ૧૦

ફુડા

રોગ વિહારણ રસ દિઆણ ચિરથપ્પણ જસ થાપ;
સમયો ગોડી સાહિબો આવે નિત્ય આપો આપ.—૧૧

છંદ આર્ધનારાય

અભંગ રંગ અંગ અંગ સાર સંગ અપ્યચ્ચે,
સુવાસ શ્વાસ સુવિલાસ દેય કંઠ કીરિ કપ્યચ્ચે;
દિયે દિવાણ માણ તાસ આણ ભાસ દિપ્યચ્ચે,
જયંત પાસ નામ જાપ જગ્ગ અગ્ગ જિપ્યચ્ચે.—૧૨

૩૪

વહંતિ જે મદ પ્રવાહ ઘોરિ નેણુ ધુમ્મએ,
 ખલ ખલંત સિખ લાલ લલ્લ ચકક લમ્મએ;
 ઇસ્યા અનેક અંગણે ગયંદ વૃંદ ગગ્ગએ,
 પ્રસન્ન ગૌડીરે પસાય દરિદ્ર દૂરી ભજ્જએ-૧૩

ધમ ધમંત ઘઘરે કઠઠિ પાપરે કસ્યા,
 પડે તિનાલ તાલ પટ્ટ ધૂજવે ધરા ધસ્ય;
 ખમે નવાય રણુ ખેધ ખુદ સીકરે ખરા,
 દિયે ઇસ્યા ખગસ્સિ દેવવાળ ખાહુ વેગરા.-૧૪

ધમલ્લ પાપ રાઘણી ધરા ધખલ્લ ધૂજણા,
 થકેનથી ગથો ગધકક થપ્પ ટાપ થપ્પણા;
 સુવન્ન સાકતી અંગ્રામ પાડે દેત પારએ,
 દિયે ધવલ્લ ધીજ દોરિ ઘોડલા ધુમારએ.-૧૫

ખલેન વિમ્મરા ખટકિક હેમ રાન હટ્ટએ,
 સુવન્ન ઘટ્ટ સોહતા થપ્પા સતંગ થટ્ટએ;
 હરાધ દેવ જાણુ હેરિ ઉપ હેમ આકડા,
 દરિદ્ર દ્રેડી દિયે દેવ વાડ રત્થ વાકડા.-૧૬

સુહે નરાડિ સમ્મુહા વહે નવિમ્મુહા સુદા,
 સુસામિ ધ્રમ્મ સાચવે પુલે નહી પરમુદા;
 ધમકક ધીર ધીગડા મરોડ તામ રટ્ટએ,
 અંગ જણુ દિયે અગંજ ગંજણા ગરટ્ટએ.-૧૭

૩૫

પ્રવીણ વાણ કંઠ પીણ કુચ્ચ ઉચ્ચ કુંભચે,
 વિલાસીની સુહાસ વાસ રંગ રૂપ રંભચે;
 કલોલ લોલ કામિણી કલા કલાપ કેલવે,
 જણુંદ પૂજ્યો જણે તે ભોગીયા ભવે ભવે.-૧૮

દુહા.

ધલત લધર્યો ન દષિયો દુઠા પાટણ દ્રાહ;
 દુઃખ કપ્પણ દાલિદ દલણ અખણ સુખ અથાહ.-૧૯

છંદ.

અડો (વડો) દિવાણ વાહર અજગ આણ જગવે,
 પયંડ ઠાણ વાપ છડિ ભીડ પાડિ ભગવે;
 સથાણ થાહરો સરૂપ થાપયો જઠે થલા,
 પ્રગટ મલ્લ ગૌડિ પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૦

અરત્યહીનને અરત્ય સત્તહીણ સત્તદે,
 કુરૂપને સુરૂપ કંત કાલિમાન દે કદે.....;
 અકંઠને દિયે તુ કંઠિ કંઠ મીઠ કોકિલા,
 પ્રગટ મલ્લ ગૌડી પાસ ચૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૧

નિહાલતો નરા અનેક ફરિ કયા દુભાગિયા,
 છડા કદે છુડાઈ દુઃખ લાર આપ લાગિયા;
 જલે થલે કરે જતન હથ સાહિ હે કલા,
 પ્રગટ મલ્લ ગૌડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૨

૩૬

થિરકક તાર હેથ ડંગ થાકિયા થડે થડે,
પધોરિયા ત્રિવંક પાય પાડિયા પુડે પુડે;
કરે ન હોડી તો કદા પિતોડિ ભાગિયા તલા,
પ્રગટ મલ્લ ગોડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૩

જુકે દિખા (પા)ય આપ જોર દુમ્મણાદગ્ગાદીયે,
પરાણ પીડિ પાર કિલ તાડિ લિખ મીલીયે;
રહે સદા અખીહ રંગ ખાલિયે હડામલા,
પ્રગટ મલ્લ ગોડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૪

પીશાચરૂપ ખાયે પાપ ચડિયા અખૂતરે,
લગાય આલ લોકને ભલાઈ યાનકા ભરે;
ભષેજ પીહ મંસ ભૂષગાલિ તે દુરાગલા,
પ્રગટ મલ્લ ગોડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૫

વિસાલ કીર્તિ વેલવોમ અંગણે ન વીસમે,
અનંત કંતિ આપ અંગ અંકથીન અત્યમે;
જપે સદાઈ તુજ જાપ માન પાય અધિક ઘણા,
પ્રગટ મલ્લ ગોડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૬

દુહા

કરિ-હરિ-દવ-અહિ યુધ જલધિ રોગ બંધ ભય અઠું;
ધીગ ધવલ સમરંતએ, હર પણુઠે ફટુંએ.-૨૭

૩૭

છંદ ભૂજંગી

ચ્છાછકોપટા છૂટ છાકયો છમુકે ધરાલી ધરા પાય ભારેં ધસુકે;
રહેરોસરાતો વને આઈ રૂકકે જડે જાખરે ખાખરે જાજાં જુકકે.-૨૮

મચ્યો સાર સાસાર સિઝકાર મુકે શીરાવે ભરી સુદી પુસાર પુકે;
ચિંતે સામિરો નામ જેને વચુકે સહીતા સદંતાલ સામો ન દુકકે.-૨૯

હસ્તિભયં નગા હુંતદા દાલ ઉઠે નખાલો,
મહી પુચ્છા આચ્છોટ દેમત્તવાલો; ।

કુરક્કાવતો મૂંઉપ્પાલ કાલો,
ચલે ઉચ્ચલે ગાજરો દેખી ચાલો;-૩૦

ડગે ડાકતો જાડ જુડ ડરાલો પુલે ઉવટે વાછડે પંથ વાલો;
ચિતસ્યા તણો પાસરોજસ ચાલો,

સદાસીહતા મુખહોવે શિયાલો.-૩૧

સીહ ભયંજપાવંન કંતારમે આગિજાગે,

દહે ભાષરા ખાખરા મુલ દાગે;

ભડકકેસસા સ્યાલ પંખાલ લાગે,

મહાવન્નમાહિ મુજિયા માર્ગ માગે.-૩૨

વહે આગિ ખુગાહ જ્યો લીધ વાગે,

નિવેડો ઉતે ઇત્ત દીસે ન આગે;

રટે નામ મંત્ર દયા ભક્તિ રાગે,

ખુજે દાવ તત્કાલ વેલા ન લાગે-૩૩

૩૮

અગ્નિભયં ક્ષણી ખીજી વ્યોરક્ત લોચન કદે,
હલા હલ્લી હક્કર પાછો ન હદે;
વરંવીરક મુચ્છાલ પુછે પચ્છદે,
ચહેચા ખીવા રકત દોજીહ ચદે.-૩૪

હહે રૂખ પુ'કે ધણિક્કે દપદે,
મહાકાલ રૂપી લગત્રૌ મરદે;
નમો નાથથી નાગ નાવે નિકદે,
પહ્લુ કુલમાલા થઈ તે પ્રગદે-૩૫

સર્પ ભયં ૪

અસ્યા રાય રાણા ભિડૈવા અટાલા,
કુકે રોસ રાતા ન હકે હવાલા;
નખા ચખખથી પાખસ્યા નાગ કાલા,
વહે વાદલાં બાણી બાદ્રવવાલા.-૩૬

રસી જંગરા કુદી ખુદી રૂહાલા કઠગા કુરલ્લે કલબ કરાલા;
પુડે આપડે બપડે ખગ્ગપાલા વળે તૂરસિંધુ સરે વેઠિયાલા.-૩૭

બુમગ્ગી પડે જંગ રંગે બુબુલા નિરેસ્તઆ પૂરિયા નદુનાલા;
તરે તાગુઆ આગુઆ તેગ વાલા પડે નાલિ ગોલા ધમકે પતાલા.-૩૮

ધૂયે ધૂપડો અંતરે ધૂમરાલા ક્ષીરે સત્તિર તાપિયે દેય કાલા;
ધસે સાકડે તાહિરા ઉપરાલા મહા ભાડી બોઝાયદે જીતમાલા.-૩૯

૩૯

સંગ્રામ ભયં ૫

નરા કેઇ વ્યાપારીયા જેસે નાદે,
 સકોસાથ સાજે વિદેશે સિધાવે;
 અગાધે જલે તે તરિ વેગિ આવે,
 થયે મંડલા ધુમણી વાય થાવે.-૪૦

હિલોલે કલોલા સમુદ્રે નમાવે,
 કટક્ષી ઘટાઘોર નાખે કુદાવે;
 કુતા થંભ ઉદ્દાલિયા નીર કાવે,
 ફર્યા લોક લીડિ નહિ જોર ફાવે.-૪૧

ધકા ધડિયા ફાલતા સર્વ ધાવે,
 ખરે કષ્ટ પીડયા ન પીવે ન ખાવે
 શુણી પાસરા આસરા ગીત ગાવે,
 પયોનિધિનો તે સુખે પાર પાવે.-૪૨

સમુદ્ર ભયં ૬

ખસા ગુદમ પીહા નહા દાહ ખાસા,
 હિયા સોડિકા ન સૂરાકુ ધાસા;
 ખઇ ખેન પાઠા ભૂમિ શૂલ પાસા,
 જરી જામરા જાંજણી રોમ ધાસા.-૪૩

ગડા ગુંબડા વાલ કાદવુવાસા,
 વિમચ્ચી પ્રેમ હામ (૫) ાસા;

૪૦

હિંડકી ઘડકી ગંભીરા હરાસા,
ગુલી ડમ્મરૂ વિમ્મરૂ જાનુ આવા.-૪૪

ફીડા પીનસા કોઢબ્યા ઉવિકાસા,
સસા પાનમી ધુધતા ઉંધનાસા;
ભગંદર ઝલોદર કઢોદ્ર પ્રકાસા,
સફૂંદ જવરા કંઠમાલા નિવાસા.-૪૫

ટલેરોગ ઇત્યાદિ હુષ્ટા હરાશી,
મિટે આધી વ્યાધિ રહે દેહ ખાસી;
જપે પાસજી પાસજી એક સાસા,
તિણારી પ્રભુ પૂરવિ આપ આસા.-૪૬

રોગ ભયં ૭

અઢયા ફૂઢરે હાથ કોઠકિવારે,
પડયા ખંધિ ખાને સાદઈ પુકારે;
હજુરી મજુરા હણે વાહ કારે,
મચ્યા પાપરામાર આપે મતારો.-૪૭

કિતાઇ કલેવાસ ઉભા કિનારે,
દિયે કોરડા ખાધિ કુટે હુમારે;
કરે દંડ મોટા ડરાવી કટારે,
અઠે છૂટવી વાત દીસે ન આરે.-૪૮

૪૧

ચિતે બાપડો દેવ કેતા ચીતારે,
 સુરા સેવ પાતી નહી કેા સીકારે;
 ઘડો નાથ બાળ રહી હાથ થારે,
 ઉહાધ્યાઈઓ પાર તૂં હી ઉત્તારે-૪૯

રાજ ભયં ૮

જના જે સદાઈ જપે નામ ગૌડી,
 ખપે આઠ લે કાયની બય ખોડી;
 રહે રાય રાણા સવે હાથ બેડી,
 કદે સંગ છન્ડે ન સંપત્તિ કેાડી-૫૦

કેલશ.

પૂજો પરતિખ પાસ પાપ રજંપૂર પખાલણુ,
 અકલ અનઘ અવિનાશ સેવકા અખલ સંભાલણુ;
 કરે કેાડ કલ્યાણુ દુઃખ દારિદ્રહ કપ્પણુ,
 અથક આદરી આણુ સુખ ભરતા સસમપ્પણુ;
 પારકરો પરતા પ્રખલ રોગ શોગ સંકટ હરન;
 પ્રેમ વિનય પ્રભુતા હીયણુ કાંતિ વિજય જય જયકંણુ.-૫૧

છતિ શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

૪૨

શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

શ્રી સ્થલપતિ સ્થલ દેશે વસીયો સયલ મનોરથ કસણે કસીયો;
તસગુણ મણિ વિણે વાધસીયો, લકિત અમૃતનો હું થયો રસીયો.-૧

ધીંગ ધવલ ગોડી ગુણ ગાટો, અલગ ઉવેલે અરીયણ આંટો;
ઘે દુરજનને વયણે દીઠો, કોઇ ન લોપે કેહનો કાંઠો.-૨

તુજ સેવે સૂર હરિ હર સરીખા, પ્રહ્લાદિક તુજ આંગે વિલખા;
લગતિ કોડની ભાંજે તરખા, નમો નમો પુરૂષોત્તમ પુરૂષા.-૩

એકલ મલ્લ અખીહઅગંજણ, નવલ રૂપ ભવ ભીડ વિભાંજન;
પૂર મનોરથ જગ ના મંડણ, નમો નમો જિણ રાય નીરંજણ.-૪

કીરત તુંજ પસરી પ્રહ્લાંડે, ગુણ માલા વાસી નવ ખંડે;
નીબલ અશ્રુ (શુ) ર મુકયા તે ડંડે, ભીડ પડે આવે તું પીંડે.-૫

છંદ જાતિ.

આવે આવે હો તું આપે ભીર વિંટીયો ખાવન વીર;
નીલડે ચડે કે કાણુ પાખ (પ) રે ચડયો દીવાણુ. ૬

ભાખ (પ) રાસ માથ સાથ દોડ વીર જોડ હાથ;
ધૂધરાલ ધૂમરોલ રમક તુમ કલોલ..... ૭

ધારે છત્ર છત્રપતિ આમરાણિ હુત્તિ હુત્તિ;
સજન તન સિંહુગાર ધૂપે ધૂપે ધૂ ધૂકાર. ૮

૪૩

વિગતિ યની હહક તળીયા વાજેત્ર હક;
સુધારી સૂધિ મહક મો તીયાંલ ચિલ હકક. ૯

ક્ષેત્રપાલ ખરી (ધરી) ખાંતી (ધાંતી) દોલત વધિંવ દંત;
દોડતા જલેંખ માહે ગીર કરસ પઢે ચાહે. ૧૦

ચોસઠ સગતિરત્તી વાગ્ણા લીયંતિ;
સતિ સરસ્વતી ગુણ થોક જિતરા લણે શ્લોક. ૧૧

રંભ કરે નાટારંભ કર્મ ગુણ કવે ખંભ;
ચોરી કરે મહાદેવ રૂપતવે કામદેવ. ૧૨

આપેલી ઈંખ ગઢા ભગાહિ મે ગ્રહો ભૂયાલ;
તરકસ પૂર્યો પાછે આછે-આછે આછે-આછે. ૧૩

ડમરે કરે વિવાહ ભારથી રથી સખાંહે;
છણે રૂપે ચઢ્યો નાહ, વાહ-વાહ-વાહ વાહ. ૧૪

ચટપટ ચાવે ચોટ ઢાંણુવાને દેતો દોટ;
ધમકિ ધરા ધંધોલ ખેધે ખલ ખોલ ખોલ. ૧૫

આસરાને કેરે અંધ કંટકારા ભાજે કંધ;
ચૂગલ કરે ચપટ દોષી કરે હહ ચટ. ૧૬

તુનડાપ છીડે ઇંથ પિશ્રુણા રાતોડી પિંચ;
ડાકણારા ફોડે ડાક ભૂત પ્રેત માને હાક. ૧૭

ઉટગારા ભાજે અંગ નવ ખન્ડે માંગે માંગ;
અહમત્ત ભર્યો છાક દાખીણ વડો દિમાક. ૧૮

૪૪

પૂરે તું સકલ સિદ્ધિ નવનિધિ ઋધિ વૃદ્ધિ;
વખાણુ કેતિ કરાઈ ભાઈ ભાઈ ભાઈ ભાઈ. ૧૯

નીસાણે દીવાઈ ઠોર સાધે વેસ ઠોર ઠોર;
ખેલતો મુલક લખ આવડીયા કરે પક્ષ. ૨૦

તે લિંગ ફિરંગ અંગ રમે તું અનંગ રંગ;
ચીત્તમાહે ચીન્નદેસ તિહા તો વધારે સેસ. ૨૧

ભોટ મહા ભોટ લાટ સુખડીયા દેવે માટ;
પાર કર મર હટ્ટ... પૂજાએ તું પરગટ્ટ. ૨૨

કાશમિર ગુજરાત માનિજે ચૌરાશી નાત;
મારવાડ-ગોડવાડ તિહા રીદયે રૂહાડી; ૨૩

મેદ પાટ મલ્લવાર પૂજા લીજે વારંવાર;
સોરઠ-કુંકણુ ખંગ માન્યો દિયે ઉચ્છરંગ. ૨૪

છત્તિસ હજાર દેશ ખેલે નવે નવે વેસ;
અકલ અનાદિ અંત સેવકારી સાહે ચીત્ત. ૨૫

ભાવઠ વિલૂર નાંખ (ધ) રાખ દેવ રાખી રાખી;
નાથ અમીણો કહાવે આવે ખંધુ આવે-આવે. ૨૬

રોગ સોગ લીડ ભાડ જાગી વીર જાગી જાગી;
પારથીયા સુણી ખોલ ખોલિ નાથ ખોલ ખોલ. ૨૭

હુહા કરી હરિ દેવ....અહિ યુધ જલધિ રોગ;
ખંધ ભય અવ ધિજ ધવલ સમરંણુઠે દૂઠ. ૨૮

૪૫

ઉત્તંગ અંગ માટે ભૂંગ લોડ્યો લરે પટા.....;
છડ્યો દર પી આવે બાણે પાસ સી ઘટા. ૨૬

ગસદ દુધ ધસ્યો રૂઠિયા પાચેણસ કટા;
ગિડંદ ગોડી નામથી તે પુઠિ દે ચટ પટા. ૩૦

દિઅંતિ કાલ વિધૂરાલ ધરા પુછ આ છડધ;
સુતિ નખ મુખથી ગયંદ મોતિયા ઝડી,
કઠોર ચખકાડિ મુખ આઈ એકલાં અડે;
ગિડંદ ગોડિ નામથી મૃગદ તેન આલડે. ૩૧

ઝડ પઝાડ લે ઝપેટ ઝાલીકંગી લુઝવે;
ધૂખંત ધૂમ ધૂમરાલ મૃગાલ બાલ મુંઝવે,
ઉડંતિ ગીધ પક્ષી મુધપંથી ચાઉલુ જવે;
ગિડંદ ગોડિ નામ તેહ દાવ છુ ઝવે (ફવે) ૩૨

વિશાલ કુંક બાલિરૂ ખઠમે અંગ કાલિકા;
સુરત ક્ષત રીસયોન વલ્લનાગ કાલિકા-
ફણાલ સામુહો ધકે ચલે દુબિંહ નાલિકા;
ગિડંદ ગોડી નામ મંત્ર નાગ પુલિ માલિકા. ૩૩

ખડગ કેઇ ચાલવે ત્રિશૂલ સેલકે ઝડે;
વડાલ નાલિરિ ઘડકક કાયરાંદિ સાવડે;
લડે મુચાલ ચાલિ ખંધ લોહિયા નદી વડે-
ગિડંદ ગોડી નામથી સંગ્રામ જીતતી લડે. ૩૪

૪૬

જિહાજ બેસિ દીપ દેસિ કેઇ લોક સંચરે;
હિલોલયો સમેદ વાય નીર તીર ઉભરે,
કડકડં તરાઉ બંધ ડોલયા ખરા ખરે;
ગિડંદ ગોડી નામથી સમુદ્ર પાર ઉત્તરે. ૩૫

હરસ સાસ-સીસ પીડ ગુંબડા ગડાવલઈ-
ભગંદરા સફંદરા પ્રમેહ પત્યરી ગલે;
જલોદરા કડોદરા જ્વરાદિ કોઠ ઉચલે-
ગિડંદ ગોડી નામથી રોગ વેગલા ટલે. ૩૬

જડે વિ હુઠ કંઠ તો કિ પાઈ બેડિ યા ઠવે-
દિયંતિ માર કોરડા કુવૈણ બોલ હુહવે ।
સહંત બંદિખાન પીડ બાપડા પડયા ઠવે-
ગિડંદ ગોડી તેહ આપ રાજ બંધ છેડવે. ૩૭

કલશ.

પરતા પૂરણ પાસ દાસ નિજપાલે ભુગતે-
ગુણતા જસ ગુણ પાઠ આઠ ભય ભેદે વિગતે ।
ભુગતિ રૂપ મન માણ આણ આપ રૂચિ ઉગતે-
વખાણ્યો ગુણ પ્રગુણ સુગુણ રૂપરી ભગતિ. ૩૮

પ્રેમ ધરણ જગ જસ ભરણ સરસ ઋદ્ધિ દાઈ;
સમલ કાંતિ વિજય સુખ કરણ નમો નમો ગોડી ધવલ ૩૯

ઇતિ શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

૪૭

શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

કાર રૂપ પરમેસરા શ્રી ગૌડી પ્રભુ પાસ;
 પરમ કૃપાલ દયાલ મુઝ ઘો તુઝ ચરણે વાસ.-૧
 અકલ નિરંજન જ્યોતિમય ચીદાનંદ ભગવાન;
 પરમ પુરૂષ તુઝી જગતમે અવરન તોહી સમાન.-૨
 કરી પ્રણામ તુજ વિનવુ જય જય જય જગદીશ;
 પરમ કૃપા કરી દીજીએ સૂત સંપત્તિ સુજગીશ.-૩
 મુજ મન તુઝ મન કુલમે રહ્યો જોર લપટાય;
 સમર સમરિ ગુન માલિકા પરમાનંદ મય થાય.-૪
 દુઃખ નાશે તુમ નામથી જીમ તમ જી (કુ) ગતે તાણુ;
 સૂત ઘો મુજ હિત સુખકરા સેવક અપનો જાણુ.-૫

છંદ ભૂજંગી.

જાણી આપણો દાસ સંભાલ કીજે,
 ધરી ચીત્તમા આશ પૂરી જે;
 ઘણુ શું કહુ પાસજી તોહી આગે,
 મલ્યો એક તુહિ મે હિ ભાગે-૬
 પ્રભુ રૂપ તારૂ થયો આદર્શ માહી,
 દેખી ચીત્ત વ્યામોહ પામે ઉછાહી;
 પ્રભુ શ્વાસનો ગંધ વણ્યો ન જાવે,
 જેથી પદ્મમાલા તિરસ્કાર પાવે.-૭

૪૮

ગૌડી નામથી પાપ ફરે પલાવે,
 ગૌડી નામથી કષ્ટ સંતાપ જાવે;
 ગૌડી નામથી સુખ સન્તોષ પાવે,
 ગૌડી નામથી ઋદ્ધિને સિદ્ધિ આવે - ૮

ગૌડી નામથી દુઃખડા જાય નાથે,
 ગૌડી દેખતા નયન હોવે વિકાસે;
 ગૌડી પૂજતા ફરિ દોહગ્ગ જાવે,
 ગૌડી ધ્યાનથી ભક્તએ મુક્તિ પાવે. - ૯

મહા રોગ જે કુષ્ટને હુષ્ટ પીડા,
 ગડા ગુમડા ક્ષયને તાવ ચીડા;
 ગૌડી નામથી રોગ તે સર્વે જાવે,
 શરીરે સુખ આનંદ પાવે. - ૧૦

મહાવાય વાતે પાયો ધિમજુરે,
 ઘણું ઉચ્છલે લ્લોલ વારે;
 રદ્યા જે જાના વાહસે સામી નામે,
 સહુ પોહચે આપણે વેગ ધામે. - ૧૧

ઘણું ચડવાતે કરી જોર રાચે,
 ચિહુ ઉર વહિ તણા જલ માચે;
 ભયભીત પામ્યા જનાને ઉભઈ,
 ગૌડી નામનીરે કરીને ઉલ્લાઈ. - ૧૨

૪૯

ફણા ટોપ ઉછાલતો નાગ આવે,
 કું કુંકાર કરતો ખીહાવે;
 કરી રાતડા નયણસ્યુ ડુબ્ટ ધાવે,
 ગૌડી નામ જપે કરી દૂર જાવે.-૧૩

કરી સાથ લેલા મિલે ચૌર ધાડી,
 ઘડે માલ જાળ જાળ વાટ પીડી;
 પુહચે તિહા ચૌરથી ગેહજે (પે) મે,
 મેલે જાળ વાલા તણે સંગ પ્રેમે.-૧૪

અરીજેહ ડુંઠા દીર્ઘ દુઃખ આવી,
 ધરે દ્રોહ માઠા યુરી બુદ્ધિ લાવી;
 તિહા સઉમા જયતન સાણવાઈ,
 ગૌડી નામથી ઋદ્ધિ પામે સવાઈ.-૧૫

કરાલા મહા દુષ્ટ જે મુજ દોષી,
 કરે તેહનો વેગ સિંહાર સોખી;
 કરું છું પ્રભુ વિનતિ નાથ જાણી,
 અદ્યો સંગ તોરો ખરો મન્યમાની.-૧૬

ચલે પુછ ઉછાલતો દીન રાતે,
 કરી કુંભ લેદી રહે નયન રાતે;
 ઇસ્યો સીંહ આવંત દેખીને કંપે,
 લલી ભગતસ્યુ જે પ્રભુ નામ જપે.-૧૭

૫૦

કરી સૈડ ઉંચી કપોલે જરતો,
 મહોનમત્ત માતંગ આવે ધસતો;
 વિલોક્ત્રી જે નરા પ્રભુ નામ ધારે,
 તદા પાસજી તેહ દૂરે નિવારે.-૧૮

એસી અષ્ટ પીડા પ્રભુ પાસ ગોડી કરે,
 સર્વ દૂરે ઇહા આય દોડી;
 સ્કંધસ્યુ ચિત્ત માંસા ચલુ ધ્યાન તોડે,
 પ્રભુ પાય મોહી રહું મન મોડે.-૧૯

તુહિ મુજમાતા તુહિ મુજ તાતા,
 તુહિ એક ત્રાતા તુહિ સુખ દાતા;
 તુહિ એક આધાર છે નાથ મોરે,
 હુને કોઈ નહી અછે તુજ તોલે.-૨૦

વડ ઉમરા ઠાકરા તુજ સેવે,
 વડા સિદ્ધ ભોગેન્દ્ર સિધ દેવે;
 વડા રાઉ રાણા નમે હાથ ભેડી.
 દીધ લગતને ઋદ્ધની કોડ કોડી.-૨૧

તુહિ પાસ ગોડી ઘણિ કષ્ટ ચૂરે,
 તુહિ આસ કીધા થકી આસ પૂરે;
 વસે કોડ તેત્રીશ જે જગદેવા,
 કરે સેવ તે તાહરી પાય સેવા.-૨૨

૫૧

કલશ.

તુજ વિનવુ હું જગમાહી સંકટ ચૂરણ કૈધ;
જે વલગા તુમ બાહિ તસ ધર નવનિધિ હોધ.-૨૩

શ્રી ગોડી પ્રભુરાયા દેવ સર્વેમા દીપે;
જે પ્રણમે તુજ પાય તે સવિ અરિને જીતે-(જીપો)-૨૪

સરણ હજો ભવ ભવ લગે દેજો સુખ સંપતિ સદા;
શ્રી જીનચંદ ઉવઝનાયનો જીત કહે હરખે મુદા.-૨૫

ઇતિ શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

ગોડી પાર્શ્વનાથજીનો છંદ

ધવલધિંગ ગોડી, ઘણી સેવકજિન સાધાર; પંચમે આરે-
પેખીધ સાહેબ તું શીરસાર; ॥ ૧ ॥ તજો માન-માયા
ભજો ભાવ આણી, વામાનંદને સેવીધ સાર બાણી; જીઓ
નાગને નાગણી એક ધ્યાને, પામ્યા ઇન્દ્રની સંપદા બો-
ધદાને; ॥ ૨ ॥ વસ્યા પાટણે કાલ કે તુ ધરામાં, પધારા
પછે પ્રેમ સું પારકરામાં; થલામાવલી વાસ કીધો વિચારી, ખૂરે
લોકની આશત્રિલોક્ય ધારી; ॥ ૩ ॥ ધરી હાથમાલા લક
બાણ રંગે, ભીડિ ગાતડી રાતડી નીલ અંગે; ચડી નીલડે

૫૨

તેજી વિધન વારે, આવે વાહરે પંથ ભુલા સુધારે; ॥ ૪ ॥
 જેહને ગોડી પાસ તણે રૂપ જોયો, તેહને કર્મના ખંધનો
 જોર ખોયો; જેહણે ગોડી પાસ તણા પાય પૂજ્યા, શત્રુ સર્વદા
 તેહના દૂર ધૂજ્યા; ॥ ૫ ॥ સર્વ દેવ દેવી થયા અજ છોટા,
 પ્રભુપાસજીનાએ પ્રાકમ મોટા; ગોડી આપ જોડી નવેખંડ
 ગાજે, જેહથી શાકણી-ડાકણી દૂર ભાગે; ॥ ૬ ॥ પૂરે કામના
 પાસ ગોડી પ્રસિદ્ધા, હેલે મોહરાજ જેણે જોર કીધો; માહા
 દુષ્ટ દુર્દાનત જે ભૂત ભુંડા, પ્રભુ નામથી પામે સર્વ ત્રાસ
 કુંડા; ॥ ૭ ॥ જરા જન્મના રોગના મૂલ કાપે, આરાધ્યો,
 સદા સંપદા સુખ આપે, ઉદ્દેરતન ભાખે નમો પાસ ગોડી,
 નાખો નાથજી દુઃખની જાલ તોડી; ॥ ૮ ॥

॥ ઇતિ-ગોડી પાર્શ્વનાથજીનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

શ્રી જિનમુખ પંક વાસવતી, સમરિ શ્રુત દેવી ઉલસતી;
 ઉપદેશ કહું તે ભાવ સુણો, પરભાતે ગોડી પાસ થુણો. ॥ ૧ ॥
 સ્થાનિક જે વીસ કહ્યા જિનના, તે તત્ત્વ કહી જે પ્રવચનના;
 તે માહે ધૂરલો એહ લણો, ॥ પરભાતે ॥ ૨ ॥ ત્રણ વર્ગ
 કહ્યા છે જે નરને, તેહનો સાધક નગણે સુર ને તે વર્ગ
 તણાએ ધીજ લણો ॥ પરભાતે. ॥ ૩ ॥ ચક્રિ પ્રમુખે જે
 રિદ્ધ લહી, જિન ધરમ થકી તે સર્વ કહ્યો; તે માટે મંગલ-
 એણુ ગણો ॥ પરભાતે. ॥ ૪ ॥ આપદ ચિત્તથી દૂર ટલે, વલિ

૫૩

સઘલી સંપદ આવી મલે; મહિમા પણ હોવે સહસ ગણો
 ॥ પરભાતે. ॥ ૫ ॥ પેહલુ પાવન તુમે ચિત્ત કરો, ઉપસમ
 પમુહા ગુણ રંગ ધરો; ક્રોધાદિક વૈરી દૂર હણો ॥ પરભાતે.
 ॥ ૬ ॥ શ્રી વિજયદેવ સૂરીશ્વર ગરછ ઘણી, વિજય સિહ
 મુંનીશ્વર રિદ્ધિ ઘણી; લાણે ઉદય સુ સેવક તાસ તણો, પરભાતે
 ગોડી પાસ થુણો. ॥ ૭ ॥

॥ ઇતિ ગોડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

જય જય જગનાયક પાર્શ્વ જિનં, પ્રણતાખિલ માનવ
 દેવ ગનં; જિન શાસન મંડન સ્વામી જયો, તુમ દરિસણ દેખી
 આનંદ લયો. ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન કુલં વર લાનુ નિભં, નવ
 હસ્ત શરીર હરિત પ્રતિભં; ધરણિંદ સુસેવિત પાદ યુગં, ભર
 ભાસુર કાંતિ સદા સુભગં. ॥ ૨ ॥ નિજ રૂપ વિનિર્જિત રંભ-
 પતિં, વદનો દ્યુતિ શારદ સૌમ તતિં; નયનાં યુજ દીપ્તિ
 વિશાલતરા, તિલ કુસુમ સન્નિભ નાસા પ્રવરા. ॥ ૩ ॥ રસના
 મૃત કંદ સમાન સદા, દશનાવલિ અનારકલી સુખદા; અધરા
 રૂણ વિદ્રુમ રંગ ધનં, જય સંખ પુરાભિધ પાર્શ્વ જિનં ॥ ૪ ॥
 અતિ આર મુકૂટ મસ્તક દીપે, કાને કુંડલ રવિ શશી ઝીંપે;
 તુમ મહિમા મહિ મંડલ ગાજે, નિત્ય પંચ શબ્દ વાજા વાજે.
 ॥ ૫ ॥ સુર કિન્નર વિદ્યાધર આવે, નર નારી તોરા ગુણ ગાવે;

૫૪

તુજ સેવે ચોસઠ ઈન્દ્ર સદા, તુજ નામે નાવે કષ્ટ કદા. ॥ ૬ ॥
 જે સેવે તુજને જાવ ઘણે, નવનિધિ થાયે ઘર તેહ તણે; અડ-
 વડિયાતું આધાર કહ્યો, સમરથ સાહિબ મે આજ લહ્યો. ॥ ૭ ॥
 દુખીયાને સુખડા તું દાખે, અશરણને શરણે તું રાખે; તુજ
 નામે સંકટ વિકટ ટલે, વીછડીયા વાલા આવી મલે. ॥ ૮ ॥
 નટ વિટ લંપટ દૂરે નાસે, તુજ નામે ચોર ચરડ ત્રાસે; રણ
 રાઉલ જય તુજ નામ થકી, સઘલે આગલ તુજ સેવ થકી ॥ ૯ ॥
 યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર સવિ હિરગા, કરી કેસરી દાવાનલ વિહગા;
 વધ ખંધન ભય સઘલા જાયે, જે એક મના મુજને ધ્યાયે
 ॥ ૧૦ ॥ ભૂત-પ્રેત-પિશાચ છક્કી ન શકે, જગદીશ તવાભિધ
 જાય થકે; મહોટા જોટિંગ રહે દૂરે, દૈત્યાદિકના તું મદ ચૂરે.
 ॥ ૧૧ ॥ ડાયણી-સાયણી-જાએ હટકી, ભગવંત થાય તુજ
 ભજન થકી; કપટી તુજ નામ લીયા કંપે, દુર્જન મુખથી
 છ-છ જંપે. ॥ ૧૨ ॥ માનિ મહારાલા મુહમોડે, તે પણ
 આગલથી કર જોડે; દુર્મુખ દુષ્ટાદિક તુંહી દમે, તુજ જાપે
 મહોટા મ્લેચ્છ નમે. ॥ ૧૩ ॥ તુજ નામે માને નૃપ સખલા,
 તુજ જશ ઉજ્જવલ જેમ ચન્દ્રકલા; તુજ નામે પામે ઋદ્ધિ
 ઘણી, જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગ ઘણી. ॥ ૧૪ ॥ ચિન્તા-
 મણિ કામગવી પામે, હય ગય રથ પાયક તુજ નામે; જન
 પદ ઠકુરાઈ તું આપે, દુર્જન જનના દારિદ્ર કાપે. ॥ ૧૫ ॥
 નિર્ધનને તું ધનવંત કરે, તુઠો કોઠાર ભંડાર ભરે; ઘર પુત્ર
 કલત્ર પરિવાર ઘણો, તે સહુ મહિમા તુમ નામ તણો. ॥ ૧૬ ॥
 મણિ માણક મોતી રત્ન જડયા; સોવન ભૂષણ બહુ સુઘડ

૫૫

ઘડયા; વલી પેહેરણુ નવરંગ વેશ ઘણા, તુમ નામે નવિ રહે
 કાંઈ મણા. ॥ ૧૭ ॥ વૈરી વિર્યો નવિ તાકિ સકે, વલી ચાડ
 ચૂગલ મનથી ચમકે; છદ્દ છિદ્ર કદા કેહનો ન લગે, જિનરાજ
 સદા તુજ જ્યોતિ જગે; ॥ ૧૮ ॥ ઠગ ઠાકુર સવિ થર હર
 કંપે, પાખંડી પણુ કેા નવિ ફરકે; લુંટાદિક સહુ નાસી જાએ,
 મારગ તુજ જપતા જય થાએ; ॥ ૧૯ ॥ જડ મૂરખ જે મતિ
 હીન વલી, અજ્ઞાન તિમિર તસુ જાય ટલી; તુજ સમરણથી
 ડાહ્યા થાયે, પંડિત પદપામી પૂજાયે; ॥ ૨૦ ॥ ખસ-ખાંશિ
 ખયન-ખીડા નાસે, દુર્વલ મુખ દીનપણું ત્રાસે; ગડ-શુંખડ-કુળ
 જિકે સખલા તુજ આપે રોગ સમે સઘલા. ॥ ૨૧ ॥ ગહિલા ગૂંગા
 વહિ રાય જિકે, તુજ ધ્યાને ગત દુઃખ થાય તીકે; તનુ કાન્તિ
 કલા સુવિશેષ વધે, તુજ સમરણુ શું નવનિધિ સધે. ॥ ૨૨ ॥
 કરિ કેસરી અહિ રણુ ખંધ સયા, જલ જલણુ જલોદર અષ્ટ
 ભયા; રાંગણુ પમુંડા સવ જાય ટલી, તુજ નામે પામે રંગ
 રલી. ॥ ૨૩ ॥ ૐ હ્રીં અહ્ં શ્રી પાશ્વં નમો, નમિણુ
 જપંતા દુષ્ટ દમો; ચિન્તામણિ મંત્ર જિકે ધ્યાયે, તિણુ ધર
 દિન દિન દોલત થાયે. ॥ ૨૪ ॥ ત્રિકરણુ શુદ્ધ જે આગધે,
 તસ જશ કીર્તિ જગમા વાધે; વલી કામિત કામ સવે સાધે,
 સમહિત ચિંતામણિ તુજ લાધે. ॥ ૨૫ ॥ મદ-મચ્છર મનથી
 દૂર તજે, ભગવંત ભલી પરે જેહ ભજે; તસધર કમલા કલ્લોલ
 કરે, વલી રાજ્ય રમણી બહુ લીલ વરે. ॥ ૨૬ ॥ ભય વારક
 તારક તું ત્રાતા, સર્જન મન ગતિ મતિનો દાતા; માત તાત
 સહોદર તું સ્વામી, શીવદાયક નાયક હિતકામી. ॥ ૨૭ ॥ કણ્ણા

૫૬

કર ઠાકુર તું મહારો, નિશિ વાસર નામ જપુ તાહરો; સેવક
શુ પરમ કૃપા કરજો, વાલેસર વંછિત ફલ દેજો. ॥ ૨૮ ॥
જિન રાજ સદા તું જયકારી, તુજ મૂર્તિ અતિ મેહન ગારી;
ગુજર જનપદ માહે રાજે, ત્રિભુવન ઠકુરાઈ તુજ છાજે. ॥ ૨૯ ॥
ધમિ ભાવ ભલે જિનવર ગાયો, વામાસુત દેખી બહુ સુખ પાયો;
રવિ મુનિ શશિ સંવચ્છર રંગે; જયદેવ સુરમા સુખ સંગે ॥૩૦॥
જય શંખપુરાભિધ પાર્શ્વ પ્રભો, સકલાર્થ સમી હિત દોહિ
વિભો; બુધ હર્ષ રૂચિ વિજયાય મુદા, તપ લખિધ રૂચિ
સુખદાય સદા. ॥ ૩૧ ॥

કલશ.

ઈત્યં સ્તુતઃ સકલ કામિત સિદ્ધિ દાતા યક્ષાધિરાજ
નત શંખપુરાધિ રાજઃ ॥ સ્વસ્તિ શ્રી હર્ષ રૂચિ પંકજસુ
પ્રસાદાત્ । શિષ્યેષુ લખ્ધરૂચિનેતિ મુદા પ્રસન્નઃ ॥ ૩૨ ॥

॥ ઇતિ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સમાપ્ત ॥

પાર્શ્વનાથજીનો છંદ

સકલ પાસ સંભારૂં નામ, જિમ મન વંછિત સિઝે કામ;
ગોડી પાસ ચુલેરો શામલો, શંખેશ્વર સ્થંભણુ ગુણુનીલો ॥ ૧ ॥
દક્ષીણુમાં કલિકુંડ અંતરિક્ષ, અમીઝરો ફલવર્ધિ પ્રત્યક્ષ; નવ

૫૭

લખો હજારો ઘણી, લોહણ પુરે ઇચ્છા ઘણી; ॥ ૨ ॥ જેસલ
 મેર સ્વામી ભીનમાલ, નવખંડો ઘોઘે રખવાલ; મંડોવર ઘણે
 વંદીએ, જિરાવલો દાદો આનંદીએ; ॥ ૩ ॥ નવપદલવને
 કુંકુમરોલ, ચિંતામણી વંદતા કલ્લોલ; અંબપરો તે સુખસાગર,
 મનમોહન પ્રભુ ગુણ આગર; ॥ ૪ ॥ સૌમનાથ ભેટવા જાણ,
 કાપડ હેરો કરે કલ્યાણ; સાનિવાડ નાગોરે જાણ, ગાડરીયો
 તે પાસ વખાણ; ॥ ૫ ॥ ગંગાણીને બાહડમેર, રાવણ ટાલે
 ભવનો ફેર; સેરીસો સ્વામી મોહરપાસ, મોક્ષ કલેરો પૂરે
 આસ; ॥ ૬ ॥ બાલીધર નાકોડો ઘણી, ડોસો કરસે વાર
 આપણી; સીસોદીયો નારંગો કહ્યાં, અલપસ કોમલ મનમા
 રહ્યો; ॥ ૭ ॥ કોકો પાસ પ્રભુ પંચાસરો, વરકાણો સહસ
 ફણો આદર્યો; વિજય ચિંતામણી જિનવર પાસ, ગોડી જીતાંણે
 નીલ વિનાશ; ॥ ૮ ॥ રોદ્રાણી ને પાસ જોદાંગ, વદ્રાજલ રહે
 ઉત્તાંગ; અયમ તો પરો છેવટણ ભલો, અછછતો ભાલો
 સામલો; ॥ ૯ ॥ વાસ કંબલ હીજો નવરંગ, વેલુકો નવસારા
 અંગ; કમોયો ચોપટ મલ સાંમ, આણુંદાઓ કલારો લો નામ;
 ॥ ૧૦ ॥ નાગ દ્રોહ ને કામ કપાસ, વલી કંસારા પૂરે આસ;
 ભીડભંજન ને ઘૂત કલ્લોલ, વિઘન હરો થાપે નિજ બોલ;
 ॥ ૧૧ ॥ ભુઅડ પાસને કાસી ઘણી, સૌમનાથ આસ્થા પૂરે
 ઘણી; શ્રી શેત્રુજેને ગિરનાર, સમેત શિખર માણક સંભાર;
 ॥ ૧૨ ॥ સુકતા ગીરિમાં ગોમટ સ્વામ, રાણક પુરે ઇલોરે
 ગામ; તારંગે જાદવ જુહાર, અંભણવાડ નવપદલવ વિહાર ॥ ૧૩ ॥
 ઇમ અનેક ઠામ છે તારો પાસ, જુહારે તેહની પૂરે આસ;

૫૮

પ્રભાતે ઉડી પાર્શ્વનાથ જપે, અલિય વિધન તસ દુરે ખપે;
 ॥ ૧૪ ॥ તું જગદીશ મોટો દયાલ, સેવકનો છે તું પ્રતિપાલ;
 અચલગચ્છપતિ સૂરિ કહ્યાણુ, મોહન સાગર વંદે સુખણુ; ॥ ૧૫ ॥

॥ ઇતિ પાર્શ્વનાથજીનો છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી પારસનાથજીનો છંદ

આપણુ ઘર ખેઠા લીલ કરો, નિજપુત્ર કલત્ર શુ પ્રેમ
 ધરો; તેમ દેશાંતર કાંઈ દોડો, નિત્ય પાસ જપોશ્રી જિન રૂડો
 ॥ ૧ ॥ મનોવાંછિત સઘલા કાજ સરે, શીર ઉપર ચામર છત્ર
 ધરે; કલમલ ચાલે આગલ ઘોડો, નિત્ય ॥ ૨ ॥ ભૂતને પ્રેત
 પિશાચવલી, સાયણી ને દાયણી જાય ટલી; છલ છિદ્ર ન કોઈ
 લાગે જુડો; નિત્ય ॥ ૩ ॥ એકાંતર તાવસીયો દાહ,
 ઔષધવિષુ જાયે ખણુમાંહ; નવિ દુઃખે માથુ પગ ગુડો; નિત્ય ॥
 ૪ ॥ કંઠ માલા ગલ ગુંખડ સખલા, તસ ઉદર રોગ ટલે
 સઘલા; પીંડા ન કરે ફિન મલ ફેડો; નિત્ય ॥ ૫ ॥ જાગતો
 તીર્થંકર પાસ ખડુ, એમ જાણે સઘલો જગત સહુ; તતક્ષણુ
 અશુભ કર્મ તોડો; નિત્ય ॥ ૬ ॥ પાસ વણારસિ પુરી
 નગરી, તિહા ઉદયો જિનવર ઉદય કરી; સમય સુંદર કહે કર
 બેડી; નિત્ય ॥ ૭ ॥

॥ ઇતિ પારસનાથજીનો છંદ સમાપ્ત ॥

૫૯

શ્રી પાર્શ્વનાથના ૧૦૮ નામનો છંદ

રાગ-પ્રભાતી કંઠખો.

—:૦:—

પાસ જીનરાજ સુણી આજ શંખેશ્વરા,
 પરમ પરમેશ્વરા વિશ્વ વ્યાખ્યો;
 ભીડ ભાગી જરા જાદવાની જઈ,
 થીર થઈ શંખપુરી નામ થાખ્યો-પાસ.-૧

સાર કરી સારી મનોહારી મહારાજ તું,
 માની મુજ વિનતિ મન માચી;
 અવર દેવા તણી આશી કુણ કામની,
 સ્વામિની સેવના એક સાચી.-પાસ.-૨

તુંહી અરિહંત ભગવંત ભવ તારણો,
 વારણો દુઃખ ભય વિષમ વાટે;
 તુંહી સુખ કારણો સારણો કાજ સૌ,
 તુંહી મનોહારણો સાચ માટે.-પાસ.-૩

અંતરીક અમીઝરા પાસ પંચાસરા,
 ભોયડા પાસ ભાભા ભટેવા;
 વિજય ચિંતામણી સોમ ચિંતામણી,
 સ્વામી શ્રી પાસ તણી કરીએ ચરણ સેવા.-પાસ.-૪

૬૦

ફલ વધી પાસ મનમોહના મગસીયા,
 તારસદલા નમું નાહી તોટા;
 એક બલેચા પ્રભુ આસ ગુણ ચરણ્યા,
 બંલણુ થંલણુ પાસ મોટા.-પાસ.-૫

ગેબી ગોડી પ્રભુ નીલકંઠા નમું,
 હલધરા સામલા પાસ પ્યારા;
 સુરસરા કંકણા પાસ દાદાવલી,
 સુરજ મંડન નમુ ચરણુ તારા.-પાસ.-૬

જગત વલ્લભ કલિ કુંડ ચિંનામણી,
 લોઢણુ સેરીસા સ્વામી નમિચે;
 નાકોડા ઉન્હાવલા કલીયુગા રાવણુ,
 પોસીના પાસ નમિ દુઃખ દમિચે -પાસ.-૭

સ્વામી માણેક નમું નાથ સીરોડીયા,
 નાકુંડા જોર વાડી જગેસા;
 કાપડી દોલતી પ્રમશીયા મુજપરા,
 ગાડરીયા પ્રભુ ગુણુ ગરેસા.-પાસ.-૮

હમીર પરે પાસ પ્રણમુંવત્રી નવલખા,
 લીડલંજન પાસ લીડ ભાગે;
 દુઃખ લંજન પ્રભુ ડોકરીયા નમું,
 પાસ જીરાઉલા જગત જાગે.-પાસ.-૯

૬૧

અવંતી ઉજ્જૈણીયે સહસ્રકૃણી સાહેબા,
 મહીમા વાદે કોકો કહેરા;
 નારંગા અંચુચલા અવલેસરા,
 તીવરી ફલ વહાર નાગેન્દ્ર નેડા.-પાસ.-૧૦

પાસ કલ્યાણ ગંગાણી પ્રભુમીયે,
 પલ્લવહાર નાગેન્દ્ર નાથા;
 કુકૂટેસરા પાસ છત્રા બહી,
 કમઠ દેવે નમ્યા સહુ સાથા.-પાસ.-૧૧

તીમરી ગોગો પ્રભુ દુધીયા વલ્લભા,
 સંખલ ઘત કલ્લોલ બુઢા;
 ધીંગડમલા પ્રભુ પાસ ઝોટીંગણ,
 બસ મહિમા નહી જગત ગુઢા.-પાસ.-૧૨

ચોરવાડી જિન રાજ ઉંડામણી,
 પાસ અબ્જહરા નેવ નંગા;
 કાપરડા વજેબો પ્રભુ છે છલી,
 સુખ સાગર તણા કરિયે સંગા.-પાસ.-૧૩

વીબુલા કર કંડુ મંડલીકાવલી,
 મહુરીયા ફલોધી આણીદા;
 અઉઆ કુલપાક કંસારીયા ઉંબરા,
 અણીયાલા પાસ પ્રભુમુ આનંદા.-પાસ.-૧૪

૬૨

નવસારી નવ પદલવા પાસજી,

શ્રી મહાદેવ વરકાણુ વાસી;

પરોકલા ટાંકલા નવખંડા નમો,

ભવ તણી જાય જેથી ઉદાસી.-પાસ.-૧૫

મન વાંછિત પ્રભુ પાસજીને નમું,

વલી નમું નાથ સાચા નગીના;

દુઃખ દોહગ તજી સાધુ મારગ ભજી,

કરમના કેસરીથી ના ખીહના.-પાસ.-૧૬

અશ્વસેન નંદ કુલચંદ પ્રભુ અલવરા,

ખીંખડા પાસ કલ્યાણુ રાચા;

હોય કલ્યાણુ જસ નામથી જય હવે,

જનની વામા ના જેહ જાયા;-પાસ.-૧૭

એક સત આઠ પ્રભુ પાસ નામે થુણ્યો,

સુખ સંપતિ લહો સર્વ વાતે;

ઋદ્ધિ જસ સંપદા સુખ શરીરે સદા,

નહી મણા માહરે કોઈ વાતે.-પાસ.-૧૮

સાચ જાણી સ્તવ્યો મન્ન માહરે ગમ્યો,

પાસ ફદ્યે રમ્યો પરમ પ્રીતે;

સમીહીત સિદ્ધિ નવ નિધિ પામ્યો સૌ,

મુજ થકી જગતમાં કોન જીતે,-પાસ.-૧૯

કાજ સૌ સારજે શત્રુ સંહારજે,

પાસ શંખેશ્વરા મૌજ પાઉ;

૬૩

નિત્ય પ્રભાતે ઉઠી નમુ નાથજી,

તુજ વિના અવર કુણુ કાજે ધ્યાઉ.-પાસ.-૨૦

સંવત અઢાર એકાસીયે કાલ્ગુન માસેયે,

ખીજ ઉજવલ પખે છંદ કરીયો;

ગૌતમ ગુરૂ તણા વિજય ખુશાલને,

ઉત્તમે સંપદા સુખ વરીયો.-પાસ.-૨૧

છતિ શ્રી પાર્શ્વનાથના ૧૦૮ નામનો છંદ સંપૂર્ણ.

શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજીનો છંદ.

સેવો પાસ શંખેશ્વરો મન શુદ્ધે, નમો નાથ નિશ્ચે કરી
એક ખુદ્ધે; દેવી-દેવલા અન્યને શું નમો છો, અહો ભવ્ય
લોકો ભુલા કા ભમો છો. ॥ ૧ ॥ ત્રિલોકના નાથને શું તજો
છો, પડયા પાસમા ભૂતડાને શું ભજો છો; સુર ધેનુ છંડી
અજને અજો છો; મહાપંથ મુકી કુપંથને શું ભજો છો. ॥ ૨ ॥
તજે કુંભ ચિન્તામણી કાચ માટે, ગૃહ કુંભ રાસભને હસ્તિ
સાટે; સુર દ્રુમ ઉપાડી આકળે વાવે, માહા મુઠ તે આકુલા
અંત પાવે. ॥ ૩ ॥ કિંહા કાકરોને કિંહા મેરૂ શૃંગ, કિંહા
કેસરી સિંહને કિંહા તે કુરંગ; કિંહા વિશ્વનાથ તજો અન્ય
દેવા, કરો એક ચીત્તે પ્રભુ પાસ સેવા. ॥ ૪ ॥ પૂજો દેવ
પ્રભાવતી પ્રાણનાથ, સઉ જીવને જે કરે છે સનાથ; મહા તત્વ-
બાણી સદા જેહ ધ્યાવે, તેહના હુઃખ દારિદ્ર દુરે પલાવે. ॥ ૫ ॥
પામી માન પોને વૃથા કા ગમો છો, કુસલે કરી દેહને શુ

૬૪

દમે છેાઃ નહિ મુક્તિ વાસં વિના વિતરાગં, ભજે ભગવંત
તજે દ્રષ્ટિ રાગં. ॥ ૬ ॥ ઉદય રત્ન ભાષે સદા હિત આણી,
દયા ભાવ કીજે પ્રભુદાસ બાણી; માહરે આજ મોતિઅડે મેહ
ટુઠા, પ્રભુ પાસ શંખેસરોળ આપ તુઠયા ॥ ૭ ॥

ધતિ-શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજીનો છંદ સમાપ્ત.

શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જિન છંદ
(પ્રભાતી)

પાસ સંખેશ્વરા સારકર સેવકા,
દેવ કાં એવડી વાર લાગે;
કોડી કર જોડી દરબાર આગે ખડા,
ઠાકુરા ચાકુરા માન માગે.-૧

પ્રગટ થા પાસજી મેલી પડદો પરો,
મોડ અસુરાણુને આપ છોડો;
મુજ ૨ મહિરાણુ ૩ મંબુસમા પેસીને,
ખલકના નાથજી અંધ ખોલો.-૨

જગતમા દેવ જગદીશ તું જાગતો,
એમ શું આજ જિનરાજ ઉંધે;
મોટા દાનેશ્વરી તેહને દાખીએ,
દાન દે જોહ જગ ૪ કાળ મોઘે.-૩

૧ ધરણેન્દ્ર ૨ અંતઃકરણ ૩ પેટી ૪ દુકાલ

૬૫

ભીડ પડી ^૫ જાદવા જોર લાગી જરા,
 તત્ક્ષણ ત્રિકમે તુજ સંભાર્યો;
 પ્રગટ પાતાળથી પલકમા તે પ્રભુ,
 ભક્તજન તેહનો ભય નિવાર્યો.-૪

આદી અનાદિ અરિહંત તું એક છે,
 દીન દયાલ છે કેાણુ દૂજો;
 ઉદય રતન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી,
 પામી ભય ભંજનો એહ પૂજો.-૫

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

સાહેબ શ્રી શંખેશ્વર પાસં સેવકની સાંભલ અરદાસં;
 વાંચં ઘો મુઝ વચન વિલાસં, શુણુ ગાઉં તોરા અવિનાસં;-૧

(છંદ પહુડી)

અવિનાશી આગર સમતા સાગર નાગર નિર્મલ ગંગ;
 જિનપદ જિહાં કાશી વલી વણારસી સુવિલાસી સદસંગ;
 અશ્વસેન અભંગા રાય અસુરંગા પરસંગા શુણુ જ્ઞાન,
 પદમણી પદરાણી વામા વાણી શુણુઆણી ગજમાન;-૨

^૫ યાદવોને ૬ શ્રી કૃષ્ણજી.

૬૬

નંદન જસનામી કુચર કામી શીવગામી શિરદાર,
 પ્રભુ પાસ શંખેશ્વર અતિ અલવેસર પરમેસર દાતાર;
 તું ત્રિભુવન તારક ભવ હુઃખ વારક સારક સઘલા કાજ,
 ઘર મંગલ માલા ઝાકઝમાલા રંગ રસાલા રાજ;-૩

નિલકંઠ તું નાથ હર્ષિત હાથ સાથ સખલ સખાય,
 દેરાસર દીપે જગને છપે છીપક નહિ છતિ કાય;
 પરતખ તું ખાસા દેહ દિલાસા આસા ઘે આશીસ,
 કરજે કીરતાર સાંઝ સવારં સંસારં સુજગીશ;-૪

પામી તત્પદવાસ લીલ વિલાસં આવાસં અવનિસ,
 પરિગલ ધન પાવેં ભક્તિ સભાવે ગુણુ ગાવેં નીસ દીસ;
 ધરણિધર ધ્યાયે; તખ તું આયો ગાયો ગુજગંર દેશ,
 મહિમા વઢિયારં પાર અપારં અધિકારં અમરેશ;-૫

નામે તુંઝ નાસિ જાઈ ત્રાસી, ચાવા અરિયણ ચોર,
 દંતી જે દુષ્ટ કેસરી કુષ્ટ રિષ્ટ રણ બહુ સોર;
 ફણીધર ફૌકારં હાહાકારં આધારં અરિહંત,
 ભય એતા ભજજં સામ સકજજં શંખેશ્વર ભગવંત;-૬

પાવક પરજોગે સંતતિ સોગે ભોગે જલ ભય હોય,
 પ્રભુ પાસ પ્રતાપેં જપતા જપઈ તાપઈ નહિ તસ કોય;
 પરિવારે પૂરા પુન્ય પંડુરા સાંમ સનૂરા લોક,
 તે પાસ પ્રભાવે સહેજ સ્વભાવે પાવે સઘળા થોક;-૭

૬૭

મન ગમતા મેવા સાહિબ સેવા દેવા ઘો નિતમેવ,
મહિલા મતિવંતી હેજ હસંતિ ગુણવંતિ ગૃહ હેવ;
વલિ વર્જિજત દૂષણ વસ્ત્ર વિભૂષણ પોષણ શ્રી જિનપાસ,
દેશે પરદેશે નામ નીવેશે સુવિસેસે જસ વાસ; ૮

સુણીઓ મે સાચો જ્યું રવિ જાચો કાચો નહિ કમઘાત,
અક્ષર સે ઉજ્જલ સામ સકજ્જલ સજલ કામ સોહાથ;
તેહની તુ આશા પૂરે પાસા સુવિશ્વાસા શીવ સાથ,
તુઝને જે ધ્યાવે બહુ સુખ પાવે પામે સુખ સનાથ;-૯

(કલશ)

સુવિશ્વાસ તાહરો જગ પ્રસારો, જાણતા છે જિનવરો,
માનતા છે મન્ન મોટો, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો;-૧

સુનિ એક સંવત મષ્ટ નંદન માન પોસ સુપાસ એ,
ધન તેરસી સમ અધિક દિન એ, વાર ભાનૂ સુવાસ એ; ૨

બુધ નિત્ય પંડિત જીવ શિષ્ય જીવન તું જય કરો,
પ્રભુ પાસ છંદે પ્રાતઃ પઢતા, નામથી નિત્ય જયંકરો;-૩

૬૮

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

સકલ સાર સુરતર જગ બાણું,
 સુખસવાસ સકલ પરિમાણું,
 સકલ દેવ શીર મુકટ સુચંગં,
 નમો નમો જિન પતિ મનરંગં;-૧

જો જનમનરંગં અકલ લંગં તેજ તુરંગં,
 બહુ પુન પ્રસંગં નિત ઉછરંગં;
 હરખત અંગં સિસ ભુજંગં,
 દે સહુ રંગં સુરપતિ શૃંગં સારંગં; ૨

સારંગા વકત્રં પુન્ય પવિત્રં, રૂચિર ચરિત્રં જિવિત્રં,
 તે જોજન મિત્રં પંકજપત્રં, નિર્મલ નેત્રં સાવિત્રં;
 જગ જીવન મિત્રં, તરૂસત સત્રં મિત્રામિત્રં માવિત્રં,
 વિશ્વત્રયચિત્રં, ચામર છત્રં શીસ ધરિત્રં પાવિત્રં; -૩

પાવિત્રા ભરણું, ત્રિભુવન સરણું મુકટા ભરણું આચરણું;
 સુરવર ચિતચરણું, શીવ સુખકરણું, દારિદ્રહરણું, આવરણું;
 સુખ સંપત્તિ ભરણું, ભવજલતરણું, અઘસંહરણું, ત્રિદ્ધરણું,
 ગો અમૃતઝરણું, જનમનહરણું, વરણાવરણું, આદરણું;-૪

આદરણા પાલં, ઝાકઝમાલં, નિજ ભૂપાલં, અન્નુઆલં,
 અષ્ટમી શશિભાલં, દેવદયાલં, ચેતનચાલં, સુકમાલં;
 ત્રિભુવન રખવાલં, કાલ કુકાલં, મહાવિકરાલં ભેટાલં,
 શૃંગારરસાલં, મહકેમાલં, હૃદયવિશાલં, ભૂપાલં. -૫

૬૯

(કલસ)

અકલ રૂપ અવતાર સાર શીવ સંપત્તિ કારક,
 રોગ શોક સંતાપ દુરિઅ દુઃખદોહગ નિવારક,
 ચિહ્ન દિશી આણુ અખંડ ચંદ તપ તેજ દિણુંદહ;
 અમર અપહર કોડ ગાવે જસ નામે નરિદહ,
 મુનિ મેઘરાજ ઇમ કહે શ્રી પાર્શ્વનાથ ત્રિભુવન જપો,
 શ્રી શંખેશ્વર સુરમણી પાય અધિક મંગલ નીલો. -૬

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

(દોહા)

- શ્રી જિન ત્રિભુવન મંડળો, સ્વામી લીલ વિલાસ;
 જાગે જગ મહિમા નીલો, જયો શંખેશ્વર પાસ. -૧
- સેવ્યો સુખ સંપત્તિ કરે, પૂજ્યો પૂરે અતિ આશ,
 અધ્ધસેન કુલ ઉદ્ધરણુ, સાધ્યો શીવપુર વાસ. -૨
- વાસગ નાગ કુમારનો, પૌમાવૈ.....સંયુત્ત;
 સપ્તઙ્ગો શીર પર ધરે, સુર સેવે નિત્ય પાદ. -૩
- સિદ્ધિ વધૂ સંગમ સુજસ, જો કીજે મન આસ;
 તો પ્રભુ સમરથ સેવિએ, શ્રી શંખેશ્વર જિન પાસ. -૪

૭૦

(છંદ ચાલ)

સેવો શ્રી જિણુંદ પાય, દીઠે દુઃખ દૂર જાય, આણુંદ અધિક થાય,
સંપત્તિ મિલે; નયણુ નિર્મલ થાય, સેવક વંછિત પાય, અહનિ
શિ ગુણુ ગાય, આરતિ દમે; પ્રભુ તુઠો દીયે શીવ સિદ્ધિ,
માન બહુત યશ રિદ્ધિ; સકલ સંયોગ મિલે, રંગ ભરે; પૂજે શ્રી
જિણુંદ પાસ, પૂરે મન કેરી આશ, અગર કપૂર વાસ. કુસુમ ભેર.-૫

(દોહા)

સત્તર લેદ સવિધે કરી, પૂજે સમકિત ધાર;
અંગો પાંગે ઉપદેશીયા, નમણુદિક નિરધાર. -૬

નવો સુજિણુંદ અંગ, લુહો આણી ચીર અંગ, આંગિરચો;
નવરંગ, વિવહપરે; કેસર સુખડે કરી કનક કચોલી ભરી,
હિયે ભલો ભાવ ધરી, દાહિણુ કરે; અતિ ખાંતે ખપકરી,
વિચિત્ર વિજ્ઞાન કરી, અવિનય દૂર કરી ભક્તિ ભરે,
પૂજે શ્રી જિણુંદ પાસ.-૭

(દોહા)

સાચું એ સોહામણો, સ્થંભણુ પુર શ્રી પાસ;
મૂર્તિ પ્રેમથી વંદિએ, શ્રી શંખેશ્વર પાસ. -૮

વંદુ શ્રી વિનય પૂરિ, પ્રભાત ઉગતે સૂર, વાજત પરહ ભેરિ,
જલાર ઝણે, ગાઓશ્રી ચતુર નર, અભિનવ સુરતરૂં;

૭૧

પ્રભાવતી રાણીવર, આદર ઘણું, જોડી સુમસ્તકે હાથ,
 શીવપૂર શુદ્ધ થાય, પ્રણમું અનાથનાથ, લંગતિભરે,
 પૂજો શ્રી જિણુંદ પાસ.-૯

જરા સિંધુ યાદવ પ્રતે, જરા જજર્જર કિયજામ;
 પાસ શંખેશ્વર પ્રગટિયા, પાય પખાલણુ તામ. -૧૦

સદા સુસમર વીર, ન લાજે તો મર તીર જસુ નામે થાયે ધીર;
 સુભટ કટા; હિંસે ગજવર ઘાટ, બિરૂદ તે બોલે ભાટ;
 સોહતિ સોવન ઘાટ, કરે તે ઘટા, જોહની પ્રશસ્તિ પાસ,
 સંપતિ સુય ધરિ તાસ, વયણુ સુવાસ વાસ; લક્ષ્મી કરે,
 પૂજો શ્રી જિણુંદ પાસ.-૧૧

(કલશ-છાપય)

લક્ષ્મી કરે વિલાસ, આશ સઘલી સંપૂરે, પોમાવૈ ધરણિંદ, પાસ
 સખ સંકટ ચૂરે, કેવલ દંસણુ નાણુ, સુખવત્રી ચારે અનંતા;
 સખ લહિયે મન શુદ્ધ, જસુ પય સેવ કરંતા; દેવાધિ દેવ સ્વામી
 સકલ, પાર્શ્વનાથ હિયે મે ધરે, કવિ કહે ચઉવિહ સંધને,
 સુપ્રસન્ન સ્વામી શંખેશ્વરા.-૧૨

૭૨

શ્રી શંખેશ્વર પાશ્વનાથનો છંદ

શ્રી શંખેશ્વર પ્રણમી પાચ, દરસણુ દીઠે નવનિધ થાય;
સેવક જનની પૂરે આસ, જ્યો જ્યો શ્રી શંખેશ્વર પાસ.-૧

જેહને ધ્યાને સંકટ ટલે, નામ જપંતા લચ્છી મલે;
પૂજા રચતાં અતિ ઉલ્લાસ, જ્યો જ્યો શ્રી શંખેશ્વર પાસ.-૨

ભૂત પ્રેત વ્યંતર નવિ છલછ, દુષ્ટ દેવ તેહના મદ ગલછ;
તુમ નામે દુઃખ નાવે પાસ, જ્યો જ્યો શ્રી શંખેશ્વર પાસ.-૩

અશ્વસેન રાયા કુલચંદ, વામા રાણી કેરો મહાનંદ;
જન્મ હુવો તવ પોહતી આસ, જ્યો જ્યો શ્રી શંખેશ્વર પાસ.-૪

ડાકણ સાકણ ને વ્યંતરી, તુમ નામે સઉં હુવે કિંકરી;
દુષ્ટ શીકોતરી પામે તાસ, જ્યો જ્યો -૫

તાવ તે જરો નહિ એકાંતરો, નાસે રોગ જો પાસ ચિત ધરો;
સીસણી આંટીયો નાસે ખાસ, જ્યો જ્યો... -૬

ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સંપત્તિ સવિભિલે, પાસ તણા શુણ હયડે ધરે;
પુત્રાદિની પહોચે સવિ આસ, જ્યો જ્યો.... -૭

મન શુદ્ધે જે અભિગ્રહ કરે, વિધન તેહના સવિ બેઠા હરે;
સદ્દેહ ફલે મન વંછિત તાસ, જ્યો જ્યો... -૮

પદ કમલ સેવે નાગ રાજ, સેવક જનના સારે કાજ;
સાનિધ કરે પદમાવતી તાસ, જ્યો જ્યો.... -૯

૭૩

મસ્તક મુકુટ કુંડલ ને હાર, ખાંહિ ખહીરખ દીપધં સાર;
સોહધ સામી સુખ નિવાસ, જયો-જયો -૧૦

ચુઆ ચંદન અરથે ગાત્ર, આગલ નાચે અપછર પાત્ર;
મધુરી વાણી ગાવધં ભાસ, જયો.-જયો. -૧૧

અગર કપૂર ઉવેખે ધૂપ, દેસ દેશના આવધં ભૂપ;
ખઇઠો ગાવૈ જિનગુણસસ, જયો.-જયો. ... -૧૨

તાલ મૃદંગ વીણા અતિસાર, નાટક વાચૈ અતિ ઉદાર;
અખિલ ગુલાખ ઉછાલે વાસ, જયો.-જયો. ... -૧૩

ઠામ ઠામ જે પાડે વાટ, ઉભો દીસે રૂંધી ઘાટ;
હુષ્ટ ચોર તે થાઇ દાસ, જયો.-જયો. -૧૪

શ્રી સ્તવીઓ જિન ગુણ રાય, જસ સૌભાગ તણો સુપસાય;
ભવ ભવ દેજ્યો તુમ પય વાસ, જયો-જયો. -૧૫

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

સેવો સેવો રે સજન જન પાસજી,
મોહિ મન શંખેશ્વર પૂર ધન તિહા જિનનાજ રે;
પૂજો પૂજો રે ઉઠી પ્રભાત ફૂલ કેરી ખહુજાત,
પૂજા કીજે ભાત ભાત તિહાજિન અંગરાજ રે;

૭૪

ગાવો ગાવો રે ચતુર મુખ આંખ થાપી,
 જિન મુખ દેખે બહુ સુખ સુખપાત્ર જિણંદરે;
 અશ્વસેન કેરો નંદ વામાઈ જયો જિણંદ,
 લાલ વૃદ્ધ સુખકંદ નાથ સેવે સુરંદરે -૧

બાવના અંદન સાર ઘસી માહિં ધનસાર,
 શ્રી ખંડ સફાર જોઈ લીજો સાર રે;
 વર કેસર રંગ રસાલ મૃગમદ ધનસાર,
 માહે હિંગલો વિસાલ પૂજે સુખકારી રે;
 વર કુંદ રૂક સાર તરૂક ધુપ અપાર,
 અગરવતી વિસ્તાર ધુપ ઉખેવીઈ રે;
 શંખેશ્વર પુર ઘણી આસા પૂરે મન તણી,
 લાલ વૃદ્ધ દીઈ ઘણી નાથ સેવીઈ રે -૨

કુમત કમઠ શંઠ તેહનો ટાલીઓ હઠ,
 ઉપસમ કેરો ઘટ તે ઝોહ પાસરે;
 લોચન સુધાઈ આપ સવી ટાલે તેહનો તાપ,
 વિગત સંતાપ આપ જગ પાસ રે;
 નોકાર સુણાઈ હવે તેહને કીધો ઘરણુંદ દેવ,
 સુરનર કીધો સેવ ધન ધન ગાઈજો રે;
 સકલ મલ્યા જે લોક પાસ પૂજો બહુ થોક,
 વાલો જિન સુર લોક પ્રેમ વૃદ્ધ પાઈજો રે. -૩

૭૫

એલગપુરનો રાય અલંગદે નામ કહેવાય,
 પાર્શ્વ જિન નામથી કીધી કાય ચંગ રે;
 નેમ વાચક બદ્ધહારી અણાવી પ્રતિમા તારી,
 યાદવ જરા ઉતારી કીધા બહુ રંગ રે;
 તિવારે વાસીઉં ગામ શંખેશ્વર દીધુ નામ,
 મહીમા જસ ઠામો ઠામ કીધા બહુ કમ રે;
 રંગીલો રચીઓ આવાસ તીહા બેઠા શ્રી પાસ,
 સર્વ જનની પોહતી આસ જપતા શ્રી પાસજી રે. -૪

શ્રી વીર સ્વામિનો છંદ.

સેવો વીરને ચિતમા નિત્ય ધારો, અરિ કોધને મનથી
 દૂર વારો; સન્તોષ વૃતિ ધરો ચીત્તમાહી, રાગ દ્વેષથી દૂર
 થાઓ ઉછાહી. ॥ ૧ ॥ પડયા મોહના પાસમા જેહ પ્રાણી,
 શુદ્ધ તત્વની વાત તેણે ન જાણી; મનુ જન્મ પામી વૃથા
 કા ગમેો છો, જિન મારગ છંડી ભૂલા કા ભમેો છો. ॥ ૨ ॥
 અલોભી અમાની નિરાગી તજો છો, સલોભી-સમાની-સરાગી
 ભજો છો; હરિ હરાદિ અન્યથી શું રમેો છો, નદી ગંગ મુકી
 ગલીમા પડો છો ॥ ૩ ॥ કોએ દેવ હાથે અસિ ચક્ર ધારા,
 કોએ દેવ ઘાલે ગલે રૂઢમાલા; કોએ દેવ ઉછંગે રાખી છે વામા,
 કોએ દેવ સાથે રમે વૃંદ રામા. ॥ ૪ ॥ કોએ દેવ જપે લઈ

૭૬

જપ માલા, કોએ મંસ લખી માહા વિકરાલા; કોએ જોગણી
 લોગણી લોગ રાગે, કોએ રૂદ્રણી છાગનો હોમ માગે. ॥ ૫ ॥
 ઇસા દેવ દેવી તણી આસ રાખે, તદા મુક્તિના સુખને કિમ
 ચાખે; જદા લોભના થોકનો પાર નાવ્યો, તદા મધનો ખિન્દુ
 ઝો મન લાવ્યો. ॥ ૬ ॥ જેહ દેવલા આપણી આસ રાખે,
 તેહ પીંડને મનસુ લેય ચાખે; દીન હીનની ભીડ તે કિમ
 ભાંજે, પુટો ઢોલ હોએ કહો કિમ વાંજે ॥ ૭ ॥ અરે મૂઢ
 બ્રાતા ભજો મોક્ષ દાતા, અલોભી પ્રભુને ભજો વિશ્વજ્યાતા;
 રત્ન ચિન્તામણી સરખો એહ સાચો, કલંકી કાચના ખંડસુ
 મત રાચો. ॥ ૮ ॥ મંદ બુધિ સુજેહ પ્રાણી કહે છે, સવિ
 ધર્મ એકત્વ ભૂલો ભમે છે; કિંહા સર્ષયાને કિંહા મેરૂ ધીરં,
 કિંહા કાયરાને કિંહા સૂરવીરં. ॥ ૯ ॥ કિંહા સ્વર્ણ થાલં,
 કિંહા કુંભ ખંડં, કિંહા કોઢરાને કિંહા ક્ષીર મંડં; કિંહા ક્ષાર
 સિંધુ-કિંહા ક્ષાર નીરં, કિંહા કામધેનુ-કિંહા છાગ ક્ષીરં. ॥ ૧૦ ॥
 કિંહાં સત્ય વાચા-કિંહાં કુડ વાણી, કિંહાં રંક પ્રિયા-કિંહાં
 રાયરાણી; કિંહાં નારકીને કિંહાં દેવ ભોગી, કિંહાં ઇષ્ટ દેહી
 કિંહાં કુષ્ટ રોગી. ॥ ૧૧ ॥ કિંહાં કર્મ ઘાતી-કિંહાં કર્મ ધારી,
 નમો વીર સ્વામિ ભજો અન્ય વારી; નિશિ સેનમા સ્વપ્નથી
 રાજ પામી, રાચે મંદ બુધિ ધરી જેહ સ્વામી. ॥ ૧૨ ॥
 અસ્થિર સુખ સંસારમા મન માચે, તેજના મુઠમા શ્રેષ્ઠ શું
 ઇષ્ટ સાચે; તજો મોહ માયા હરો દંભ રોસી, સજો પુન્ય
 પોસી ભજો જે અરોસી. ॥ ૧૩ ॥ ગતિ ચ્યાર સંસાર અસાર
 પામી, આયો આશ ધારી પ્રભુ પાય સ્વામી; તુંહી-તુંહી-

૭૭

તુંડી-પ્રભુ પરમ રાગી, ભવકેરની શ્રૃંખલા મોહ ભાગી. ॥ ૧૪ ॥
 માનીઈ વીરજી અરજ છે એક મોરી, દીજીઈ દાસકું સેવના
 ચરણ તોરી; પુન્ય ઉદય હુઓ ગુરૂ આજ મેરો, વિવેકે લહ્યો
 મે પ્રભુ દર્શન તોરો. ॥ ૧૫ ॥

॥ ઇતિ-વીર સ્વામીનો છંદ સમપ્ત ॥

—૦૦૦૦—

શ્રી ચોવીશ જિનેશ્વરનો છંદ

ચોપાદ

આર્યા બ્રહ્મસુતા વાણી ગિર્વાણી, સુમતિ વિમલ આપો બ્રહ્માણી;
 કમલ કમંડલ પુસ્તક પાણી, હું પ્રણમું જોડી જુગ પાણી. -૧

હાહા

ચોવીસે જિનવર તણા, છંદ રચું ચોસાલ;
 ભણતા શીવસુખ સંપજે, સુણતા મંગલ માલ. -૨

। છંદ અતિ સવૈયા ।

આદિ જિણુંદ, નમે નરઈંદ, સપુનમ ચંદ, સમાન
 સુખં, સમામૃત કંદ ટાલે ભવકંદ, મરૂદેવીનંદ કરત સુખં;
 લગે જસપાય સુરીન્દ નિકાય, ભલા ગુણ ગાય, ભવિક જનં,
 કંચન કાય નહિજ સમાય, નમે સુખ થાય શ્રી આદિજિનં.

૭૮

॥ ૧ ॥ અજિત જિણુંદ દયાલ-મયાલ-વિસાલ નયન, કૃપાલ
 જુગં, અનુપમ ગલ-મહામૃગચોલ સુભાલ સુબનગ, બાહુ
 જુગં; મનુષ્યમે વત્રીહ-મુનિસર સિંહ અળીહ નિરીહ ગયે
 મુગતિ, કહે નય ચિત્ત ધરી બહુ ભકિત નમે જિનનાથ મત્રી
 જુગતી ॥ ૨ ॥ કહે સંભવનાથ અનાથ કો નાથ, મુગતિકો
 સાથ મિલ્યો પ્રભુ મેરો, ભવોદ્ધિપાળ ગરિબનિવાળ સંવે
 શીરતાળ નિવારત ફેરો; જિતારીકો જાત સુસેના માત નમે
 નરજાત મિત્રી બહુ ઘેરો, કહે નય શુદ્ધ ધરિ બહુ બુદ્ધ
 જિનાવર નાથ હું સેવક તેરો; ॥ ૩ ॥ અભિનદન સ્વામ લિધે
 જસ નામ સરે સવિકામ ભવિકતણો, વનિતા જસ ગામ નિવાસ
 કો ઠામ, કરે ગુણ ગ્રામ નરિંદ ઘણો; મુનીશ્વર રૂપ અનુપમ
 ભૂપ અકલ સ્વરૂપ, જિનંદ તણો, કહે નય ખેમ ધરી બહુ
 પ્રેમ નમે નર પાવન સુખ ઘણો. ॥ ૪ ॥ મેઘ નરિંદ મહાર
 વિરાજિત સોવન વાન સમાનતનુ, ચંદ સુચંદ વદન સુહાવત
 રૂપવિગર્જિત કામતનુ; કર્મકી કોડી સવે હુ;ખ છોડી, નમે
 કરજોડી કરિ ભકિત, વંશ ઇક્ષ્વાકુ વિભૂષણ સહિબ સુમતિ
 જિનંદગએ મુકિત. ॥ ૫ ॥ હંસ પાદ તુલ્ય રંગ રતિ અર્ધ
 રાગ રંગ અદિસે ધનુષચંગ, દેહકો પ્રમાણ હે, ઉગતો દિણુંદ
 રંગ લાલકેસુ કુલરંગ, રૂપ હે અનંગ ભંગ અંગ કેરો વાન
 હે; ગંગ કો તરંગ રંગ દેવ નાથહિ અભંગ જ્ઞાનકો વિસાલ
 રંગ, શુદ્ધ જાકો ધ્યાન હે, નિવારીએ કલેશ સંગ પદ્મ
 પ્રભ સ્વામિ ધીંગ, દિજિએ સુમતિ સંગ પદ્મ કેરો જાણ હે.
 ॥ ૬ ॥ જિણુંદ સુપાસ તણા ગુણ રાસ ગાવે ભવિ ભાસ,

૭૯

આણુંદ ઘણે ગમે ભવિ પાસ મહિમા નિવાસ, પૂરે સવિ
 આસ કુમતિ હણે; ચીંહુ દિસે વાસ સુગંધ સુવાસ ઉસસ
 નિઃસાસ જિનેન્દ્ર તણો, કહે નયખાસ મુનીન્દ્ર સુપાસ તણો
 જસવાસ સદૈવ ભણો. ॥ ૭ ॥ ચન્દ્ર ચન્દ્રિકા સમાન રૂપ
 રૌલસે સમાન, દોઢસો ધનુષમાન, દેહકો પ્રમાણ હે, ચન્દ્ર
 પ્રભુ સ્વામી નામ લીજીએ પ્રભાત જામ, પામીયે સુખ ઠામ
 ઠામ, ગામજ સમાનહે; મહાસેન અંગ જાત લક્ષ્મણાભિધાન
 માત, જગમાં સુજસખ્યાત, ચિહું દિસે થાત હે, કહે નય
 છોડી તાત ધ્યાઈએ જો દિનરાત, પામીયે તો સુખ સાત
 હઃખ કોડી જાત હે. ॥ ૮ ॥ ઘેલો દુધ ફેન પીંડ, ઉજલો
 કપુર ખંડ, અમૃત સરસ કુંડ શુદ્ધ જાકો તુંડ હે, સુવિધિ
 જિનંદ સંત, કીજીએ હુંકર્મઅંત, શુભ ભક્તિ જાસદંત, શ્વેત
 જાકો વાન હે; કહે નય સુણો સંત, પુજીએ જો પુષ્પદંત,
 પામીયે તો સુખ સંત, શુદ્ધ જાકો ધ્યાન હે ॥ ૯ ॥ શીતલ
 શીતલવાણી ઘનાઘન, ચાહેત હે ભવિકોક કિશોરા, કાક દિણુંદ
 પ્રજાસુ નરીંદ, વલી જિમ ચાહત અંદ ચકોરા; વિધ ગયંદ
 સુચિ સૂરીંદ સતિ નિજકંત સુમેધ મયુરા, કહે નય નેહ ધરી
 ગુણ ગેહ; તથા હું ધ્યાવત સાહેબ મેરા ॥ ૧૦ ॥ વિષ્ણું
 ભૂપકો મહાર, જગજંતુ સુખકાર, વંશકો શૃંગારહાર રૂપકો
 આગાર હે, છોડિ સવિ ચિત્તખાર, માન મોહકો વિકાર, કામ
 ક્રોધકો સંચાર, શવં વૈરી ખાર હે; આદર્યો સંજમ ભાર
 પંચ મહાવ્રત ધાર, ઉતારે સંસારપાર, જ્ઞાનકો ભંડાર હે,
 ઇચ્છારંભો જિણુંદ સાર ખઠંગી જિવ ચિન્હધાર, કહે નય વારો

૯૦

વાર, મોક્ષકો દાતાર હે. ॥ ૧૧ ॥ લાલ કેસુ કુલ લાલ, રતિ અર્ધ રંગલાલ, ઉગતો દિણ્દલાલ, લાલચેલ રંગ હે, કેસરીકી જીહલાલ, કેસરકો ઘોલ લાલ, ચુનડી કો રંગલાલ, લાલપાન રંગ હે; લાલ કીર ચંચૂં લાલ, હીંગલો પ્રવ લ લાલ, કેકિલાકી દ્રષ્ટિલાલ, લાલ ધર્મ રંગ હે, કહે નય તેમ લાલ, ખારમો જિણુંદ લાલ જ્યાદેવી માત લાલ, લાલ જાકો અંગ હે ॥ ૧૨ ॥ કૃત વર્માનરીંદ તણો ઇહનેદ નમત સુરેન્દ્ર પ્રમોદ ધરી, ગમે દુઃખ દંદ દીચે સુખ વૃંદ જાકો પદ સોહત, ચિત્તધરી; વિમલ જિણુંદ પ્રસન્ન વદન, જાકે શુભ મન્ન સુગંગપરી, નમે એક મન્ન કહે નય ધન્ય, નમો જિનરાજ જિણુંદ સુપ્રીત ધરી ॥ ૧૩ ॥ અનંત જિણુંદ દેવ દેવમાં દેવાધિદેવ, પૂજે ભવી નિતમેવ ધરી બહુ ભાવના, સુર નર સારે સેવ સુખ કીઉ સ્વામી હેવ, તુજ પાખે ઓર દેવ ન કરું હું સેવના; સિંહસેન અંગ જાત સુજસાલિધાન માત, જગમા સુજસજ્યાત ચીહું દિશે વ્યાપતો; કહે નય તાસ વાત, કીજીએ જો સુપ્રભાત નિત્ય હોઇ સુખ સાત, કિતિ કોડી આપતો. ॥ ૧૪ ॥ જાકે પ્રતાપ પરાજિત નિર્જલ, ભૂતલ થઇ ભમે ભાનુ આકાશે, સૌમ્ય વદન વિનિર્જિત અંતર શ્યામ શશી નવિ હોત પ્રકાસે; ભાનુ મહિપતિ ખંસે કુસય બોધન દીપત ભાનુ પ્રકાસે, નમે નય નેહુ ધરી નિતુ સાહિબ ધર્મ જિણુંદ ત્રીજગ પ્રેકાશે. ॥ ૧૫ ॥ સોલમા જિણુંદ નામે શાંતિ હોય ઠામો ઠામે, સિદ્ધિ હોય સર્વ કામે નામકે પ્રભાવથે; કંચન સમાન વાન ચાલીશ ધનુષ માન ચક્રવૃતિકો લિધાન (ધાન) દીપતો તે સૂરથે; ચૌદ રચણ

૮૧

સમાન દીપતા નવનિધાન, કરત સૂરેન્દ્ર જ્ઞાન પુણ્ય કે પ્રભાવથે;
 કહતય જોડી હાથ, અબહુ થયો સનાથ પાદજો સૂમતી સાથ
 શાંતિનાથ કે દિદારથે; ॥ ૧૬ ॥ હે કુંથુ જિણેક દયાલ મયાલ
 વિશાલ નયન, કૃપાલ યુગં ભવ ભીમ મહાભૂવ, પૂર અગાહ
 અથાગ ઉપાધિ સુનીર ઘણો; બહુ જન્મ જરા મરણા દિવિભાવ
 નિમિસ ઘણાદિ કલેસ ઘણો; અમતારકતાર ક્રિયા કર સાહિબ
 સેવક જાણી અછે અપણો. ॥ ૧૭ ॥ અરદેવ સુદેવ કરે નર
 સેવ સવે દુઃખ દોહગ દુર કરે, ઉપદેશ ધનાધના નીર ભરે
 ભવિ માન સમાન ભૂરીતરે; સુદર્શન નામ નરેસર અંગજ
 ભવ્ય મને પ્રભુ જાસ વસે, તસ સંકટ શોક વિયોગ કુયોગ
 દરિદ્ર કુસંગતિ ન આવત પાસે; ॥ ૧૮ ॥ નીલ કીર પંખી
 નીલ-નાગવલિ પત્ર નીલત તરૂવર રાજિનીલ, નીલ નીલદ્રા
 ખહે, કાચકો સુગોલ નીલ ધન્દ્ર નીલ રત્ન નીલ પત્ર નીલ
 ચાસહે; જમુના પ્રવાહ નીલ, ભંગરાજ પંખી નીલ જેહવો
 અશોક વૃક્ષ, નીલ નીલ રંગ હે, કહે નય તેમ નીલ રાગથે
 અતિવ નીલ, મલીનાથ દેવ નીલ જાકો અંગ નીલ હે; ॥ ૧૯ ॥
 સુમિત્ર નરીંદ તણો વરનંદ સુચન્દ્ર વદન સોહાવતહે, મંદર
 ધીર સેવે નરહીર સુશામ શરીર બિરાજિત હે; કબજલવાંન
 સુક છપયાન કરે ગુણગાન નરીંદ ઘણો; સુનિસુવત સ્વામી
 તણો અભિધાન લહે નય માન આણુંદ ઘણો; ॥ ૨૦ ॥
 અરીહંત સરૂપ અનુપમ રૂપકે સેવક દુઃખને દુર કરે, નિજ
 વાણી સુધારસ મેઘ જલે ભવી માનસ માન ભૂરી ભરે;
 નમિનાથ કે દર્શન સાર લહી કુંભ, વિષ્ણુ મહેશ ધરે

૮૨

જોપરે, અખ માનવ મૂઠ લહિ કુણુ સકર, છોડકે કંકણુ હાથે
 ધરે; ॥ ૨૧ ॥ જાદવવંશ વિભૂષણુ સાહિખ નેમિ જિણુંદ મહા
 નંદ કારી, સમુદ્ર વિજય નરીંદ તણા સુત, ઉજવલ શખ
 સુલક્ષણુ ધારી; રાબુલનાર મુકી નિરધાર ગયે ગિરનાર કલેશ
 નિવારી, કજ્જલ કાય શીવા દેવી માય, નમે નય પાય મહાવ્રત
 ધારી. ॥ ૨૨ ॥ પાર્શ્વનાથ અનાથકોસ નાથ ભયો, પ્રભુ
 દેખતથેન સવિ રોગ વિભેગ કુભેગ મહાદુઃખ દુરગચ્છે પ્રભુ
 ધ્યાવતથે ॥ અશ્વસેન નરેશ સુપુત વિરાજિત ધનાધન વાન
 સમાનતનું નય સેવક વંછીત પૂરણુ સાહિખ અભિનવ કામ
 કરિ રમનુ ॥ ૨૩ ॥ કમઠ કુલંદ ઉલંદ હટી હઠ લંજન જાસ
 પ્રતાપ વિરાજે । ચંદન જાણી સુવામાનંદન પુરુષાદાણી મિરંદ
 જસ છાજે ॥ જસ નામ કે ધ્યાન થકો સવિ દોહગ, દારિદ્ર
 દુઃખ મહા ભય લાંજે । નય સેવક વંછિત પૂરણુ સાહિખ,
 અઘટ મહાસિદ્ધિ નિત્ય નીવાજે ॥ ૨૪ ॥ સિદ્ધારથ ભૂપ તણા
 પ્રતિરૂપ નમે નર ભૂપ, આનંદ ધરી । અચિંત્ય સ્વરૂપ અનુપમ
 રૂપકે લંછન સોહત જાસ હરી ॥ ત્રિશલા નંદન સમપ્રમ કંદન
 લઘુપણુ કંપિત મેરગિરિ । નમેનય ચંદ વદન વિરાજિત, વીર
 જિણુંદ સુપ્રીત ધરી; ॥ ૨૫ ॥ ચૌવીશ જિણુંદ તણા ઇંદ
 છંદ લણે લણિ-વૃંદ, જે લાવધરી । તસ રોગ વિયોગ કુભેગ
 ભોગ, સવિ દુઃખ દોહગ દુર ટલે ॥ તસ અંગણુ ભાર, ન
 લાલે પાર, સુમતિ તો ખાર, હે ખાર કરે । કહેનય સાર,
 સુમંગલ ચાર ધરે તસ સંપદ, ભૂરી ભરે ॥ ૨૬ ॥ સર્વેગી
 સાધુ વિભૂષણુ વંસવિરાજિત શ્રી નયવિમલ, જનાનંદકારી ॥

૮૩

તસ સેવક સંજમ, ધાર સુધીર કે, ધીર વિમલગણિ જ્યકારી ॥
 તસ પાદાંબુજ ભુંગ સમાન શ્રી નયવિમલ મહાવ્રતધારી, કહે
 એહ છંદ રુણે ભવિવૃંદ, કે ભાવ ધરીને, ભણે નરનારી ॥ ૨૭ ॥

॥ ઇતિ ચોવીશ જિનેશ્વરનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી જિનેશ્વરના ચોત્રીશ અતિશયનો છંદ.

શ્રી જિન પ્રણમુ જગદાધાર, ભવિજન તારણુ જગહિત
 કાર; ચોત્રીશ અતિશયના ધણી, ભવિયણુ સેવકનો તસ ધણી
 ॥ ૧ ॥ અદ્ભૂત રૂપ પ્રણુ દેહ સુવાસ, રોગ પ્રસેવો મેલનો
 નાશ; સુગંધ કમલ જિમ શાસો શ્વાસ, માસ-રૂધિર ગૌ દુગ્ધ
 પ્રકાસ ॥ ૨ ॥ આહાર નિહાર ન દેખે કોઈ, જન્મ થકી એ
 ચ્યારે હોય; અગ્યારે અતિશય હવે જોય, ઘાતિ કમં હણ્યાથી
 હોય ॥ ૩ ॥ એક ચોજનના ખેત્ર મોજર, મનુષ્યદેવ તીર્થંચ
 અપાર; કોડા કોડી મલે પણુ તિહા, અવાધાન વિથાઈ જિહા
 ॥ ૪ ॥ આપ આપણે ભાષા સમજાય, જોયણુ લગે સરખી
 સંભલાય; પૂઠેભા મંડલ હોએ સહી, જોયણુ સવાસો ઇતજ
 નહી ॥ ૫ ॥ રોગ વૈર નહી તિહાવિ ચાર, અતિવૃષ્ટિ અનાવૃષ્ટિ
 નિવાર; નહિરે દુકાલ તણી એરિત, આ પકટકપર કટક ન
 ભીત ॥ ૬ ॥ દેવતાણુ કીધા ઉગણીશ, સાંભલજો હવે ધરિય
 જગીશ; ધર્મ ચક્ર ચાલે આકાશ, ચામર દોય ઢલે સુવિલાસ
 ॥ ૭ ॥ સિંહાસન પાય પીઠ સમીપ, છત્ર પ્રણુ શીર ઉપર

૮૪

છીપ; ધર્મધ્વજ ઉંચી અતિસાર, પગ તલે કનક શ્રીકાર ॥૮॥
 ત્રણગઢ દીપે ગુણ નીલા, આરે શરીર આરે મુખમલા;
 અશોક વૃક્ષ તિહા સુખદાય, મારગે કાટા ઉંઘા થાય ॥ ૯ ॥
 વૃક્ષની ડાલ નમે ખિહુ પાસ, દેવ હુન્દુલિવાળે આકાશ;
 અનુકુલ વાયુ સદા તિહાવાય, પ્રદક્ષિણા પંખી દેઇ જાય.
 ॥ ૧૦ ॥ સુગંધ વર્ષાની વૃષ્ટિ અમૂલ, વિવિધ વર્ણ વર્ષે બહુ
 પુલ; નખને કેશ ન વાઘેરતી; અણુ હું તે સુર કોડજ છતી.
 ॥ ૧૧ ॥ છએ ઋતુના જે ફલપુલ, એક ઋતુમાં પ્રગટે અમૂલ;
 જેહના એ અતિશય ચોત્રીશ, ચોસઠ ઇન્દ્ર નમે નિશદિશ ॥૧૨॥
 તે જિન નામ જપુ મુલ ભાવ, ભવ સાયર છુટન્તા નાવ;
 દોહગ દૂર્મતિ દૂરે જાય, મુનિમતિ લાભ નમે નિત પાય. ॥૧૩॥

॥ ઇતિ જિનેશ્વરના ચોત્રીશ અતિશયનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી પંચ પ્રભુ છંદ.

પંચ પરમેશ્વરા પરમ અલ્પેશ્વરા,
 વિશ્વ વાઘેસરા વિશ્વ વ્યાપી;
 ભકત વત્સલ પ્રભુ, ભકતજન ઉદ્ધરી,
 મુકિત પદ જે વર્ષા કર્મ કાપી.-પંચ.-૧

વૃષભ અંકિત પ્રભુ ઋષભજિન વંદીએ,
 નાભી મરૂદેવાનો નંદ નીકે;

૮૫

ભરતને બ્રાહ્મીના, તાત અવનિતળે,

મોહમદ ગંજણો મુકિત ટીકો.-પંચ.-૨

શાન્તિપદ આપવા શાંતિપદ થાપવા,

અદ્ભૂત ક્રાંતિ પ્રભુ શાંતિ સાચો;

૧ મૃગાંક ૨ પારાપત ૩ રથેનથી ઉદ્ધરી,

જગતપતિ જે થયો જગત ભયો.-પંચ.-૩

નેમિ બાવીશમા, શંખ લંછન નમુ,

સમુદ્ર વિજય ૪ અંગબ ૫ અનંગ;

જીતી; રાજકન્યા તણ સાધુ મારગ લણ,

જીતી જેણે કરી જગ વિદિતી.-પંચ.-૪

પાશ્વં જિનરાજ અશ્વસેન પુલ ઉપજ્યો,

જનની વામા તણો જેહ ભયો;

આજ ખેટક પુરે કાર્ય સિધ્યા સર્વે,

લીડભંજન પ્રભુ જેહ કહાયો.-પંચ.-૫

વીર મહાવીર સર્વ વીર શીરોમણી,

રણવટ મોહ ભટ નામ મેડી;

મુક્તિગદ આસીયો જગત ઉપાસીયો,

તેહ નિત્ય વંદીએ હાથ જોડી.-પંચ.-૬

માતને તાત અવદાત એ જિન તણા,

ગામને ગોત્ર પ્રભુ નામ યુષ્ણતા;

૧ મૃગલાંછન, ૨ પારેવો, ૩ સિંચણો, ૪ પુત્ર, ૫ કામદેવ.

૮૬

ઉદય વાચક વહે, ઉદય પદ, પામીએ,

ભાવે જિનરાજની કીર્તિ ભણતા.-પંચ.-૭

શ્રી ગૌતમાષ્ટક છંદ.

વીર જિણેસર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો નિશ
 દિશ; જો કીજો ગૌતમનું ધ્યાન, તો ઘર વિલસે નવે નિધાન.
 ॥ ૧ ॥ ગૌતમ નામે ગિરિવર ચઢે, મન વાંછિત હેલા સંપન્ને
 ॥ ૨ ॥ ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ સંભોગ;
 જે વૈરી વિરૂપા વંકડા, તસનામે નાવે ઢુંકડા; ભૂત પ્રેત નવિ
 મંડે પ્રાણ, તે ગૌતમના કર્મ વખાણ. ॥ ૩ ॥ ગૌતમ નામે
 નિર્મલ કાય, ગૌતમ નામે વાઘે આય; ગૌતમ જિન શાસન
 શણુગાર, ગૌતમ નામે જય જયકાર. ॥ ૪ ॥ શાલ દાલ
 સુરહા ધૂત ગોલ, મન વાંછિત કાપડ તાંબોલ; ધરે સુધરણી
 નિર્મલ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનિત. ॥ ૫ ॥ ગૌતમ ઉદયો
 અવિચલ ભાણ, ગૌતમ નામ જપો જગ જાણ; મોટા મંદિર
 મેરૂં સમાન, ગૌતમ નામે સફલ વિહાણ. ॥ ૬ ॥ ઘર મયગલ
 ઘોડાની જોડ, વાડ પહોચે વંછીત કોડ; મહિયત્ર માને મહોટા
 રાય, જો તુઠે ગૌતમના પાય. ॥ ૭ ॥ ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક
 ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મલે; ગૌતમ નામે નિર્મલ જ્ઞાન,
 ગૌતમ નામે વાઘેવાન; પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરૂ ગૌતમના

૮૭

ગુણ છે ખડુ; કહે લાવણ્ય સમય કરજોડ, ગૌતમ તુઠે સંપત્તિ
કોડ. ॥ ૬ ॥

॥ ઇતિ ગૌતમાષ્ટક છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ.

રાગ પ્રભાતિ.

માત પૃથ્વી સુત પ્રાત ઉડી નમો,
ગણધર ગૌતમ નામ ગેલે
પ્રહસમે પ્રેમશુ' જેહ ધ્યાતા સદા,
ચઢતી કળા હોય વંશ વેલે.-મા.-૧

વસુ ભૂતિ નંદન વિશ્વજન વંદન,
હરિત નિકંદન નામ જેહતુ;
અલેહ બુધે કરી ભવિજન જે ભજે,
પૂણ' પહોચે સહી ભાગ્ય તેહતુ.-મા.-૨

સુરમણિ જેહ ચિંતામણિ સુરતરં,
કામિત પૂરણ કામધેતુ;
એહ ગૌતમ તણ' ધ્યાન હૃદયે ધરો,
જેહ થકી અધિક નહી મહાત્મ્ય કેહતુ.-મા.-૩

૮૮

જ્ઞાન બલ તેજને સકલ સુખ સંપદા,
 ગૌતમ નામથી સિદ્ધિ પ મે;
 અખંડ પ્રચંડ પ્રતાપ હોય અવનિમા,
 સુર નર જેહને શીશ નામે.-મા.-૪

૧ પ્રણવ આહો ધરી માયા ૨ બીજે કરી,
 શ્રી મુખે ગૌતમ નામ ધ્યાયે;
 કોડી મનકામના સફલ વેગે ફલે,
 વિધન વેરી સવે દૂર જાવે.-મા.-૫

દુષ્ટ દૂરે ટળે સ્વજન મેળો મળે,
 આધિ ઉપાધિ ને વ્યાધિ નાસે;
 ભૂતના પ્રેતના જોર લાંબે વળી,
 ગૌતમ નામ જપતા ઉલ્લાસે.-મા.-૬

તીર્થ અષ્ટાપદે આપ લખ્યે જઈ,
 પનરશે ત્રણને દિખ્ય દીધી;
 અઠમને પારણે તાપસ કારણે,
 ક્ષીર લખ્યે કરી અખુટ કીધી.-મા.-૭

વરસ પચાસ લગે ગૃહવાસે વસ્યા,
 વરસ વળી ત્રીશ કરી વીર સેવા;
 ખાર વરસા લગે કેવલ ભોગબ્ધુ,
 ભકિત જેહની કરે નિત્ય દેવા.-મા.-૮

૧ ઝોંકાર, ૨ હીંકાર

૯૯

મહિયલ ગૌતમ ગોત્ર મહિમા નિધિ,
 ગુણનિધિ ઋદ્ધિ ને સિદ્ધિ દાઈ;
 ઉદય જસ નામથી અધિક લીલા લહે,
 સુજસ સૌભાગ્ય દોલત સવાઈ.-મા.-૬

શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ.

જયો જયો ગૌતમ ગણધાર, મ્હોટી લખિ તણો બંડાર;
 સમરે વાંછિત સુખ દાતાર, જયો જયો ગૌતમ ગણધાર.-૧

વીર વજ્ર વડો અણુગાર, ચૌદ હજાર મુનિ શિરદાર;
 જયતા નામ હોય જયકાર, જયો જયો ગૌતમ ગણધાર.-૨

ગયગમણી ^૧ રમણી જગસાર, પુત્ર કલત્ર સર્જન પરિવાર;
 આવે કનક કોડિ વિસ્તાર, જયો જયો ગૌતમ ગણધાર.-૩

ઘેર ઘોડા પાયક ^૨ નહિ પાર, સુખાસન પાલખી ઉદાર;
 વૈરી વિકટ થાય વિસરાલ, જયો જયો ગૌતમ ગણધાર.-૪

પ્રહુઉઠી જપીએ ગણધાર, ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કમલા ^૩ દાતાર;
 રૂપ રેખ મયણ અવતાર, જયો જયો ગૌતમ ગણધાર.-૫

કવિ રૂપચંદ ગણિ કેરો શિષ્ય, ગૌતમ ગુરૂ પ્રણમે નિશદીશ;
 કહે ચંદ એ સમતાગ્રમર, જયો જયો ગૌતમ ગણધાર.-૬

૧ હાથીના જેવી ગતિવાળી, ૨ પાળા-પગે ચાલનાર, ૩ લક્ષ્મી.^૪

૯૦

ત્રેસઠ શલાકાનો છંદ.

પ્રહસમે પ્રણમું સરસ્વતી માય, વળી સદ્ગુરુને લાગું
 પાય; ત્રેસઠ શલાકાના કહું નામ; નામ જપતા સીજે કામ.
 ॥ ૧ ॥ પ્રથમ ચોવીશ તીર્થંકર જાણ, તેહ તણે હું કરીશ
 પ્રણામ; ઋષભ અજિતને સંભવ સ્વામ, ચોથા અભિનંદન
 અભિરામ. ॥ ૨ ॥ સુમતિ પદ્મપ્રભુ પુરે આશ, સુપાર્શ્વચન્દ્ર
 પ્રભુ દે સુખવાસ; સુવિધિ શીતલને શ્રેયાંસનાથ, એહ છે સાચા
 શીવપુર સાથ ॥ ૩ ॥ વાસુપૂજ્ય જિન વિમલ અનંત, ધર્મ
 શાંતિ કુંથુ અરિહંત; અર મદ્વિ ભુનિસુવ્રત સ્વામ, એહથી
 લહિએ મુક્તિ સુઠામ. ॥ ૪ ॥ નમિનાથ નેમીશ્વર દેવ, જસ
 સુર નર નિત સારે સેવ; પાર્શ્વનાથ મહાવીર પ્રસિધ્ધ, તૂઠા
 આપે અવિચલ રૂઢ્ય. ॥ ૫ ॥ હવે નામ ચક્રવર્તી તણા, બાર
 ચક્રિ જે શાસ્ત્રે લખ્યા; પહેલો ચક્રી ભરત નરેશ, સુખે
 સાધ્યા જેણે ખટ ખંડ દેશ. ॥ ૬ ॥ બીજે સગર નામે ભૂપાલ
 ત્રીજે માધવરાય સુવિશાલ; ચોથો કહીએ સનતકુમાર, દેવ
 પદવી પામ્યા છે સાર ॥ ૭ ॥ શાંતિ કુંથુ અર ત્રણે રાય, તીર્થંકર
 પાણુ પદ કહેવાય; સુભંગ આઠમો ચક્રી થયો; અતિ લોભે
 કરી નરકે ગયો ॥ ૮ ॥ મહા પદ્મરાય બુદ્ધિનિધાન,
 હરિષેણ દશમો રાજન; અગ્યારમો જય નામ નરેશ, બારમો
 બ્રહ્મદત્ત ચક્રેશ. ॥ ૯ ॥ એ બારે ચક્રીશર કહ્યા, સૂત્ર
 સિદ્ધાન્ત થકી મે લહ્યા; હવે વાસુદેવ કહું નવ નામ; ત્રણ
 ખંડ જીણે જીત્યા ઠામ. ॥ ૧૦ ॥ વીરજીત પ્રથમ ત્રિપૃષ્ઠ,

૯૧

ખીજે નૃપ જાણેા દ્વિપૃષ્ઠ; સ્વયંભૂ પુરુષોત્તમ મહારાય,
 પુરુષસિંહ પુરુષ પુંડરીરાય. ॥ ૧૧ ॥ અચલ વિચળ ભદ્ર
 સુપ્રભ ભૂપ, સુદર્શન આનંદ નંદન રૂપ ॥ ૧૨ ॥ પદ્મ રામ
 એ નવ બલદેવ, પ્રતિશત્રુ નવ પ્રતિ વાસુદેવ; અશ્વગ્રીવ તારક
 રાજેન્દ્ર, મેરક મધુનિશુભ બલેન્દ્ર. ॥ ૧૩ ॥ પ્રહ્લાદને રાવણ
 જરાસંઘ, જીત્યા ચક્ર બલે તસ સંઘ; ત્રેસઠ સંખ્યા પદવી
 કહી, માતા એકસઠ ગ્રંથે લહી ॥ ૧૪ ॥ પિતા ખાવન ને
 સાઠ શરીર, યોગજ્ઞસાઠ જીવ મહાધીર; પંચ વર્ણુ તીર્થંકર
 જાણુ, ચક્રી સોવન વાન વખાણુ. ॥ ૧૫ ॥ વાસુદેવ નવ
 સામલ વાન, ઉર્જવલતનુ બલદેવ પ્રધાન; તીર્થંકર મુક્તિપદ
 વર્યા, આઠ ચક્રી સાથે સંચર્યા. ॥ ૧૬ ॥ બલદેવ આઠ વલી
 તેહની સાથ શિવપદ લીધો હાથો હાથ; મધવા સનતકુમાર
 સુરસૌક, ત્રીજે સુખ વિલસે ગત શોક. ॥ ૧૭ ॥ નવમે
 બલદેવ બ્રહ્માનિવાસ, વાસુદેવ સહુ અધોગતિ વાસ; અષ્ટમે
 ખારમે ચક્રી સાથ, પ્રતિ વાસુદેવ સમા નરનાથ. ॥ ૧૮ ॥
 સુરનર સુખ શાતા લોગવી, નારકી હુઃખ વ્યથા અનુભવી;
 અનુક્રમે કર્મ સૈન્ય જય કરી, નર વર ચતુરંગી સુખધરી.
 ॥ ૧૯ ॥ સદગુરુ જોગે ક્ષાયિક ભાવ, દર્શન જ્ઞાન ભવો દધિ
 નાવ; આરોહી શીવ મંદિર વસે, અનંત ચતુષ્ટય તવ
 ઉલ્લસે. ॥ ૨૦ ॥ લહેશે અક્ષય પદ નિરવાણુ સિદ્ધ સર્વે મુજ
 હો કલ્યાણુ; ઉત્તમ નામ જપો નરનાર સરૂપચન્દ્ર લહે જય
 વચકાર. ॥ ૨૧ ॥

॥ ઇતિ ત્રેસઠ શલાહનો છંદ સમાપ્ત. ॥

૯૨

શ્રી સોલ સતીનો છંદ.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સફલ મનોરથ કીજીએ;
 પ્રભાતે ઉઠી મંગલિક કામે, સોળ સતીના નામ લીજીએ. ॥ ૧ ॥
 બાલ કુમારી જગ હિતકારી, બ્રાહ્મી ભરતની બહેનડીએ; ઘટ
 ઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે, સોળ સતી માહે જે વડીએ. ॥ ૨ ॥
 બાહુબલ ભગિની સતીય શીરોમણી, સુંદરી નામે ઋષભ
 સુતાએ; અંક સ્વરૂપી ત્રિભુવન માહે, જેહ અનુપમ ગુણ
 જુતાએ ॥ ૩ ॥ ચંદનબાલા બાલપણાથી, શીયલ વતી શુદ્ધ
 શ્રાવિકાએ; અડદના બાકુલા વીર પ્રતિલાભ્યા કેવલ લહી વત
 ભાવિકાએ. ॥ ૪ ॥ ઉગ્રસેન ધૂઆ ધારિણી નંદિની, રાજમતી
 નેમ વલ્લભાએ; જોબન વેશે કામને જીત્યો, સંજમ લઈ દેવ
 દુલ્લભાએ. ॥ ૫ ॥ પંચ ભરતારી પાંડવ નારી, દ્રુપદ તનયા
 વખાણીએ; એકસોં આડે ચીર પૂરાણા, શીયલ મહિમા તસ
 બાણીએ એ. ॥ ૬ ॥ દશરથ નૃપની નારી નિરૂપમ, કૌશલ્યા
 કુલચન્દ્રિકાએ; શીયળ સલુણી રામજનેતા, પુણ્ય તણી પર
 નાલિકાએ. ॥ ૭ ॥ કૌશાંબિક ઠામે સતાનિક નામે, રાજ્ય કરે
 રંગ રાજીઓએ; તસ ઘર ધરણી મૃગાવતી સતી, સુરભુવને
 જશ ગાજીઓએ. ॥ ૮ ॥ સુલસા સાચી શીયલે ન કાચી,
 રાચી નહી વિષયા રસેએ; મુખડું જોતા પાપ પલાયે, નામ
 લેતા મન ઉલ્લસેએ. ॥ ૯ ॥ રામ રઘુવંશી તેહની કામિની,
 જનકસુતા સીતા સતીએ; જગ સહુ જાણે ધીજ કરંતા,
 અનલ શીયલ થયો શીયલથીએ. ॥ ૧૦ ॥ કાચે તાંતણે

૯૩

ચાલણી ખાંધી, કુવાથકી જલ કાઢીયુએ; કલંક ઉતારવા સતીય
 સુભદ્રાએ, ચંપાખાર ઉઘાડીયુએ. ॥ ૧૧ ॥ સુર નર વંદિત
 શીયલ અખંડિત, શિવા શીવપદ ગામિનીએ; જેહને નામે
 નિર્મલ થઈએ, ખલિહારી તસ નામનીએ. ॥ ૧૨ ॥ હસ્તી-
 નાપુર પાંડુરાયની, કુંતા નામે કામિનીએ; પાંડવમાતા દશે
 દશાર્જુની, જેન પતિવ્રતા પદ્મિનીએ. ॥ ૧૩ ॥ શીયલવતી
 નામે શીલવ્રત ધારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદિએએ; નામ જપંતા
 પાતક જાયે, દરિસણ દુરિત નિકંદીએએ. ॥ ૧૪ ॥ નિષધા
 નગરી નલહ નરીંદની, દમયંતી તસગેહિનીએ; સંકટ પડતાં
 શીયલજ રાખ્યું, ત્રિભુવન કીર્તિ જેહનીએ. ॥ ૧૫ ॥ અનંગ
 અજીતા જગજન પૂજિતા, પુષ્પ ચૂલાને પ્રભાવતીએ; વિશ્વ-
 વિખ્યાતા કામિતદાતા, સોળમીસતી પદ્માવતીએ. ॥ ૧૬ ॥
 વીરે ભાખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદય રત્ન ભાખે મુદાએ; વહાણું
 વાતાં જે નર ભણાશે, તે લહેશે સુખ સંપદાએ. ॥ ૧૭ ॥

॥ ઇતિ સોળ સતીનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી માણિભદ્રજીનો છંદ.

સરસ વચન દો સરસ્વતિ પૂજું ગુરૂકે પાય;

ગુણ માણિકનાં ગાવતાં સેવકને સુખ થાય. -૧

માણિભદ્રને પામીયો સુરતરૂ જેહવો સાંભ;

રોગ શોગ દૂરે હરે નમું ચરણ સિર નામ. -૨

૯૪

તું પારસ તું પોરસો કામ કુંભ સુખકાર;
સાહેબ વરદાઇ સદા આતમનો આધાર. -૩

તુંહી ચિંતામણિ રતન ચીત્રાવેલ વિચાર;
માણિક સાહેબ માહરે દોલતરો દાતાર, ૪

દેવ ઘણા હુનિયાનમે સુતા કરે સનમાન;
માણિકદ્ર મોટો મદદ દિયે દેસ દીવાણ. -૫

અડયલ છંદ.

દીપંતો જગમાહે દીપે પીસુણ તાણા દલ તુંહીજ જીયેં;
આઠે ભયથી તુંહીજ તુંહી ઉગારે નંદા કરતા શત્રુ નિવારે. -૬

ગજમુખ દેવમહા ઉપગારી એરાવણ જિણુરે અસવારી;
માણિક ભદ્ર મોટો મહારાજ વાજે સદા છત્રીસે વાળ. -૭

હિમવિમલ સૂરિ સાહાઇ ક્ષેત્રપાલ જિણે કાઢ્યો નાઈ;
તેણી વેલા માણિક તું ઉઠ્યો ભૈરવને ગુરજાસુ કુટ્યો. -૮

માનોજી માણિક વચન હમારો થેં છોડો હું ચાકર થારો;
માણિકદ્રજી વાચા માનિ કાલો ગોરો કીધો કાનિ; -૯

પાટ ભગત પણ વાચા પાલી વલતિ સામગ્રી સહુવાલી;
જાલમ માણિક બાંહે બાલ્યો, દેસ અઢાર જદી અજી વાલ્યો. -૧૦

કુમતિ રોગ કરે નિકંદન માણિકદ્ર તપગચ્છ કેરો મંડણ;
ધ્યાન ધરી એકે મન ધારે સઘલા કારજ માણિક સારે. -૧૧

૯૫

ખોલ સરે રાખે દરખારે વસુધા અધિકી લાજ વધારે;
આકમ ચૌદસ જે આરાધે સઘલા જાપ દીવાલી સાધે. -૧૨

માણિ ભદ્ર પૂજીએ મોટો તિથુરે કદીએ ન આવે તોટો;
ભાવ કરી જે તુઝને ભેટે માણિક જિથુરા દાઝિદ્ર મેટે. -૧૩

ધન અખુટ બહુ ધનપાવે, માણિક તતખીણ રોગ ગમાવે;
સેવકને તું બાહિં સાહિં મહિમા થાઈ જગ સહૂ માહિં. -૧૪

જો મુજને સેવક કરી જાણો માણિ ભદ્ર મુજ વિનતિ માનો;
દીલ ભરી દરીસણ મુજને દીજે કૃપા કરી સેવકને સુખ કીજે. -૧૫

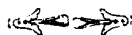
દુહો

તું વાસી ગુજરાતકો નવખંડે તુજ નામ;
મગરવાડે મોટો મરદ કવિયા [ના] સારે કામ. -૧૬

સેવકને તું શીખવે નાયક નામ નરેસ;
જિણુ વિધ હું પૂજા કરું હુકમ પ્રમાણે હમેશ -૧૭

કરો અગાડી કવિઅણા માણિભદ્ર મા-આપ;
દીલભરી દરિશણ દીજીએ સેવક ટાલ સંતાપ. -૧૮

માણિભદ્ર મહારાજ શું ઉદ્દો કરે અરજ;
મુલમંત્ર મોય દીજીએ રાખો માહરી લાજ. -૧૯

૯૬

અડયલ છંદ.

વસુધામાં મારી લાજ વધારે નાત ગોત્રમે કુજસ નીવારે ;
હુઃખ દાગિદ્ર તુ હરિજે દૂરે પુત્ર તણી વાંછિત તું પુરે. -૨૦

સેતાનીને તું સમજાવે અવનિપતિ પણ અરણે આવે;
વિધન અનંતા રાજનીવારે માણિભદ્ર મુજ શત્રુનિવારે. -૨૧

સઘલા નર નારી વસ થાઈ ડાકિણી શાકિણી નાશી બ્રધ;
ભુત પ્રેત તુજ નામે ભાગે સિહ-ચોર કદીઈ નવી લાગે -૨૨

મોટા દાનવ તુંહી મરોડે તાવ તે જરા તુંહી ત્રોડે....;
હરી હર દેવ ઘણાઈ હોઈ કલીમે તુમ સરીખો નહી કોઈ -૨૩

ભાવે અડસઠ તિરથ ભેટો ભાવે માણિભદ્રને ભેટો;
સુરપતિ મહારી અરજ સુણીજે કવિઅણુને તતખીણુ સુખી કીજે. -૨૪

તાહરી પાર ન પામે કોઈ જલમવીરરી જગમા જોઈ;
ઘો વાંછિત માણક વરદાઈ સેવકને ગહગદ્ સવાઈ. -૨૫

કલસ

ગુણુ ગાયા ગહગદ્ અન્ન ધન કપડાં આવે,
ગુણુ ગાયા ગહગદ્ પ્રગટ ઘરે સંપદા પાવે;
ગુણુ ગાયા ગહગદ્ રાજમાન મોજ દેવરાવે,
ગુણુગાયા ગહગદ્ લોક સદૂ પૂજ લાવે. -૨૬

૯૭

સુખ કુશલ આસા સફલ ઉદય કુશલ ઈણી પરે કહે;
ગુણ માણિ કરા ગાવતા લાખ લાખ રીઝાં તે લહે. -૨૭

॥ ઇતિશ્રી માણિભદ્રજીનો છંદ સંપૂર્ણ. ॥

શ્રી માણિભદ્રજીકા છંદ

શ્રી માણિભદ્ર સદા સમરો,
ઉર ખીચમે ધ્યાન અખંડ ધરો;
જપિયા જય જયકાર કરો.
લજિયાં સહુ નિત્ય ભંડાર ભરો.-૧

જે કુશલ કરે નામજ લિયાં,
આનંદ કરે દેવ આશ કીયા;
સૌભાગ્ય વધે જગ સહસ્ત્ર ગુણો,
દિલ સેવ્યાદે પ્રભુ જસ દુગુણો.-૨

અરિયણુ સહુ અલગા ભાગે,
વિરુઆ વૈરી જન પાય લાગે;
સંકટ શોક વિયોગ હરે,
ઉણુ વેલા આપ સહાય કરે.-૩

ભૂત ભયંકર સહુ ભાંગે,
જક્ષ યોગણી સાચણી નહી લાગે;

૯૮

વાય ચૌરાશી જાચ અલગી,
લક્ષ્મી સહુ આચ મિલે વેગી.-૪

ગુડ પાપડિયા ગુરૂવાર દીને,
લાપસિયા લાડુ શુદ્ધ મને;
ધૂપ દીપ નૈવેદ્ય ધરો
આઠમ દિન પૂજા અવશ્ય કરો.-૫

જેહને દિન પ્રતિ જાપ સદા,
તસ સુપનાંતર મે પ્રત્યક્ષ કદા;
જપિયાં સહુ જાપે આપદા,
કોઉમણા ઘર રહે ન કદા.-૬

મુહમદ સાડું તુમે જશ કરિયો,
ગુણ સાચર જિસો તુમે ગુણ ભરયો;
શ્રી દીનાનાથ અળ દયા કરો,
શિર ઉપર હાથ દિયો સખરો.-૭

ભવિયાણુ જે ભાવે ભજસે,
કારજ સિદ્ધિ આપણી કરશે;
પૂજ્યાં પુત્ર વધે દુગણા,
કિણી બાતે કદિ રહે નહી ઉણા.-૮

શ્રી મણિભદ્ર મનમે ધ્યાવો,
સુખ સમ્પતિ સહુ વેગે પાવો;

૧૦૧

રૂપ લયંકર છે વિકરાલ,
 લોહ મુગ્ધર કર મુકી જાલ;
 કેપે ચઢ્યો નિલંબર દેવ,
 વિક્રમ શું બોલ્યો તતખેવ.-૧૦
 સાંભલ રાજ મારૂ કામ,
 હું રૂઢ્યો ટાલુ તુજ ઠામ;
 ખીન્યો વિક્રમ બોલે વાણ,
 ખમજ્યો જે બોલ્યુ અજાણ.-૧૧
 પુજ પ્રણમીને લાગ્યો પાય,
 સંતોષ્યો નિજ થાનક જાય;
 પણ શંકા મન મધ્યે થાય,
 બહુ કાલે શની બેઠો રાય.-૧૨
 નિશદ્દીન ખીડિતો જેને નામ;
 તે લાગ્યો મુજ શત્રુ સ્યામ;
 તેડી મંત્રીને આપ્યું રાજ,
 હું જાઉં પરદેશે આજ.-૧૩
 સોંપી રાજ ગયો પરદેશ,
 ચંપા નગરી કર્યો પ્રવેશ;
 શ્રી પતિને હાટે જઈ ઠર્યો,
 દ્રષ્ટિથી નવ બેસી રહ્યો-૧૪
 શેઠ હાટે છે વસ્તુ અનેક,
 થોડી વારે વેચી રહી છેક;

૧૦૨

ભાગ્ય વંત નર જાણી પેર,

જમવાં કારણુ લાવ્યો ઘેર-૧૫

ભોજન-ભક્તિ ભલી સાચવે,

સુખ શર્યાયે સુવા પાઠવે;

પાસે ભીંત સછોહીત ઠામ,

સારસ હંસને મોર ચિત્રામ.-૧૬

દંત ધાવન કરે ત્યાં રાય,

શ્રીપતીને મન ઉલટ થાય,

મદનિયા તેડાવ્યા મેલ,

સુગંધીમય લાવ્યો તેલ-૧૭

ઉજ્જોદક ત્યા આણ્યું નીર,

તેણે નવરાવ્યું રાય શરીર;

આખ્યુ વસ્ત્ર લુવા અંગ,

નિજ તનુ લુવે રાય શરીર.-૧૮

જીવે રાજા ત્યા કૌતુક ધરી,

નાહી તવ શ્રીપતી કુંવરી;

હાર ખીટીએ મુક્યો જાય,

તે અવસર શની જીવે ઠામ.-૧૯

મુજ વિદોકી વિક્રમ રાય,

ચંપા નગરી બેઠો થાય;

સુખ શર્યાએ બેઠો સુખ કરી,

તો પરાક્રમ દેખાડું ફરી.-૨૦

૧૦૩

શની સંચર્યો હંસ મોજર,
 ચિત્ર સજીવન ચોર્યો હાર;
 તે દેખીને બીન્ધો રાય,
 કલંક શંકથી નાશી જાય.-૨૧
 શ્રીપતી બેઠો જમવા કાજ,
 બેઠી ગઈ રમવાને સાજ;
 અવસર દેખી વિક્રમ રાય,
 ચરણ ચલાવી ચંચલ જાય.-૨૨
 પુત્રી પ્રેમ કરે શણગાર,
 નવ દેખે એકાવલહાર;
 શ્રીપતી જીવે ઘણું ખપ કરી,
 રાય જાણ્યો તવ જાણ્યો ફરી.-૨૩
 કરવાલી પુઠે ખાંધીયો,
 ચોર ગણી વાલો ગાંઠીયો;
 રાયજને શ્રીપતી પુછિયું,
 એજ તસ્કર તેણે કીજીયું.-૨૪
 ચોર ગણીને છેદા હાથ,
 ચક્રિટે પડિયા નવ નર નાથ;
 તેલી એકે જાણી પેર,
 કાંડુ થઈને લાગ્યો ઘેર.-૨૫
 કાપ્ટ તણા કર જોડવે,
 પછી બેઠો ઘાણી ફેરવે;

૧૦૪

ખાચ ખોલ ને તેલ રોટલા,
રાગ કરે છત્રીસે ભલા -૨૬

હુઃખ વિસર્થું નિજ ઘરતાણું,
મલાર મધુરે ગાયે ઘણું;
નર પુત્રી પતી મંદીર પાસ,
સુણી સુર જોવાયે આશ.-૨૭

તે ત્યાંથી દાસિને કહે,
ઘાંચી ઘર જે પુરૂષ રહે;
વેગે તેને તેડી લાવ,
ઘાંચી ઘર સાબળે ધાવ.-૨૮

મનોરમા નર ખોલાવિયો,
રાય ખેટીએ આદર દીયો;
તેડાવ્યા છે તમને ઘરે,
હુતી વિક્રમ શું ઉચરે.-૨૯

ઘાંચી કહે તેડી જાવ તમો,
તુજ વચને મુંકણ અમો;
પાછો મોકલજો મોરઠામ,
ત્યા લગી કરશું એતુંકામ.-૩૦

સાઈ કહીને લાવી મેહેલ,
શની ઉતરીયો તેની પહેલ;
અદભૂત રૂપ દેખી અતિ ભલું,
વચન કહે તવ વરવાતણું.-૩૧

૧૦૫

કહે વિક્રમ કર મારે નથી,
 નહીં પરણું હું તો તેહથી;
 ચાંડી મંત્ર કુંવરીએ સાધિયો,
 શોવન માગીને કર લીયો.-૩૨
 મુજને એ વર આપો માય,
 જેથી કર તેના સંધાય;
 હોય દિવ્યાનું લાવે વાચ,
 નવ પદલવ કર આવ્યા સાચ.-૩૩
 છાનો પરણ્યો વિક્રમરાય,
 કેટલે કાલે જાણ્યુ માય;
 પ્રગટ પરણાવી તવ પુત્રીકા,
 શ્રી પતી હાટે પડ્યા ત્યા થકા.-૩૪
 નરપતિને ત્યા પ્રણમી પાય,
 શ્રીપતી નિજ ઘર લેને જાય;
 અશન પાન કરી રાજ સુએ,
 શેઠ સહિત નૃપ મિત્રજ જુવે.-૩૫
 ચાડ્યા વરરાજ સાડા સાત,
 અવલોકે શની નૃપની વાત;
 આવી હંસ મધ્યે સંક્રમી,
 હાર ખીટીએ મુક્યો નમી.-૩૬
 તત્ક્ષણ શનીશ્વર પ્રગટ થાય,
 વર માગે તમે વિક્રમ રાય;

૧૦૬

ખહુ હુઃખ દીધુ તુજને રાય,

શની રાંક શુ કરશે કાય -૩૭

રવી સૂત કરે રાય પ્રશંસ,

ધન્ય ધન્ય રાજ તારો હંસ;

જો તુ તુઠ્યો મુજને સહી,

તુજ મુજ વાત કહીતે રહી.-૩૮

દવા દશમો થાવર વાંકડો,

રાજ રાંક કીધો ખાપડો;

અઢી સંવત્સર મસ્તક રહે

અઢી નાભી જોતિષીયા કહે.-૩૯

અઢી સંવત્સર ચરણે વાસ,

હોય શનિશ્વર ત્રીજો ત્રાસ;

એમ શનિશ્વર સાડાં સાત,

પનોતી પરખી સાક્ષાત.-૪૦

જેને હોય શની ખારમો,

જન્મદ્વિતીય ચોથો આઠમો;

એહ કથા સાંભલશે જેહ,

નિજ રાશી ફલ પામે તેહ.-૪૧

તેને તમો પીડો નહી કદા,

એ વર આપો શની સર્વદા;

વર દેઇ શની થાનક વહો,

હરખી રાય ઉજ્જયની ગયો.-૪૨

૧૦૭

આલ્યો ચતુરંગી સેના કરી,
 આલ્યો જ્યાં ઉજ્જયની પુરી;
 નિજ ભુવને વિક્રમ આવિયો,
 હરખી લોકો વધાવો દીયો.-૪૩

સિદ્ધસેન ગુરૂ વચ્ચને કરી,
 લહ્યો ધર્મ સમકીત આદરી;
 મહાકાલ તીરથ ઉદ્ધરી,
 પર દુઃખ ટાલક દાનેશ્વરી.-૪૪

સુખે સમાધે પાલે રાજ,
 કરે ઉપકાર નવ સારે કાજ;
 નીરયાવલી ઉપાંગે કહ્યો,
 એકાવતારી શનિશ્ચર લહ્યો.-૪૫

એહ ક્યા છે શનિશ્ચર તણી,
 પીડા ન કરે ચોપાઈ સુણી;
 સુખ સંપત્તી તે સઘલી રહે,
 પાંડિત લલિત સાગરજી કહે -૪૬

દોહરા.

છાયા નંદન જગ જયો, રવિસુત શામલ માન;
 કોટી કવિત કરી હું સ્તવું, તુજ ગુણ કેતાં માન.-૪૭
 હવે તું મુજમાયા કરી, દોલત દેજે દેવ;
 પાંડવ પ્રભુ જયમતે, કર્યા મંત્ર લાણી તતખેવ.-૪૮

૧૦૮

બીજે બલિયો તુજ થકી, કવણ કહું કલિયુગ;
અરડક મદત્ર મુછાલજે, જે તુજ નમશે ભુગ.-૪૯

છંદ રાગ.

તુજને પ્રતક્ષ નમે મુછાલા,
જેને હાથ સખલ દલ પાલા;
તુજસમ અવર હડી કુણ કહીએ,
નવખંડે તુજ નામજ લહિયે -૫૦

અહધણ વ્યંતર તારાચંદં,
સમરે દેવ ને દાનવ ઇન્દ;
સમરે સખલા રાયારાણં,
જક્ષ રાક્ષ કીન્નર ઉભરાણા.-૫૧

કોઇ નહી કલીયુગ તુજ તોલે,
તુજગુણ મોટા મહીપતિ બોલે;
જે રૂઠ્યો બાણે જમ કાલ,
કરે પૃથ્વી ઉથલ પાતાલ.-૫૨

બેઠો રાશે તવ થાયે ચન્ડ,
ગિરિવર મંડે ખંડો ખંડ;
જે વકર્યો બાણે યમ દંડ,
તુઠ્યો દે પંચામૃત મંડ-૫૩

જે તુજનામ લેયંતા બગે,
વૈરીદલ પ્રગટે પદ ભાગે;

૧૦૯

વિક્રમ વીર માન તું મોડે,
જોગી જંગલ તે કર જોડે.-૫૪

તુ ખાલે જાલે ને પછાડે,
ધારે સારે ને સંહારે;
તુજ પડઘા થરથર કંપાવે,
ભકિત વિના શુ રૂઢિ પાવે.-૫૫

કૂર દ્રષ્ટિથી જયાતુ ભાલે,
તાપે જોતા તુ પરજાલે;
ભૂત પ્રેત ખેચર ચામુંડ,
કોખ્યો દેવતે શીર દંડ.-૫૬

કાલોકાલ મહા વિકરાલ,
કાને સાપ હાથે કરવાલ;
હું હુંકાર કરતો હીંડે,
ખલીયો એ તો તેવણ મંડે.-૫૭

તુજ આસનથી પડે પુકાર,
હુર ગયો તવ જય જયકાર;
મોતી માણુકને ભંડાર,
તું મોટાઘેં ગજ અસવાર.-૫૮

લટક લટક બે પગ લંઘાવે,
મદ્ શનિશ્ચર નામ કહાવે;
જલથલ ગિરિવર ગુહિર વન સાથે,
તું સમરથ સાહિબ જગ હાથે. ૫૯

૧૧૦

નવલ નારી નવલ ભરથાર,
 કુરોડ દિક જશ નામ ઉદાર;
 કાને કુંડલ કંઠે હાર,
 જીહવા જેવી યમતરં વારં.-૬૦

તુજ ગુણ ગંગા રંગ તરંગ,
 શ્યામ વર્ણ સોહે તુજ અંગ;
 ધરૂં ધ્યાન થઈ એક તરંગ,
 પુર મનોરથ મુજ ઉતંગ.-૬૧

કલશ-છપય છંદ.

મંત્ર ધરૂં ઓંકાર, શનીશ્વર રાય શું જાણે;
 ઓં હ્રીં ક્રોં ઉચ્ચારે, મંત્ર જપે જન ધારી ધ્યાને;
 લલિત સાગરની વાત, વિચારે સૌજન સાથે;
 કરશો નિત્ય પાઠ, આઠ પદારથ હાથે; -૬૨

પામો પ્રેમે મંત્રથી વિનતડી ચીતે આણીએ;
 રૂદ્ધિ વૃદ્ધિ સેજે સદા, વલી વલી શનિ વખાણીએ;-૬૩

ઈતિ શનીશ્વર છંદ સંપૂર્ણ.

શનીશ્વરનો છંદ

ચોપાઈ

સરસ્વતી સ્વામિણી મતિ દો સદા, અલિય વિધન મુજ
 નાવે કદા; નયરી ઉજેણી વિક્રમ રાય, પુરી સલાને બેઠો

૧૧૧

થાય. ॥ ૧ ॥ જ્યોષિયા સભા માહે જાણુ, નવ ગ્રહના કરે
 વખાણુ; એક કહે શનીસર અતિકર, દેખાડે પ્રાણી બહુ
 રૌર ॥ ૨ ॥ નિચ દ્રષ્ટિ પોતે પાંગલો, પિતા સારથી તમે
 સાંભલો; રાજા વિક્રમ તવ બોલ્યા ઇસુ, એ રાંક બાપડે ચાલે
 કિશુ. ॥ ૩ ॥ એણુ અવસર શનીસર છે જત્ય, અવધિજાને
 જોવે તત્ય; જોતે વિક્રમ મુજ અવગણ્યો, વેગે આવી રાય પ્રતે
 ભણ્યો. ॥ ૪ ॥ સાંભલ રાજા માહરં કામ, હુ રૂઠો તસ ટાલુ
 ઠામ; બીહતો બોલે વિક્રમ વાણુ, ખમજો જે બેલ્યો અનાણુ.
 ॥ ૫ ॥ પૂજે પ્રણમે શનીસર પાય, સંતોષ્યો નિજ થાનક
 જાય; પણુ શંકા મનમાહે પેઠ થોડે કાલે શનીસર બેઠ. ॥ ૬ ॥
 નિશદીન બીહતો જેહને નામ, તે જાગો મુજ શનીસર સ્વામ;
 તેડી મંત્રી આપ્યું રાજ, મે જાવું પરદેશે આજ. ॥ ૭ ॥
 સોપી રાજ ગયો પરદેશ, ચંપા નગરી કરે પ્રવેશ; શ્રીપતિને
 હાટે જઈ બેઠ, તવ તસ નયને અમીય પયેઠ. ॥ ૮ ॥ સેઠ
 હાટ છે વસ્તુ અનેક, થોડી વેલા વેચે છેક; ભાગ્યવંત નર
 જાણ્યો જામ; જિમવાને ઘરે લાવે તામ. ॥ ૯ ॥ ભોજન
 ભક્તિ ભઙ્ગી સાચવે, સુખ સચ્ચા સુવા પાઠવે; પસે ભીત
 સંછોહીત ઠાંમ, સાર હંસને મોર ચિત્રામ. ॥ ૧૦ ॥ જોવે
 રાજા કોતક ધરી, નાહે તવ શ્રીપતિની કુઅરી; હાર ગોડલે
 મેલે જામ, એણુ અવસર શની જોવે તામ. ॥ ૧૧ ॥ મુજ
 ઉવેળે વિક્રમરાય, પોહતો ચંપા નગરી ઠાય; સુખ શચ્ચા સુતો
 રંગ ભરી; પ્રાક્રમ દેખાડુ ખપ કરી. ॥ ૧૨ ॥ સની સંક્રમ્યો
 હંસ મજાર, ચણી હારને બેઠો ઠાર, તે દેખીને બીહનો રાય;

૧૧૨

કલંક ભણી તવ નાઠો જાય. ॥ ૧૩ ॥ પુત્રી નાહી કરે શણુગાર,
 નવિદિષે એકાવલહાર; શ્રીપતિ જોવે ઘણો ખપ કરી, રાય તણે
 કર આણ્યો ધરી; ॥ ૧૪ ॥ ચોર જાણી છેદ્યા જે હાથ,
 ચોહટે પડીઓ તવ નર નાથ; ઘાંછી એક દીકો જિસે, તલી
 હાથ ધર આણ્યો તિસે. ॥ ૧૫ ॥ કાળ તણા કર જોડવે,
 જોડો તિહા ઘાણી ફેરવે; ખાઓ ખોર ને તેલ રોટલા, રાગ
 ખત્રીસે કરે અતિ ભલા. ॥ ૧૬ ॥ હુઃખ વિસરિયો નિજ ઘર
 તણો, સરલે સાદે ગાઓ ઘણું; નરપતિ પૂત્રી મદિર પાસ,
 સુંણી સાદ જોવા થઈ આસ. ॥ ૧૭ ॥ તવ તિહા દાસીને
 કહે, ઘાંછી ઘર જે પુરૂષજ રહે; વેગે તેહને તેડી આવ,
 ઘાંચી ઘર તવ જાઓ ધાવ. ॥ ૧૮ ॥ તેહ પુરૂષ લાવે સાપાસ,
 તવ ઉતરીયો શનીસર તાસ અદ્ભૂત રૂપ દેખે અતિઘણું વચન
 કહે તે વસ્વાતણું. ॥ ૧૯ ॥ વિક્રમ કહે કર માહરે નથી,
 નવિ પરણા એમે તેહથી; આંગે ચંડીકાએ વરદિયો, સોવન
 મય કર માંગીલિયો. ॥ ૨૦ ॥ છાનો પરણ્યો વિક્રમરાય, કેતે
 કાલે જાણ્યું માય; પ્રગટ પરણાવી પૂત્રીકા, શ્રીપતિ દ્રષ્ટિ
 પામ્યા તિહા થકા. ॥ ૨૧ ॥ નરપતિના પ્રણમે તવપાય,
 શ્રીપતિ નિજઘર લઈ જાય; આસન કરી રાય શય્યા સુએ,
 શેઠ સહિત નૃપ ચિત્ર તવ જુએ. ॥ ૨૨ ॥ બોલ્યા વરસ સાડા
 સાત, અવલોકે શની નરપતિ વાત; આવી હંસ મધ્યે સંકેમી,
 હાર ગોડલે પાછો મેલ્યો વમી. ॥ ૨૩ ॥ તતખીણુ શનીસર
 પરગટ થાય, વરમાંગો તમે વિક્રમરાય; જો તું તુઠો મુજને
 સહી, તુંજ સુંજ વાત કરે જે રહી. ॥ ૨૪ ॥ કેહને તું પીઠે નહી

૧૧૩

સદા, એ વર આલો શનીસર મુદા; વર દેઈ શની સ્થાનિક
થયો, હરખયો રાય ઉજેણી ગયો. ॥ ૨૫ ॥ આલ્યો ચતુરંગી
સેના કરી, આવ્યો જિહા ઉજેણી પૂરી; નિજ ભૂવને વિક્રમ
આવીયો, અખીલ લોક વધાવો દીયો. ॥ ૨૬ ॥ સિદ્ધસેન
ગુરૂ વચને કરી, લલ્યો ધર્મ સમકિત આદરી; મહાકાલ તીર્થ
ઉધરી, પરદુઃખ ભંજન દાનેસરી. ॥ ૨૭ ॥ અઢી વરસ શની
મસ્તક રહે, અઢી નાભ ભેતપીયા કહે; અઢી વરસ શની ચરણે
વાસ, હું એ શનીસર ત્રિજો તાસ. ॥ ૨૮ ॥ જન્મ દ્વિતીય
ચોથો આઠમો, ખારમો શનીસર વડો; એહ કથા સાંભલસે
જેહ, કુંભ રાસ ફલ પામે તેહ ॥ ૨૯ ॥ સુખે સમાધે પાલે
રાજ, લહી સમકિત નર સારે કાજ; નિર્યાવલી ઉપાંગે કહ્યો,
એકાવતારી શનીસર કહ્યો. ॥ ૩૦ ॥ એહ કથા છે શનીસર
તણી, પીડા ન કરે ચોપાઈ ભણી; સુખ સંપત્તિ તે સઘલા
લહે, પંડિત લલિત સાગર એમ કહે. ॥ ૩૧ ॥

॥ ઇતિ શનીસર દેવનો છંદ સમાપ્ત ॥

શનીશ્વરનો છંદ.

છાયા નંદન જગ જયો, રવિ સૂત સામલવાન; કોડ
કવિત કરી હું સ્તવુ, તુજ ગુણ કહેતા માન. ॥ ૧ ॥ વલિ
તું મુજ મયા કરી, દોલત દેજે દેવ; પાંડવ પ્રભજિમતે ક્રિયા,

૧૧૪

મંત્રે ધરો તતખેવ; ॥ ૨ ॥ બીજો બલીઓ તુજ થકી, અવર
કહું કલિયુગ; અરડકમલ મુછાલો દે, તુંજ નમે પરતખખ. ॥ ૩ ॥

છંદ.

પરતખખ તુજ નમે મુછાલા, જેહને સાત સખલ દલ
પાલા; તુજ સમો અવર હઠી કુણુ કહીએ, નવ ખંડે તુજ
નામજ લહીએ. ॥ ૪ ॥ ગ્રહ ગણુ વ્યંતર તારાચંદ, સમરે
દેવ દાનવ ઇન્દ; સમરે સખલા રાહુ રાણા જક્ષ રખખ કિંનર
ઓર ભાણા ॥ ૫ ॥ કોએ નહી કલિયુગ તુજ તોલે, તુજ ગુણુ
મોટા મહીપતિ બોલે; જો રૂઠો જાણે જમકાલ; કરે પૃથ્વી
ઉથલપાતાલ. ॥ ૬ ॥ બેઠો રાસ તવ થાએ ચંડ, ગૃહગણુ મંડે
ખંડ ખંડ, જો વકીયો જાણે જિમ દંડ; તું તુષ્ટોદે પંચામૃત
મંડ ॥ ૭ ॥ જે તુંજ નામ લયંતો જાગે, વૈરી દલ પરગટ
પાએ લાગે; વિક્રમ વીરમાન તે મોડયા, જોગી જંગમ તે કર
જોડયા. ॥ ૮ ॥ તું જાણે જાણેને પછાડે; ધારે વારેને સંધારે;
તુજ પડખે થર હર કંપાવે, ભકિત વિના કહો કોણુ ઋધિ
પાવે. ॥ ૯ ॥ ફૂર દ્રષ્ટિ જિહું તું જાણે, તાપે સો જોયણુ પર
જાણે; ભુત-પ્રેત-ખેચર ચામંડ, કોખ્યો દેવ દીર્ઘ શીર
દંડ. ॥ ૧૦ ॥ કાલો કાલ કરે વિકરાલ, કાંધે સાત હાથ કરવાલ;
હું હું કાર કરતો હિંડે, વલી તું તુજ ગુણુ નવિ મંડે ॥ ૧૧ ॥
તુંજ આસનથી પડે પોકાર, દુર ગયો તવ જે જે કાર; મોતિ
માન કરે ભંડાર, તું તુઠો દે ગજ અસવાર. ॥ ૧૨ ॥ લટક
લટક જિહું પગ લટકાવે, મહર્દ શનિસર નામ કહાવે; જલ

૧૧૫

થલ જંગલ મહુ ગીરિ વરસાથે, તું સાહેબ સમરથ તુજ
ગાથે. ॥ ૧૩ ॥ નળસિ નારી નળલ ભરતાર. દોઢાદિક ફસ
નામ ઉદાર; કાને કુંડલ કંઠે હાર, જિભ્યા જાણે જિમ
તરવાર. ॥ ૧૪ ॥ તુંજ ગુણ ગંગા રંગતુંરંગ, ધરં ધ્યાન
હીયડે એકંગ; શ્યામ વરણ સોહે તુજ અંગ, પુર મનેરથ
મુંજ ઉતંગ ॥ ૧૫ ॥

કલશ

મંત્ર ધરી ઐકાર શનીસર રાય સુખાણુહ, ઝંઝ ઐ કૌ
અક્ષર સાર મંત્ર જપીઈ નિરધારહ; એણુ મંત્રે ઉઠટ ધરી
વિનતડી અવધારી, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સહેજે સહા વલી વલી શની
વખાણુઈ. ॥ ૧૬ ॥

॥ ઇતિ શનિસરનો છંદ સમાપ્ત. ॥

સરસ્વતી માતાનો છંદ.

સરસવચન સમતા મન આણી, ઐકાર ધૂર પેહલો
જાણી; આલસ અલગો દૂરે છંડી, ત્રિસલા નંદન આદે મંડી.
॥ ૧ ॥ સરસ્વતી સરસ વચન હું માણું, તારો કવિત કરી હું
પાય લાણું; તુજ ગુણ માંડયો ઉદમ આણી, ખબુરડે મંડી
તું જાણી. ॥ ૨ ॥ હરખે ધ્યાન ધર પ્રભાતે, શ્રીણી-વાચા

૧૧૬

દિધી રાતે; તવ મન માંન્થે ચિન્તા ચૂકી, પાપ લાગું હું
 આલસ મુકી. ॥ ૩ ॥ તારા ગુણ પુરા કુણ કહેશે, તુંજ તુકે
 મુજ મદિગહ ગહસે; બાહુડો જિમ બોલે કાલા, તે માતાને
 લાગે વાલા. ॥ ૪ ॥ તું ગજ ગમણી અંદા વચણી, કઠી-તઠી
 લાંછી સીંહ લહે; અંગ સુરંગી રૂપ અનોપમ, ઘણું વખાણી કોણ
 કહે. ॥ ૫ ॥ તુઅસુર સવારી જેહને પરતખખ, સોહણે
 આવી વાત કહે; તિણ વાતે વાઠો બહે એનાઠો, ઝાલ પણું જગ કિ
 હાર હે. ॥ ૬ ॥ તું શક્તિ રૂપ માંડી નવિ સલકે, આમર
 છવ શીર પર જલકે; અંગ મગર જ્યોતિ વિરાજે, તાહરા
 કવિતક્યાતે છાજે. ॥ ૭ ॥ દંતપતીનિ માડીઓલી, બાણે બેઠી
 હીરા ટોલી; જિહા બાણે અમીની ગોલી, તિલક કચું કરતુરી
 ઘોલી. ॥ ૮ ॥ કાને કુંડલ ઝાલઝમાલા, રાખ (૫) ડીધું
 આપે તે બાલા; સિંહાસન સોહિ સુવિશાલા, મુકતાફલની
 કરી જપમાલા. ॥ ૯ ॥ નક કુલી નાકે તે રૂડી, કરઝલકેસો
 નાની ચૂડી; દક્ષણ ફાલી અંગ વિરાજે, જે-જે બોલે તે તુજ
 છાજે. ॥ ૧૦ ॥ તાહરી વેણી ધ્વિસંગ હસીઓ, તે પાતાલે
 જઈ નમ્ર વસિઓ; શશી-રવિ મંડલ કુંડલ બાણું, તાહરું તેજ જેણે
 ન ખમાણું. ॥ ૧૧ ॥ રમત કિડા કરતી જ્યાલી, ધ્યાન ધરે
 પન્નાસન વાલી; પાણુ ઝાઝર ધુવર વમકે, દેવ કુસુમ પહેયાં
 તે મહકે. ॥ ૧૨ ॥ ચાર ભૂજ અંચલ ચતુરંગી, મુખે આરોગે
 પાન સુરંગી; કંચણ કસે કંચુઓ નવરંગી, સોહિ ગોશ્વરણે
 જીમ ગંગી. ॥ ૧૩ ॥ તું બ્રહ્મ સ્વરૂપી પુસ્તક વાંચે, ગગન
 ફરે તું હસ્તક મંડલ; વિણા વખાવે રંગ રમે. ॥ ૧૪ ॥ જે

૧૧૭

ઠોઠા મૂરખ કા એ ન લેતા, તુજ નામાક્ષર ધ્યાન ધરે; તેજડા
 કવીશ્વર કલિયુગ માહે, ખ(પ)ડી ઉછાલ કવિત કરે. ॥ ૧૫ ॥
 વીર ભુવન પાછલ છે દેહરી, ભમતી માહે દેતી ફેરી; મે
 દીઠિતિહા ઉભી હેરી, તુ અઝારી નવિન વેરી. ॥ ૧૬ ॥
 હેમાચારજ તે પણ કિઠી, કલિદાસને તુંહીજ તુઠી; અનુભૂતિ
 સન્ધાસી લાધી, મુનિ લાવણ્ય સમય તું સાધી. ॥ ૧૭ ॥
 વૃદ્ધ વાદિ દુકર પણ આવી, કુમારપાલ રાજા મનભાવી;
 મૂરખ જટને કીઓ તમાસો, બલભદ્ર સૂરી મુખ વાસો. ॥ ૧૮ ॥
 અભય દેવને સોહણે રાતે, મલિયા ગર બાણી પ્રભાતે; વર્ધમાન
 સૂરિપણ સિદ્ધો, સૂરિ જિણેશરને વર દિધો. ॥ ૧૯ ॥ માથ
 કલિશ્વરને મનમાની, ધનપાલથી નરહિ છાંની; રાજા ભોજ
 ભલી ભમાડી, સુર-નર-વિદ્યા ધરે રમાડી. ॥ ૨૦ ॥ તેજ રૂપ
 ચાલે ચમકંતી, મહીચલ દીસે તુંહીજ ભમતી; તાહરી લીલા
 કેઓ ન પાલે, ત્રિણુ ભવને એકે લહી આવે. ॥ ૨૧ ॥ સુતા
 કવિને તુંહી જગાડે, મંત્રાક્ષર પણ તુંહી દેખાડે; 'કામ રૂપ
 કાલિ તું દેવી, અંગે રૂપ ઘણુ તું સેવી. ॥ ૨૨ ॥ વનરૂપ ધરે
 પ્રહ્લાણી, આદિ ભવાની તું જગ બાણી; પ્રહ્લ સુતા તું પ્રહ્લ
 વખાણી, તું જગદંબા તું ગુણુ ખાણી. ॥ ૨૩ ॥ જવાલામુખી
 તું ભોગ નિવાલી, તું લૈરવ તું ત્રિપુરાવાલી; અલવે ઉભી તું
 અંબવાલી, નાટિક છંદ વળવે તાલી. ॥ ૨૪ ॥ છપ્પનન કેડ
 ચામંડા આઇ, નગર કેડ તુંહીજ મહિમાઇ; શાસન દેવી તું
 સુખદાઇ, તું પદ્મા તુંહીજ વરદાઇ. ॥ ૨૫ ॥ તું ભારતી-તું
 ભગવતી, આદિ કુમારી-તું ગણસતી; તું વારાહી તુંહીજ ચંડી,

૧૧૮

આદિ પ્રહ્લપણુ તુંહીજ મંડી ॥ ૨૬ ॥ તુંજ ત્રિણુ નાણું પણુ
 ન વિચાલે, લક્ષ્મીને શીર તુંહીજ માલે; હરિહર પ્રહ્લ અવર
 જે કોઈ, તાહરી સેવ કરે સહુ કોઈ. ॥ ૨૭ ॥ દેશ દેશાંતર
 કાચે ભમીજે, અડસઠ તીરથ તુંજ ગુણુ નમિજે; મન વંછિત
 દાતા મતવાલી, સેવક સાર કરો સંભાલી. ॥ ૨૮ ॥ ઘણું
 કિશું કહું વાલી વાલી, વાંકી વેલા તું રખવાલી; તું આલતી
 અતુરા રાણી, લીલા લીંગાની ધણીયાલી; ॥ ૨૯ ॥ તું અપલા
 તું ભૈરવ દેવી, ખોડીયાર પણુ તું સમરેવી; વાણી વર માણું
 વરદાઈ, તું આવડ તું માવડ આઈ. ॥ ૩૦ ॥ દેવી મે તુંજ
 પરતખખ દીઠિ, મે જાણ્યું મુજને તુડી; વાત કરે તું પર
 તખખ છેડી, તારે તંદૂલ સિતર પેડી. ॥ ૩૧ ॥ તુંજ નામે
 છલ વ્યંતર નાસે, ભેરવડાયણુ ન રહે પાસે; વિષમઠતિ વિષમ
 જ્વર નાસે, તું સખલી સખલા સુંછાજે. ॥ ૩૨ ॥ કવિતા
 કોડિ ગમે તુ જોઈ; તાહરો પાર ન પામ્યો કોઈ; આજ
 શક્તિ છેડી તું સોહે, તુંજ દીઠે ત્રિભૂવન મન મોહે.
 ॥ ૩૩ ॥

કલશ

સુલલિત સરસ શાકર સમી, અધિક અનોપમ જાણી;
 વિનય કુશલ પંડિત તણી, કરિ સેવ મે લાધી વાણી;
 કવિ શાન્તિકુશલ ઉલટ ધરી, નિજ હિયડે આણી;
 કિંકિ છંદ મનરંગ ઐસમરી સારદા વખાણી.

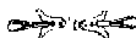
-૩૪

૧૧૯

તવ બોલી સારદા મે વર દીધો માહરી;
લીલ કરે તું આજ આસા ફલસે તાહરી.

-૩૫

॥ ઇતિ-સારદા સરસ્વતી માતાનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી સરસ્વતી માતાનો છંદ.

હુહા.

સકલ સિદ્ધિ દાતાર, પાર્શ્વનત્વાસ્તવમહં;
વરદા-સારદાદેવી, સુખ સૌભાગ્ય કારિણી.

-૧

છંદ-અડીયલ.

સરસ્વતી-ભગવતી જંગ વિખ્યાતા, આદિ ભવાની કવિ
જનમાતા; સારદા સ્વામીની તુજ પાય લાગું, દોય કર બોડી
હિત બુદ્ધિ માગું. ॥ ૧ ॥ હસ્તક મંડલ પુસ્તક સોહે, એક
કર કમલ વિમલ મન મોહે; એક કર વિણા વાગે ઝીંણા, નાદે
ચતુર વિચખ્યણુ લીણા. ॥ ૨ ॥ હંસવાહની હરખે કરી ધ્યાવું,
રાત દિવસ તોરા ગુણ ગાવું; હું તુજ સુત સેવક કહેવાવું,
તિણુ કારણુ મતિ નિરમલ પાવું. ॥ ૩ ॥ કાશ્મીર સુખ્ય
દેશની રાણી, હરિહર બ્રહ્માએહ વખાણી; જગદંબા તું વિશ્વ-
ગૌરાણી, ત્રિભૂવન કીરતિ તુંજ ગવાણી. ॥ ૪ ॥ બ્રહ્માણી
ફદ્રાણી રાણી, ગિરવાણી ભાષા સુભ વાણી; મુગતિ બીજની

૧૨૦

તુંહી નિસાણી, તું ત્રિપુરા ભારતી વર વાણી. ॥ ૫ ॥ ધૂર થકી
 તું બાલ કુમારી, તુ ચામૂડા વોસઠ નારી; આદિ શકિત
 આરાસણુ બેઠી, પ્રગટ પણે સો નયણે દીઠી. ॥ ૬ ॥ તું તારા
 ત્રિપુરા હર સિદ્ધિ, અન્નહરી તું પોહવીયર સિદ્ધિ; જવાલામુખી
 ત્રણ જગતની માતા, ભરૂં અગ્નિ તું વિશ્વ વિખ્યાતા. ॥ ૭ ॥
 સોલ સતીમા કમલા વિમલા, વાઘેશ્વરી તોરા ગુણ સખલા;
 તું મહાસતી ગુણવંતી ગંગા, શાસનદેવી તું ચતુરંગા. ॥ ૮ ॥
 તું પોમાઇ તું સ્વદેવી, તું ચક્રેશ્વરી સુર નર સેવી; પ્રહ્લસુતા
 તું દુર્ગાગોરી, અહનિશિ આસ કડું હું તોરી. ॥ ૯ ॥ જલ-
 થલ-જંગલ-વસે કૈલાસા, ગિરિ કંઠર પૂર પાટણ વાસા; સ્વર્ગ
 મૃત્યુ-પાતાલે જાણું, ગુણ કેતા એક જીલે વખાણું. ॥ ૧૦ ॥
 ગોવર્ણ તનુ તેજ અપારા, જાણે પુનમ શશિ આકારા; સ્વેત
 વસ્ત્ર પેહ્યા શણુગારા, મહકે મૃગ મદન ધનસારા. ॥ ૧૧ ॥
 નીલ વટીલી તેજ વિસાલા, ઓપે આરીસા દોઝે ગાલા;
 અધુર બિન્દુ રસના વલી હિરા, નાશા દીપ શિખા સમ કિરા;
 ॥ ૧૨ ॥ નાકે મોતિ મનોહર ઝલકે, અધર ઉપર રકત વર્ણ
 સોભે; મૃગ લોચનમય ઝાંઝર ઝમકે, સુણતા ચતુર તણા
 ચિત થમકે. ॥ ૧૩ ॥ આણીયાલી આંજી આળડલી; ભમુહક
 બાણુ સમ વાકડલી; મસ્તક રૂડી મણિરાળડલી; તુમકર હીરેજડીત
 મુદરલી. ॥ ૧૪ ॥ મુખ નિર્મલ સારદ શશિ દીપે, કાને
 કુંડલ રવિ શશીજીયે; ઉન્નત પયોધર માતા, કંચૂક ઠસીયા
 નીલા રાતા. ॥ ૧૫ ॥ ઉર ઓપે મુકતા ફલ હારા,
 તારાની પેઠે તેજ અપારા; બાહુ બંધ માઠલિયા બાંહે, તે

૧૨૧

જોવાને સૂરી નર ચાહે. ॥ ૧૬ ॥ કટિ મેખલ-ખલકે કર ચૂડી,
 રત્ન જડીત સોવન મય ફંડી; ચરણે ઘુઘર ધમ-ધમ ધમકે,
 ઝાંઝર ઝમક-ઝમક રણકે. ॥ ૧૭ ॥ હસ્ત-ચરણ અલગ
 સમવાન, જંઘા જુગલી કેલ સમાન; અલી કનજલ શીર
 વેણીલંબી, હરિલંકી કટી વિપુલનીતંબી. ॥ ૧૮ ॥ હા
 ગામિની ચાહે મલ્લયં (પ)તી, મુખ ખોલે સદા અમીય જરંતી;
 નવ જોખન ગુણવંતી ખાલા, કદલી દલપતુ અર્ધ સુક-
 માલા. ॥ ૧૯ ॥ ત્રિલોચના તું બહુ હકરાઈ, વાઈ વિચક્ષણ
 અતિ ચતુરાઈ; નહિ કેએ જાણપણ, તુજ આગે-દૈત્યઅરિ
 છૂટ્યા તે ભૂજ બલ. ॥ ૨૦ ॥ સૂર પણે પણ તું પર ચંડી.
 રાય-રાણા તુજ આણ ન ખંડી; વિદ્યા પર્વત સઘડે મંડી;
 તાહરી હુંડી કિણહી ન ખંડી. ॥ ૨૧ ॥ કલિક ન ખોલુ કહીઈ
 માયા, તીન ભવન સહી તે નિપાયા; તું સાચી ત્રિહુ જગની
 માયા, સૂર-નર-કિનર-તુંજ ગુણ ગાયા. ॥ ૨૨ ॥ તાહરે તેજ
 તપે ત્રિભૂવને, હરિ હર-પ્રદા સહુ તુજ માને; માઈ અક્ષરજો
 ખાવન્નં, તેનિપાયા તુજ ગધન્નં. ॥ ૨૩ ॥ ભરહલેદ પિંગલની
 વાણિ, શાસ્ત્ર સકલને વેદ પુરાણી; નાદ લેદ ગીતની ખાણી,
 પરકટ કિધા તે સુભ જાણી. ॥ ૨૪ ॥ કામિત પ્રણય સુરતર
 સરખી, વિદ્યાદાન આપે તું હરખી; પર ઉપગારણ મે તુજ
 પરખી, તુંહિ સદા મુખ અમૃત વરખી. ॥ ૨૫ ॥ જગ સહુ
 ખેઠા ખોલે તાહરે, જીવ સકલની આશા પૂરે; અલિય વિધન
 તેહના નિત ચૂરે, તિણ કારણ વસી તું મન મોરે. ॥ ૨૬ ॥
 જો તું સ્વામીનિ સુપ્રસન્ન જાણે, તો કવિ ભાવ ભલેરો આણે;

૧૨૨

કાવ્ય કવિત ગાયા ગીત વખાણે; રાજપલા માહે ખોલી બાણે.
 ॥ ૨૭ ॥ સારદમાતા જેહને તુડી, અવિરલ વાણિ લઈ તિણે
 મિડી; માતાજી સાહ મુજવ લાલ્યુ, તેહ તણું દુઃખ દારિદ્ર
 ટાળ્યું ॥ ૨૮ ॥ જે જડ મૂઢ મતિ બુદ્ધિ હીણાં, તે તે કીધા
 નિપુણ પ્રવિણા; જે મુંગા વાચા નવિ ખોલે, તે-તે કીધા સૂર
 મુઝ તોલે. ॥ ૨૯ ॥ નિર્ધનને વલિ તે ધન કીધા, તસવલી
 કીધા મોહી પ્રસિધ્ધા; રાજ-રમણીક સુખ ભોગવિલાસા; તે
 આખ્યા સુખ થાનક વાસા. ॥ ૩૦ ॥ તાહરા ગુણનો પાર ન
 બાણું, ગુણ કેતા એક જીભ વખાણું; સરણાગત વતસલ તું
 કેહ વાણી, મે બાણી ત્રિભૂવન ઠકુરાણી. ॥ ૩૧ ॥ આઈ આસ
 કર દીનરાત, શુદ્ધ વટ કરજે સહી મોરિમાત; અખુટ ખજનો
 તારો કહિએ, સમુદ્ર પરે તુજ પાર ન લહિએ. ॥ ૩૨ ॥
 માતા સાર કરો સેવકની, તુમવિષુ કોણુ ભીડ ભાંમે મનની;
 આસ ધરિ આંગ્યો તુમ ચરણે, તુ જગ સાચી દીન ઉદ્ધરણે.
 ॥ ૩૩ ॥ વજ્રતિ જેલી માતા વચણે, જે તું આંગ્યો મારે
 ચરણે; હું તુઠી સહી કરી માને, મન કંપિત સંદેહ મઆણે.
 ॥ ૩૪ ॥ તુંજ ભગતિમે સાચી બાણી, તુંજ ઉપર મે કશ્યા
 આણી; અહોનિશ કરશું તોરી સાર, એ પ્રો છે પરમારથ સાર
 ॥ ૩૫ ॥ વલિ આવિ માતા સૂત પાસે, હેત આણિ શુભ
 વાણિ પ્રકાશે; તુંડે હધડે કાએ વિમાસે, હું આવિ વસિ તુજ
 મુખવાસે. ॥ ૩૬ ॥ માત વચન પામ્યો ઉહલાસ, મે આણ્યો
 છે તુમ વિશ્વાસ; હવે સહી સફલ ફલી મુજ આશા હું તુજ
 ચરણ કમલનો દાસ. ॥ ૩૭ ॥ તારો મહિમા મોટો જગમા,

૧૨૩

તું તુઠિ સકલ કલ્પિ દે ક્ષણમા; દેવી અવર નહિ તુજ તોલે,
 ગુણ કેતા કવિયણુ મુખ ખોલે. ॥ ૩૮ ॥ પ્રણવ અક્ષર વલિ
 માયા ખીજ, શ્રિયે નમો કરિ હેજ; હ્રીં કલીયં મહામંત્રતેજ,
 વાગવાદિનિ નિત રમરીજે. ॥ ૩૯ ॥ ભગવતી ભાવે તુજ
 નમિજે, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ સંગલિ લીજે; મંત્ર સહિત એક
 ચીત ગણી જે, ભણતા ગણતા વિલ કરીજે. ॥ ૪૦ ॥ સંવત
 ચંદ્રકલા અતિ ઉજવદલ, સાચર જે આસું સુદિ નિર્મલ;
 પુનમસુર ગુરૂવાર ઉદારા, ભગવતી છંદ રચ્યો જયકારા ॥ ૪૧ ॥
 સારદ નામ જપો જગ બાણું, સારદ ગુણ ગાઉં સુ વિહાણું;
 સારદ આપે બુદ્ધિ વિનાણું, સારદ નામે કોઈ કદ્યાણું.
 ॥ ૪૨ ॥

કલશ

ઈહ બહુ ભક્તિ કરેણું, અડીચલ છંદેણું;
 સંથુઆ દેવી ભગવદ્, તુમ પસાએણુ હોઈતિસયા સંઘ કદ્યાણું. - ૪૩

॥ ઇતિ સરસ્વતી માતાનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

સરસ વદત સુખકારં, સાર મુકતા વલિ ઉરિહારં;
 ત્રિભુવન તારણુ તરણુ અવતારં સો ગાઈજે પાસ કુમારં. - ૧

૧૨૪

પાસ શંખેશ્વર પરતા પૂરિ, સમર્થા ધરણિંદ હોઈ હનુરી;
ઘણ મણુકંથયુ કુર કપૂરં નામિ પામિકં ગાઈ સૂરં. - ૨

(છંદગી)

તો ઉગ્ગતં સૂરં નામ નૂરં, પાસ સમરથ પત્નીયં,
લાળ લાલ મોલ કલ્યાણ કુંડલ, લોલ લહકતિ ઇત્થીયં;
અમકંત અપક વણું રામા, કુમરિ નાગ નાગેશ્વરં,
નવ નિધિય આવે ચઢત દાવે, સ્વામી નામિ શંખેશ્વરં. - ૩

મહકંત મહમહ વાસ છુટે, સરસ સુવાસ સુગંધીયં,
લહકંત લહલહ ચીર પય કણ, કૌર રચણે બંધીયં;
રમકંતી રમઝમ પાય ને ઉર, સખર જોત વાલેશ્વરં.-નવ - ૪

સુવિની બાલ રસાલ વાણી, દેહ કોમલ સુંદરી,
દ્રવ્ય કોડી લક્ષ્મી લહય માનવ, મિત્ર વિત સુમંદરા;
હીસંત હાવર મત્ત ગયવર, સરસ ભોગ ભોગેશ્વરં.-નવ.- ૫

ગ્યાકરણ વદે વખાન વણી, વ્રહ વહ સહુ કો કહે,
વિદ્યા વિનોદી વિવિધ હુન્નર, પાસ સમરણ તે લહે;
દેહી સનૂરા છાજ પૂરા, પ્રસિદ્ધ રાજ રાજેશ્વરં.-નવ.- ૬

તું અજળ અકળર ઇલાહિ તુહી, બધે કદાંન તું સહી,
મહબૂબ ખુજરક મહં તો સાબં, ગૂહજો હોવય મહી;
જહુ જાઇ ધ્યાઇ અનામિ પેશિ, તુજ દાવિ સુરેશ્વરં.-નવ.- ૭

૧૨૫

દિલવળે ખુંસી આલ હાજર, ફજર પૂજા જા રવિ,
હીવાળ હુળીયા શ્રી વચ્છ મહલ, શુધ્ધ નાટક નર રચિ;
અંખેત્ર વેલ જાસુલ માફિક, નેક વખત સેવેશ્વરં.-નવ.- ૮

હલુવા હલુચી સેવ સકકર, ખુખ ખર્દન જયા મિલે,
જરદો જપા ગસ પેદડયા, માજર દપટ કા જલહલે;
ખસખુચ અંગે સદા પહિને, સખલ તેજ સુરેશ્વરં.-નવ.- ૯

સોંઘલામ કખુલક તે બલાજી, નામ તેરો જસ રખ્યા,
મીઆ મુસાફર સર્ધદ કાફક, રાહુ રચની તું સખા;
હરરોજ ખિજમત ગાર તેરા, બખત બડ તાપેશ્વરં.-નવ.-૧૦

તુંહી માદર પિદર મેરો, ખિન ખિરાદર તું ધરા,
અજીજ બંદા બલક તેરા, લાગ્ય મેરા અખ ખુદ્યા;
દિદાર સાહેબ અશ્મ રોશન, નમતિ સાહિ હલેશ્વરં.-નવ.-૧૧

ગુન અલે લાવકસ અદીલેજ, બાંગે રજી કહુ બકયા,
તર દોશ્ર જકાંતસ મીન કામન, પાસ દરગહમે તકયા;
કયુ વાત દારિદ્ર દફેતિ સિકયા, ધ્યાવતાં ધ્યાનેશ્વરં.-નવ.-૧૨

(કલશ)

સ્વામી નામિ સંપતિ, કીર્તિ જસ વાધેઈ સધર,
સ્વામી નામિ સંપતિ, મતિ નિર્મલ મુખ મધર;
સ્વામી નામિ સંપતિ, રતિ રામતિ લીલાવર,
સ્વામી નામિ સંપતિ, જતિ દરસણુ સમ તરવર;

૧૨૬

રિધરાજ સાહ ચથાપુણ્યસુ ધરં, સુણુનર જિણુસેવા અકલ,
શ્રીપાસ આસ નય પ્રમેદ ભણિ, સુપાવિ મન વંછિત સકલ.-૧૩

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજિન છંદ.

જય જય નાયક પાર્શ્વજિનં,
પ્રણિતા ખિલ માનવ દેવ ધનં;
શંખેશ્વર મંડણુ સ્વામી જયો,
તુજ દરિશન દેખી આનંદ ભયો.- ૧

અશ્વસેન કુલાંખર લાનુ નિભં,
નવ હસ્ત શરીર હરિ પ્રતિભં;
ધરણેન્દ્ર સુસેવિત પાયયુગં,
ભર ભાસુર કાંતિ સદા સુભગં.- ૨

નિજ રૂપ વિનિર્જિત રંભપતિ,
વહના ઘતિ શારદ સોમનિભં;
નયનામ્બુજ દીપ્તિ વિશાલતરા,
તિલકુસુમ નાસા પ્રવરા.- ૩

રસના અમૃતકંઠ સમાન સદા,
હસનાલિ અણારકલિ સુખદા;
અધરાસણુ વિદ્રુમ રંગ ધનં,
જય શંખપુરાભિધ પાર્શ્વજિનં.- ૪

૧૨૭

અતિ ચાફું મુકટ મસ્તક દીપે,
 કાને કુંડલ રવિશશી જિપે;
 તુજ મહિમા મહિમંડલ ગાજે,
 નિત્ય પંચ શબ્દ વાજાં વાજે.- ૫

સુરનર કિન્નર વિદ્યાધર આવે,
 નર નારી તોરા ગુણ ગાવે;
 તુજ સેવે ચોસઠ ઇન્દ્ર સદા,
 તુજ નામે નાવે કષ્ટ કદા.- ૬

જે પૂજે તુજને ભાવ ધણે,
 નવ નિધિ થાઈ શ્વર લેહ તણે;
 અડવડીયા તું આધાર કહ્યો,
 સંમરથ સાહિબમેં આજ લહ્યો.- ૭

હુઃખીયા સુખ દાયક તું દાખે,
 અસરણુ સરણુને તું રાખે;
 તુજ નામે સંકટ વિકટ ટલે,
 વિછડીયા વહાલા આવી મલે.- ૮

નટ વટ લંપટ ફરે નાશે,
 તુંજ નામે ચોર ચરડ ત્રાસે;
 રણ રાઉલ તુજ નામ થકી,
 સઘલે આગલ તુજ સેવ થકી.- ૯

યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર ઉરગા,
કરી કેસરી દાવાનલ વિહિંગા;
વધ બંધન લય સઘલા જાયે,
જે એક મના તુજને ધ્યાયે-૧૦

ભૂત પ્રેત પિશાચ છદ્વીન શકે,
જગદ્દીશ તવાલિધ જાપ થકે;
મોટા જોટિંગ રહે દૂરે,
દૈત્યાદિકનો તું મદ ચૂરે.-૧૧

શાયણ ડાયણ જાઈ હટડી,
ભગવંત લયાપહ ભજન થકી;
કપટી તુજ નામ લીયા કંપે,
હર્જન મુખથી જી જી જંપે-૧૨

માની મછરાલા મોહ મોડે,
તે પિણ આગલથી કર જોડે;
હુમુખ હુષ્ટાદિક તુંહિ દમે,
તુજ નામે મોટા મલેછ નમે.-૧૩

તુજ ધ્યાને માને નૃપ સખલા,
તુજ જસ ઉજવલ જિમ ચંદ્રકલા;
તુજ નામે આવે ઋધિ ઘણી,
જય જય જગદ્દીશ્વર ત્રિજગ ઘણી.-૧૪

૧૨૯

ચિન્તામણિ કામ ગવી પામે,
હય ગય રથ પાયક તુજ નામે;
જનપદ ઠકુરાઇ તું આપે,
દુર્ગતિ જનનો દારિદ્ર કાપે.-૧૫

નિર્ધનને તું ધનવાંત કરે,
તુંડી કોઠાર ભંડાર ભરે;
ઘર પુત્ર કલત્ર પરિવર ઘણે,
તે સહુ મહિમા તુમ્હ નામ તણે.-૧૬

મણિ માણિક મોતી રતન જડયા,
સોવન ભૂષણ જહુ સુઘડ ઘડયા;
વલી પેહેરણ નવરંગ વેશ ઘણા,
તુજ નામે ન રહે કાઇ મણા.-૧૭

વયરી વિર્યો નવિ તાક સકે,
વલી ચાડ ચુગલ મનથી ચમકે;
છલ છિદ્ર કદા કેહનો ન લગે,
જિનરાજ સદા તુજ જોર જગે.-૧૮

ઠર ઠાકુર સહુ થરહર થરકે,
પાખંડિ પણ નવી કેા નવી ફરકે;
લુટાંક તિકે નાસી જાયે,
મારગ જપતા જય જય થાયે.-૧૯

૧૩૦

જડ મૂખ જે મતિહીણુવલી,
 અજ્ઞાન તિમિર દુઃખ દુર ટલે;
 તુજ સમરણથી ડાહ્યા થાયે,
 પંડિત પદ પામી અતિ પૂજાયે.-૨૦

ખસ ખાસ ખયન પીડા નાશે,
 દુર્ગલ મુખ દીન પણે ભાસે;
 ગડ ગુંમડ કષ્ટ જિકે સખલા,
 તુજ નામે રોગ જાયે સઘલા.-૨૧

ગહિલા ગુંગા બધિરાજ જીકે,
 તુજ ધ્યાને ગતિ દુઃખ જાઈ તીકે;
 તનુ કાંતિ કલા સવિશેષ વધે,
 તુજ સમરણ સોવન સિધિ સધે.-૨૨

કરી કેશરી અહિ રણ બંધ સયા,
 જલ જલણ જલોદર અષ્ટ લયા;
 રાંગણિ પમુહા લય જાય ટલી,
 તુજ નામે પામે રંગ રલી.-૨૩

ૐ હ્રી અહં શ્રી પાર્શ્વ નમો,
 નમિઉણુ જપંતા દુષ્ટ દમો;
 ચિન્તામણિ મંત્ર જીએ ધ્યાયે,
 તિહા ઘર દીન દિન દોલતિ થાયે.-૨૪

૧૩૧

ત્રિકરણ સુધે જે આરાધે,
 તસ કીરત જગમાહે વાધે;
 વલ્લી કાંમિત કામ સવે સાધે,
 સમહિમ ચિંતામણી તુજ લાધે.-૨૫

મદ મચ્છર મનથી દૂર તજે,
 લગવંત ભલ્લી પરે જેહ ભજે;
 તસ ધર કમલા કલ્લોલ કરે,
 વલ્લી રાજ રમણી બહુ લીલ વરે.-૨૬

ભયવારક તારક તું ત્રાતા,
 સર્જન જન તું ગતિ મતિ દાતા;
 માત તાત સહોદર તું સ્વામી,
 શીવદાયક નાયક હિત કામી.-૨૭

કરુણાકર ઠાકુર તું ગુરુમોરે,
 નિશ વાસર નામ જપું હું તોરે;
 સેવક સ્યુ પરમ કૃપા કરી જે,
 વાલેશર વંછિત ફલ દીજે.-૨૮

જિનરાજ સદા જય જયકારી,
 તુજ મૂરતિ અતિ મોહનગારી;
 ગુર્જર જનપદ માહે રાજે,
 ત્રીભુવન ટકુરાઈ તુજ છાજે.-૨૯

૧૩૨

ઇમ ભાવ ભલે જિનવર ગાયો,
 વામાસૂત દેખી સુખ પાયો;
 રવિ-મુનિ-શશી . સંવત્સર રંગે,
 વિજયદેવ સૂરિ માહિ સુખ સંગે.-૩૦

જય શંખેશ્વર પાશ્વજીન વિભો,
 સકલાર્થ સમિહિત દેવ પ્રભો;
 બુધિ-હર્ષ-રૂચી જપાય સદા,
 ભવ લબ્ધિ રૂચી સુખ થાય સદા -૩૧

(કલશ)

ઇત્યં સ્તુતઃ સકલ કલાકામિત સિદ્ધિદાતા,
 જક્ષાધિરાજ મદમત્ત શંખપુરાધિરાજ;
 સશ્રીક હર્ષ-રૂચી-પંકજ સુપ્રસાદ,
 શિષ્યેષુ લબ્ધિ રૂચીનાતિ મુહા પ્રભુતું.-૩૨

શ્રી શંખેશ્વર પાશ્વનાથ છંદ.

પ્રણવ પ્રણવ પ્રહુ પય કમલ, માયા બીજ મહંત;
 નમો નાહ નિકલંકતર, ભય ભંજણ ભગવંત. ॥ ૧ ॥ સુરપતિ
 નરપતિ સૂરિવર, જપઈ જાપ જગિ જાસ; તિહુયણ પતિ
 ત્રેવીશમા, પુહુવિ શ્રી શંખેશ્વર પાસ. ॥ ૨ ॥ દેવતરૂવર દીપતો,

૧૩૩

ધેનુસૂરા તું ધન્ય; દરિસણુ તોરો પેખીઈ, પોતઈ ખહુલા
 પુણ્ય. ॥ ૩ ॥ દીઠા દેવી દેવગણુ, શ્રવણે સુણીયા સોઈ; ભવ
 દુઃખ ભંજન ભૂયણે, કલિ ન દીઠો કોઈ. ॥ ૪ ॥ થાનક આપો
 પણુ થકા, પૂજવઈ નિજ પંડ; પ્રારથીયા પૂરે નહી, એકો
 બોલ અખંડ. ॥ ૫ ॥ કલિયુગ માહે કેટલા, આડંબર અસમાન
 પરતા પૂરેવા પછી, થોભ ન શકે થાન. ॥ ૬ ॥ મુકયા દેવિ
 મઠ ઘણા, જેહ જપંતા જાપ; દિન દિન અધિકો પેખીઈ પાસ
 તણો પરતાપ. ॥ ૭ ॥ પૂરવ દક્ષિણુ પેખીઈ, પશ્ચિમ ઉત્તર
 પંથ; પરમેસર પૂરઈ પ્રગટ, કામિનીસા કંથ. ॥ ૮ ॥ સ્વર્ગ
 મૃત્યુ પાતાલ સરી, વસુધા વિવિધ પ્રકાર; તુ સરિખો રવિ
 ચક્ર તલિં, સુર ન કો સંસાર. ॥ ૯ ॥ ધરણીધર પદમાઘણી,
 નર વ્યંતર નાગેન્દ્ર; સેવ કરી શંખેશ્વરા, ચાવા ચોસઠ ઈન્દ્ર.
 ॥ ૧૦ ॥ દિન દિન મહિમા દીપતો, ભૂરિ તેજ થિર ભાણુ;
 કમી કમી ચડતી કલા, વાચા કેતા વખાણુ. ॥ ૧૧ ॥

છંદ.

વાચીઈ કેતા વખાણુ, આસમાન તુજ આણુ; પાયાલિ
 અધિક પૂર, નર લોક નિત નૂર. ॥ ૧૨ ॥ એહણા પૂરંતી
 આસ, વસાવિઓ વસ વાસ; પૂજંતા જિણુંદ પાસ, ઉત્તંગ
 અતિ આવાસ. ॥ ૧૩ ॥ તારૂણી અનંત તેજ, હેલિ ગેલિ
 આવઈ હેજ; ખાઝંતી માતંગ ખાર, હયવરા હોઈ હસાર.
 ॥ ૧૪ ॥ પ્રણમે સુભટ સાથ, હેક જોડી ઉભા હાથ; ઠામ ઠામ
 ગુણુ ઘાટ; ભણુંતિ ચારણુ ભાટ. ॥ ૧૫ ॥ સુગુર સુણુંતી

૧૩૪

જ્ઞાન, દીજંતી અનેક દાન; છત્રધારિ ધરે છત્ર, પદમણી નાથે
 પાત્ર. ॥ ૧૬ ॥ નિસાણુ નફેરી નદ્, :સારિગમ તાન સધ;
 ગાયણુ નાટક ગીત, સુચવિં શુદ્ધ સંગીત. ॥ ૧૭ ॥ ભોગવઈ
 ભલા સુભેદ, વાણી મંત્ર શુદ્ધ વેદ; મંત્ર યંત્ર મન મેલ,
 કમલા કરંતિ કેલ ॥ ૧૮ ॥ પાસનામિ પુણ્ય પૂર, ચાડ જન્ન
 ચક ચૂર; બંધવા કરંતિ બેલ, વાધિ સુતકેરી વેલ ॥ ૧૯ ॥
 હાક હેક હાલ ચાલ, નટ વિટ નાસે નાલ; જેથી તેથી જસ
 જંગ, રાજ તેજી ઋદ્ધિ રંગ. ॥ ૨૦ ॥ પામીઈ ભોગ ભલે
 પ્રેમ, ખાજીઈ પીણઈ હેમખેમ; અનંત ઋદ્ધિ અપાર,
 પામંતી કવણુ પાર. ॥ ૨૧ ॥ પાસ દેવ તો પ્રમાણુ, માનવ
 એતા મંડાણુ, પામીઈ પસાય પાય, ઋદ્ધિચકવટીરાય ॥ ૨૨ ॥
 ઇહ લોક ઇતા અવાજ, કેતા પરભવ કાજ; સુરપતિ સુખ
 સેજ, તુજ નામે રંભ તેજ. ॥ ૨૩ ॥ કરંતી મંગલ કોડિ,
 દેવ દેવી પ્રાણિ બેડી; નામ તોરો જગનાથ, શીવપુર પંથ
 સાથ ॥ ૨૪ ॥ અવર કેતા આવાસ, પંચમી ગતિ પ્રકાસ;
 પેખીઈ પુરા પુરાણુ, જગપતિ તું જીવાણુ. ॥ ૨૫ ॥ અકલ
 અલખ ઇસિ, ભેતરૂપ જગદીશ; આદમ અંબા અજીત, અનેક
 એક અતીત. ॥ ૨૬ ॥ હંસ હકહ જીવાર, પાર નહી તોરો
 પાર; અપર અરૂપ રૂપ, ભાતિ ભાતિ તુંહી ભૂપ. ॥ ૨૭ ॥
 ધ્યાન જ્ઞાન એક ધીર, મીરા સહી તુંહી મીર; પાર તુંય પાર
 પ્રહ્લા, માનવ ન જાણિ મમ્મ. ॥ ૨૮ ॥ આદિ ને અનાદિ
 અંત, કેતા રૂપ તું કહંત; પ્રહ્લા વિષ્ણુ તું વખાણુ, યોગ
 રૂપ યોધ જાણુ. ॥ ૨૯ ॥ જેથી તેથી જપઈ જાપ, આદિ રૂપ

૧૩૫

આપો આપ; શકતી તુજ સનાથ, મેરૂધર છત્ર માથ. ॥ ૩૦ ॥
 શંખેશ્વરો પાસ સત્ત, નાહ નામ તુજ નત્ત; અઢાર પવન
 આસ, વસી તુય પાય વાસ. ॥ ૩૧ ॥ આદમી ન જાણી
 આદિ, પામીઈ ગુર પ્રસાદિ; શાસન ચંદ સુસ્વામી, કીધા
 ખિંબ સિદ્ધ કામિ. ॥ ૩૨ ॥ વીતરાગ તું વિખ્યાત, વિવરીય
 ન જાણું વાત; દેવલોક ખાર દેવ, સુરપતિ કીધી સેવ. ॥ ૩૩ ॥
 માનવલોક મંડાણુ, શ્રાવક મિત્ર સુજાણુ; તવન્ના જિણુંદ તેજ,
 હરી તાસ જપીઈ હેજ. ॥ ૩૪ ॥ સાગર કેતા સધીર, વસીઓ
 વાસ વડવીર; પોમાવય લીધ પાયલ, સેવ કરે સુવિશાલ.
 ॥ ૩૫ ॥ એહવિ એહથી અવાજ, કાહું જરા સિંધુ કાજ;
 ડાહડા યાદવ દોઈ; પર પરઈં યુદ્ધ જોઈ. ॥ ૩૬ ॥ ખેત્ર વટ
 રણ ખેધ, બાલખંધ કોડિ વેધ; જરા સિંધ જરા જોર, મુકે
 જરખંધ મોર ॥ ૩૭ ॥ હરિ ચીત્ત કીધી હામ ધરાધીપ
 આવી તામ; દેવદેવી ખિંબદત્ત, જપે જપ જહુપત્ત. ॥ ૩૮ ॥
 પૂજ્યા પરગટ પાસ, અંગી હરી પુગી આસ; સકત સેન
 સચેત, નાખીયો જરા ન ચેત. ॥ ૩૯ ॥ નરિંદ આખુઓ
 નામ, વાસુદેવ વાસુ ઠામ; થાયના તિથયર થોભ, સુર
 કીધી સોભ. ॥ ૪૦ ॥ વસિઓ જિણવાસ, એક એક પૂરઈ
 આસ; અતુટી બલ અભંગ, જીતલા અનેક જંગ. ॥ ૪૧ ॥
 આવંતા અસંખનર, યાત્રાકાજ જગગુર; સતર લેહે સનાત્ર,
 વિધુર વિધુ વિખ્યાત ॥ ૪૨ ॥ અગર ધૂપ સુવાસ, રમણી
 ખેલંતી રાસ; અશ્વસેન રાય અંસ, વામેય વિશુદ્ધ વંસ. ॥ ૪૩ ॥
 કમઠ હઠ કઠોર, જીત્યો જગજીહ જોર; પન્નંગ કીધધ પાયાલ

૧૩૬

સુરપતિ સુવિશાલ. ॥ ૪૪ ॥ તાહરા પારિ તિલોય, કહિય ન
 સકી કોય; નિકલંક કીધા નાહ, પવિત્ર ગંગ પ્રવાહ. ॥ ૪૫ ॥
 અસુરા થકી ઉગાર, નેહ ભરી નિજ નાર; અસંખ અસુર સુર,
 નાગ લોક નારી નૂર. ॥ ૪૬ ॥ દાવટે સંસાર દુઃખ, આપીધ
 અનંત સુખ; જાદવા ઉતારી જર, નમો નાહ નિકલંક નર.
 ॥ ૪૭ ॥ કામના માનવ કાજ, અધિક પૂરંતિ આજ, કેતા
 દત્તિ કેતા દામ, કેતા કિત્તિ કેતા કામ. ॥ ૪૮ ॥ કેતા નાર
 કેતા નેહ, કેતા દીહ હીણા દેહ; કાટંતિ કુટ કામ; વાંઝણી
 તણા વિરામ. ॥ ૪૯ ॥ સંપદા સંતાન સિદ્ધિ, નામ મંત્ર
 નવનિદ્ધિ; વિકરાલ ખિતવાલ, જોગિણીતણા જંજાલ. ॥ ૫૦ ॥
 વિતરા વિનાણુ વંક, શાકણી શકત સંક; ખાસ સાસ ખિન્ન
 વિકટ શૂલ; કંઠ દોસ કન્નશૂલ. ॥ ૫૧ ॥ સ્ત્રીસ રોગ જ્વર સાત,
 ચોરાશી વાત; હરસ અશુર હામ, નવ સત પંચ નામ. ॥ ૫૨ ॥
 વ્યાપારધ વિકટ વ્યાધિ, સ્વામી તું કરી સમાધી; તાહરા કેતા
 તરંગ, એક એકથી અભંગ. ॥ ૫૩ ॥ ગિરિ ગિરિ પુર ગામ,
 નગર દુરંગ નામ; થાપના અનેક ઠોડ, પાસ રૂપ ખેત્ર પોડ.
 ॥ ૫૪ ॥ રાય ધણુ પુર રાયઓ, સામલઉ સામી સવાઓ;
 માફઓ રાઉ મહંત, ભાંજિ ભીડિ લગવંત. ॥ ૫૫ ॥ સધર
 ગુડી સરૂપ, અભંગ આણુ અનુપ; છિણુવટ છત્રધાર, સેવક-
 તણા સાધાર. ॥ ૫૬ ॥ કિમ પામી પાર કોય, જો ધાણુધ
 જેસલ જોય; એકદલ મદલ અભંગ, જાગિ ફલ વધે જંગ. ॥ ૫૭ ॥
 જાલોર તિમિર જોય, સિધ્ધ વરકાણી જોય; ભીનમાલ ધન
 ભલા, જિરાઉલિ જયમાલા. ॥ ૫૮ ॥ પાટણિ પ્રસિદ્ધ પીઠ,

૧૩૭

દીપંત જિણુંદ દીઠ; અહમદપુરી અગાધિ, લોહણ સખલ લાજ.
 ॥ ૫૬ ॥ થંભણ પ્રસિદ્ધ ઠામ, નવ ખંડ જાસુ નામ; અંત-
 રિક નિ અજર, વિવિધ પાસ વિહાર. ॥ ૬૦ ॥ શંખેશ્વર
 પાસ સિદ્ધ, પીઠિં પીઠિં તું પ્રસિદ્ધ; કીરતિ કેતી કહાય,
 કહીય ન જાણુ કાય. ॥ ૬૧ ॥ સામિ તું સંસારિ સતિ, મુજ
 અપિ દેવ મતિ; નાથ તું અનાથ નાથ સેવકા સખલ સાથ.
 ॥ ૬૨ ॥ પાસ સામિ આસ પૂરી, ચંડ ત્રિપું રોગ ચૂરી;
 વિધન વિહારી વારિ, સેવકા સામિ સાધારી. ॥ ૬૩ ॥ લાભઈ
 તુજ નામિ લીલ, મુનિ જપઈ મુનિશીલ; દેવમઈ પ્રત્યક્ષ દીઠ,
 આંખી તો અમી પઈઠ. ॥ ૬૪ ॥

(કલશ)

પીઠ પીઠ પરા, ઘણી કાસીધરા, સેવકા સંદરા ભગતાં
 ભયહરા; અખીઈ અમ્મરા, જેણિ જીતી જરા, અખ્ય અખ્યપરા
 પાસ ગોડી પુરા નાથ નાકોડરા, મજજ મંડોવરા, જાગી
 જાલોરરા, ધન્ન ભીલીધરા; સ્વામી તું સીધરા, પીઠ પંચાસરા,
 નાહ નારિગપુર પાસ થંભણ પુરા; ઉદ્ધરે આપરા, નાથ નારી
 નરા, પાપમેટેપરા, કીધ જે કમ્મરા; ધ્યાન ધમેધરા કમ્મ
 અંકુરરા, જાગી આજેહરા, પૂજાએ તું પુરા; ભુરી લચ્છી ભરા,
 જાઈ પાપ જરા, નાથભેટે નરા, વસિ કાસવરા; આત્રમાં
 ઝી ખરા, નમો નિભઈ નરા, સેવ તું શંકરા, કરજોડે કરા;
 સેવ તોરી મુરા, સામુ હાયંસરા, પાણિ જોડે પરા, વાવિઈ
 વિંતરા; વદઈ કાશી વરા, સુત સમતથ અસસેણેરા, મહાનાથ

૧૩૮

મુનિ શીલરા; તેણુઠ સામિ તવા ગુણ તાહરા, સકલદેવ
શંખેશ્વરા. ॥ ૬૫ ॥

શ્રી પંચાંગુલી દેવી છંદ.

ભગવતી ભારતી પાય નમો, પંચાંગુલી પ્રણમેવ;
સમરંતા સંપતી હોઈ, સુખ માહામાય તવ દેય. - ૧

શ્રી મંદીર મંગલ કરણુ, જસ નામે સુખ થાય;
જસ સેવી આ દેવી મય, પંચાંગુલી ધન માય. - ૨

સ્વામિની સેવક ઉપરે, મયા કરો મહામાય;
નિત્ય પંચાંલુ પ્રણમીએ, સુખ સંપતી ધર થાય - ૩

અથ છંદ.

ઝંકારહ સોલેં હીં સોલેં શ્રી સુખ ધનવંત;
આધારજ માઈ તુંમ હીમાઈ પ્રતંગિરિસોલંત. - ૧

પંચાંગુલી માતા જગતા ધાતા સુખ સંપતિ વિલસંત;
પંચાંગુલી નામે પ્રિયા પામે સપ્રભાતી પ્રણમંત. - ૨

સાચા મન શુદ્ધિં નેહ સુશુદ્ધિ દે પંચામૃત હોમ;
ગુણ ઉખેવે કણુવીર દેવે જપે જાપ લખ લોમ. - ૩

૧૩૯

પંચાંગુલી માત્રી ગજગતિ ચાલે પિલિશત્રુ કંઠ;
તુંજ પૂજે ઇન્દ્રા સૂર નર ચંદ્રા આનંદા હોવે વૃન્દ. - ૪

કાલા ધોલા ક્ષેત્ર પાલા મતવાલા ધુમંત;
પંચાંગુલી દેવી સુરનર સેવી માનવ મનમોહંત, - ૫

માતા તે મય ગલ તે વશિકરણી લોહકંઠ મોહંત;
ચોસકિંક કામણુ કદી ન વિહિડે રણુ મધ્યે જ્યંત. - ૬

તુ રાયલ મધ્યે રાણા મધ્યે શત્રુ કંઠ નીકંઠ;
જે ડાયણુ સાયણુ અરીઅ નિશાચર ભૂત દોષ છે દંત. - ૭

પિશાચ મધ્યે રાક્ષસ મધ્યે પંચાંગુલી પસરંત;
ચોરાશી ચેડા દૂર નીવારે ઝોટંગા પટકંત. - ૮

પંચાંગુલીઆઈ બહુ ધન દાઈ દુઃખ દોહગ સોહંત;
નરનારી પ્રિતે સેવે હેતે નેહુ ધરી દ્રષ્ટિ ભેવંત. - ૯

વીણા રસ વાજે મહીમા ગાજે હોવે નાર્ટિક રંગ;
તાંતી તલ તાલા ભૈરવશાલા ચાલા કરતલ ચંગ. - ૧૦

ડાક હડ મડમકે વાજે ઠમકે ધુધરડી ઘમકંત;
ઘૈ આ ઘૈઆ સાદલ વાજે માદલ સરણાઈ સોભંત. - ૧૧

ઢોલ ઠમકંતા હાસ હસંતા ક્ષેત્રપાલ બલવંત;
રમે નીત રાસે કલા અભ્યાસે ક્ષેત્રપાલ ખેલંત. - ૧૨

૧૪૦

મોહન મછરાલા મદ મતવાલા પંચાંગુલી સોભંત;
ચરણા ચતુરંગી પાદુકચંગી પંચરંગી ઉપમંત. -૧૩

ધુધરડી ધમકે ચાલે ઠમકે અઠાર ભૂજા ચતુરંગ;
સોવન ચુડી દિસે રૂડી હેમ વરણ જસ અંગ. -૧૪

આનન અતિ કિયે-ધરીપરિજેયે અધર પ્રવાલી રંગ;
તુંજ કાને કુંડલ રવી શસી સોભે વેણી વાસ ભૂજંગ. -૧૫

નાસા જસ નિમંલ લાલવિરાળે મયણ તણો જે મંગ;
લોચન અણીઆલા લાલવિસાલા નિરખંતા હોવે ચંગ. -૧૬

પંચાંગુલી નયણા અમૃત વયણા શત્રુ સંત;
ભગતાને દેવી સુરનર સેવી મોહનવેલી મહંત. -૧૭

જસ ઉર પર એપે કુચ દોચ દીપે મેરૂ શીખર ગિરિશૃંગ;
કટી સીહ વીરાળે ત્રિવલી છાળે નાભિ મંડલ જસ અંગ. -૧૮

પ્રતંગી મંદીર દીસે સુન્દર જંઘાકદલી સ્થંભ;
સુન્દર છબીસોહે સુરનર મોહે રૂડી રૂપે રંભ. -૧૯

ગૌધમ દલ પીંડિ સોવન મંડી પંચાંગુલી સ્થાપંત;
તું પ્રીતિ પ્રીતિ પટ્ રસ હેતે લાડ લડાવે કંત. -૨૦

માયા સુખ સિદ્ધિ આપે રૂદ્ધિ વૃદ્ધિ જસ જયકાર;
મન શુદ્ધિ સમરી આવે અમરી પંચાંગુલી આધાર. -૨૧

૧૪૧

સેવકને સ્થાયી સંપત્તી આપી મન વંછિત સુખસંત;
પ્રીયા મમ પરણી ત્રીયા વસીકરણી સંપતિ નીત તુરત -૨૨

કલશ

નમો પંચાંગુલી દેવી સેવકને સુખ આપે,
નમો પંચાંગુલી દેવી સેવકના દુઃખ કાપે;
નમો પંચાંગુલી દેવી લછી ઘર બેઠા આપે,
નમો પંચાંગુલી દેવી નામે ભવનિધિ પાવે. -૨૩

મન વચ કાયા થીર કરી ત્રણ કાલ સમરે સદા,
પ્રત્યંગેરી પ્રસાદથી પામે અવિચલ સંપદા. -૨૪

ઇતિશ્રી પંચાંગુલી દેવી છંદ સંપૂર્ણ

શ્રાવક કરણી છંદ

શ્રાવક તું ઉઠ પ્રભાત, ચાર ઘડિ લે પિછલી રાત;
મનમા સમરે શ્રી નવકાર, જિમ પામે ભવ સાયર પાર. - ૧

કવણુ દેવ કવણુ ગુરુ ધર્મ, કવણુ અમારો છે કુલ કર્મ;
કવણુ અમારો છે વ્યવસાય, એહવું ચીન્તવળે મનમાય. - ૨

સામાયિક લિજે મન શુદ્ધ, ધર્મની હુઈ ધરજે બુદ્ધ;
પડિકમણો કરે રચણી તણુ, પાતિક આલોવળે આપણુ. - ૩

૧૪૨

કાયા શક્તિ કરો પરચખાણ, શુદ્ધ પાલો જિનવરની આણ;
ભણુને ગણુને સ્તવન સજઝાય, જિણુ હુંતિ નિસ્તારો થાય. - ૪

ચિન્તવજે નિત ચઉદ નીમ, પાલો જીવ દયા તિહા સીમ;
ચોવિસથો પરભાતે કરે, અનંત ચોવિશી ધ્યાનજ ધરે. - ૫

પોસાલે ગુરૂ વંદન જાય, સુંણુને વ્યાખ્યાન સદા ચીત લાય;
નિર્દુષણ જે સુજતો આહાર, સાધુને દિને સુવિચાર - ૬

પાય પ્રકારે પૂજા કરે, અષ્ટ પ્રકારે હમડે ધરે;
સત્તર લેદી એકવીશી જાણ, અષ્ટોતરી વલી પૂજા વખાણ. - ૭

સાહમિવછલ કરજે ઘણા, સગપણ મોટા સામી તણા;
દુખીયા હીણા હીણા દેખ, કરજે તાસ દયા સુવિશેષ. - ૮

ઘર સાડ નિત દીજીએ દાન, મકરે મોટા શું અભિમાન;
ગુરૂને મુખ લીજે આખડી, ધરમ ન મેલો એક ઘડી. - ૯

વારૂ શુદ્ધ કરો વ્યાપાર....., યોછા અધિકાનો પરિહાર;
મ ભરીશ કોઈની કુડી સાખ, કુડા કથન મુખે મત ભાખ. -૧૦

અનંતકાય કહ્યા બત્રીશ, ભણ્યા અલક્ષ વલી બાવિશ;
અલક્ષણ નવિ કીજે કિમે કાચા કોલા ફલમત જીમે. -૧૧

રાત્રિ ભોજનમાં છે બહુ દોષ, એમ જાણી કીજે સન્તોષ;
સાજી-સાખુ લોહને ગલી, મધ માખણ મત વેચો વલી.-૧૨

૧૪૩

વલિ મકર જો રંગણપાસ, દુષણ ઘણા કહ્યા છે તાસ;
પાણી ગલજો બે-બેવાર, અણગણ પીધા દોષ અપાર. -૧૩

જીવાણીના કરો જતન, પાતિક ટાલી કરજો પુન્ય;
છાણા ઇન્ધન ચુલો જોય, વાવર જો જિમ પાય ન હોય -૧૪

ધૃતની પરે વાપરજો નીર, અણગલ નીરે મ ઘોજો ચીર;
ખારે વ્રત શુદ્ધા પાલજો, અતિચાર સઘલા ટાલજો. -૧૫

કહિયા પનરે કર્મદાન, પાપ તણિ પર હરજો ખાણ;
શીસ મલેજો અનરથ દાંડ, મિથ્યા મલે ન ઘોજો પીંડ. -૧૬

સમકિત સુદ્ધ હૃદય રાખજો, બોલ વિચારી સત્ય ભાખજો;
ઉત્તમ ઠામે ખરચો વિત્ત, પર ઉપકાર ધરે શુભ ચીત્ત. -૧૭

તેલ-છાસ-ધૃત-દુધને-દહી, ઉઘાડા મત મેલો સહી;
પાચે તીથિ મ કરજો આરંભ, પાલો શીલ ત્યજો મન દાંભ. -૧૮

દિન ઘડી ચાર છતે ચોવિહાર, ચારે આહાર તણો પરિહાર;
ચારે સરણ કરિ દ્રઢ હોય, એસાગારી અણસણ જોય. -૧૯

શત્રુજયને શ્રી ગીરનાર, આખૂ અઘટાપદ વલીસાર;
સમેત શિખર સંભારૂ નામ, પાચે તીરથ કરૂ પ્રણામ. -૨૦

શ્રાવકની કરણી છે એહ, જેહથી લહીએ ભવનો છેહ;
આઠે કરમ કરિ પાતલા, પાપ તણા છુટે આમલા. -૨૧

૧૪૪

વાર લહીએ અમર વિમાન, અનુક્રમે લહીએ શીવપદ ઠામ;
કહે જિન હર્ષ ઘણે સસનેહ, કરણી દુખ હરણુ છે એહ. -૨૨

॥ ઇતિ શ્રાવક કરણી છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી જ્ઞાનબોધ છંદ.

ભગવતી ભારતી ચરણુ નમેવ, સહી ગુરૂ નામ સદા સમરેવ;
બોલીશ ચોપાઈ એ આ ચાર, બેઠ લેજો જાણુ વિચાર. ॥ ૧ ॥
પંડિત તે જે નાણુ ગર્વ, જ્ઞાની તે જે જાણુ સર્વ; તપસી તે
જે ન કરે ક્રોધ; કર્મ આઠ જીતે તે બેધ. ॥ ૨ ॥ ઉત્તમ તે
જે બોલે ન્યાય, ધરમી તે જે મન નિરમાય; ઠાકુર તે જે પાલે
વાચ, સહી ગુરૂ તે જે બોલે સાચ. ॥ ૩ ॥ ગિરુઓ તે જે ગુણુ
આગ લો, સ્ત્રી-પરિહાર કરે તે ભલો; મેલો તે જે નિદા કરે,
પાપી તે હિંસ્યા આદરે. ॥ ૪ ॥ મૂરતિ તે જે જિનવર તણી,
મત તે જે ઉપજે આપણી; કીરતિ તે જે બીજે સુણી, પદવી
તો તીર્થંકર તણી. ॥ ૫ ॥ લખ્યે તો ગૌતમ ગણુધાર, બુદ્ધે
અધિકો અભય કુમાર; શ્રાવક તે જે લહે નવતત્ત્વ, કાયર તે જે
મુકે સત્ત્વ. ॥ ૬ ॥ મંત્ર ધરો જે શ્રી નવકાર, દેવ ખરો જે
મુકિત દાતાર; સમકિત તે જે સુધુ ગમે, મિથ્યાત્વી જે ભુલો
ભમે. ॥ ૭ ॥ મોટો તે જાણુ પર પીડ, ધનવંત તે જે ભાંજે
ભીડ; મન વશ આણુ તે બલવંત, આજસ મુકે તે પુન્યવંત.
॥ ૮ ॥ કામી નર તે કહીએ અંધ, મોહજલ તે મોટો અંધ;

૧૪૫

દારિદ્રી તે ધર્મ હીણ, દુરગતિ માહે રહે તે હીણ. ॥ ૯ ॥
 આગમ તે જે બોલે દયા, મુનિવર તે જે પાલે ક્રિયા; સંતોષી
 તે સુખીયા થયા, દુઃખીયા તે જે લોલે ગ્રહ્યા. ॥ ૧૦ ॥ નારી
 તે જે હોઈ સતી, દરશન તે જે એવો મુહપત્તિ; રાગ દ્રેષ
 ટાલે તે યતિ, સુધુ જાણે તે જિન મતિ. ॥ ૧૧ ॥ કાયા તે
 જે શીલ પવિત્ર, માયા રહિત હોએ તે મિત્ર; વડપણ પાલે
 તેહિજ પુત્ર, ધર્મહાણિ કરે તેજ શત્રુ. ॥ ૧૨ ॥ વૈરાગી જે
 વિરમે રાગ, તારુતે ભવ તરે અથાગ; છાગ હણીને મંડે યાગ,
 રૌચ નરક ઇણે તે માગ. ॥ ૧૩ ॥ દેહમાંહિ જિંમ સારી
 જીહ, ધરમ થાશે તે લેખે હીહ; રસમાંહિ ઉપશમ રસ લીહ,
 સ્થુલભદ્ર મુનિવરમા સિંહ ॥ ૧૪ ॥ સાચો તપ તે જિનવર
 નામ, જોગી તે જે જીતે કામ; ન્યાયવંત કહીએ શ્રીરામ, જિન
 પ્રાસાદ હો એ તે ગ્રામ. ॥ ૧૫ ॥ એહ બોલ બોલ્યા મેખરા
 સારા નથી એહથી ઉપહરા; કહે પંડિત લક્ષ્મી કલોલ, ધરમ-
 રંગ મન ધરજો ચોલ. ॥ ૧૬ ॥

॥ ઇતિ-જ્ઞાનબોધ છંદ સમાપ્ત ॥

૧૪૬

શ્રી જવર (તાવ) નો છંદ.

દોહા

નમો આનંદ પુર નગર, અજયપાલ રાજન; માતા
અજયા જનમિયો, જવર તું કૃપા નિધાન. ॥ ૧ ॥ સાત રૂપ
શક્તિ હુવો, કરતા ખેલ જગત; નામ ધરાવે જુજુવા, પસરયો
તું ઇત્ત ઉત્ત. ॥ ૨ ॥ એકાંતરો બેયાંતરો, ત્રયો ચોથો
તાગ; શીત ઉષ્ણ વિષમ જવરો, એ સાતે તુજ નામ. ॥ ૩ ॥

છંદ.

એ સાતે તુજ નામ સુરંગા, જપતાં પૂરે કોડિ ઉમંગા; તે
નામ્યા જે જલિમ જુગા, જગમા વ્યાપી તુજ જસ ગંગા.
॥ ૪ ॥ તુજ આગે ભૂષિત સખ રંકા, ત્રિભુવનમા વાજે તુંજ
ડંકા; માને નહિ તું કેહની શંકા, તુઠ્યો આપે સોવન ટંકા.
॥ ૫ ॥ સાધક સિદ્ધતાણા મદ મોડે, અસુર સુરા તુજ આગલ
દોડે; હુકું ધીરૂના કંધર તોડે, નમી ચાલે તેહને તું દોડે. ॥ ૬ ॥
આવંતો થરહર કંપાવે, ડાહ્યાને જીમ તિમ બહકાવે; પહિલો
તું કેડમાથી આવે, સાવ શિખર પણ શીત ન આવે ॥ ૭ ॥
હાં હીં હું હું કાર કરાવે, પાંસલિયા હાડા કકરાને ઉનાળે
પણ અમલ જગાવે, તાપે પ્રાપ્તિ -
આસો-કાર્તિકમા તુજ જોરો, ૮ ॥
દેશ વિદેશ પડાવે સોરો, કરે ૯ ॥
તું હાથીના હાડા ભંજે, પાપીને ૧૦ ॥

Serving JinShasan

074498

andir@kobatirth.org

૮ ॥

૯ ॥

૧૦ ॥

સલ